

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 3/22, kesäkuu-elokuu 2022, 21. vuosikerta, irtonumero 2 €

STOP NATO-yksi Hitlerin valloitusssota itään riitti!

Kriisin taustalla yksinapainen maailma s.2
Arktinen neuvosto jäissä s.3
Sanna Marin ja Bilderberg s.7
Vapun puheita ja tunnuksia s.11
Kommunistisen yhteiskunnan perusteista s.14



STOP Nato liike järjestäytyy protestimarssille Helsingin Tokoinrannassa 4.5.2022. Naton Jäsenhakemus tulee vetää takaisin.

Päättäjämme sementtoivat maamme pahimpaan kriisiin. 80 vuoden hyvät suhteet itänaapuriimme katkaistiin. Kaikki sillat poltettiin takana. 6,5 miljardin kauppavaihtomme ei sekään ollut pieni asia. Ukrainan kriisin varjolla meidät peloteltiin hakemaan Naton jäsenyyttä. Vastoin ETYJ-sopimuksia Nato-vallat saartoivat Venäjää asejärjestelmillään ja kieltäytyivät kaikista Venäjän esityksistä turvallisuutensa takaamiseksi. Venäjälle ei jätetty muuta mahdollisuutta kuin erikoisoperaatio Ukrainassa. On peruttava Naton jäsenhakemus ja isäntämaasopimus.

Sivut 2, 3, 5, 6, 7, 10, 11, 13, 16, 17 ja 20

Sivut 2-3

- Suomelle Nato-hankkeesta mitaamattomat vahingot
- Suomi ja kulloinenkin isäntämaa
- Arktinen neuvosto jäissä

Sivut 4-5

- Työmarkkinoilla kuohuu
- Kulkumiesprofessori
- Naton sota ja Suomen Nato-äsenyys

Sivut 6-7

- Vasurien tyrmäävä natokanta
- Palestiinalaisilla aina Al-Nakba
- Sanna Marin ja Bilderberg
- Sotien riittävyys ja lieveilmiöt

Sivut 8-9

- Rauhanliike ei ole kuollut
- Hillotolppa ja piensijoittajat
- Synnyinmaani on häväisty
- Martti Korhosen muistolle
- Talousnäkymät vuoteen 2060

Sivut 10-11

- Sadan vuoden takaiset tapahtumat heijastuvat meille.
- Vappuna: Torju Nato ja Sote-kaappaus

Sivut 12-13

- COVID-19 leviää Koreassa
- Viron hallitusneuvottelut
- Ruotsin tie Nato-hakemukseen
- Hirnuvalta

Sivut 14-15

- Historiallisesta materialismista
- Oi vapaus-missä se on?

Sivut 16-17

- Ukrainan asia on Nato:n asia
- Bandalalaiset natsit Ukrainassa

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Protesteja Natoa vastaan Ruotsissa ja Suomessa
- Stop Nato toimintapäivä Helsingissä
- Yrjö Kallinen rauhanneuvottelija
- Autioituva rajaseutu

Työmarkkinoilla kuohuntaa - tulossa inflaatiopommi?



Hoitoalan väki marssii rautatientorille 9.4.2022. Heidän asia ei ole vielä järjestyksessä. Työ jatkuu.

Työmarkkinoilla painopiste on ollut yleissitovuuden ja sopimusoikeuden puolustamista. Nämä työnantajien yritykset kyettiin pääosin torjumaan. Merkittäviä olivat kunta-alan ja hoitohenkilökunnan lakkotaistelut. Kunta-ala kykeni korjaamaan asemaansa. Tehy ja Super eivät päässeet kunnallisen osapuolen kanssa sopimukseen. Heidän palkkojen osalta seurataan muiden kuntapuolen sopimuksia. Tehy ja Super jatkavat syksyllä työtaistelua. Huolestuttavaa on palkankorotusten vain 2 % taso. Nykytilanteessa se merkitsee ansiotason alenemista ja vaikeita aikoja.

Katso sivu 4

Nato-koalition politiikka heijastuu arktiselle alueelle



Ydinjäänmurtaja "Yamal" pitää Koillisväylää avoimena. Arktisen neuvoston tehtävät eivät pääty.

Arktisen alueen yhteistyökysymyksiä pohtivan "Arktisen neuvoston" työ keskeytyi, koska muut valtiot eivät "halunneet" yhteistyötä puheenjohtajuutta vuorollaan hoitavan Venäjän kanssa. Tämä on selkeä osoitus siitä, että nykyinen kriisi on ennakkoon valmisteltu operaatio Venäjän eristämiseksi. Neuvoston 130 projektin toiminta on keskeytetty. Nato-valtat eivät ole kiinnostuneita ilmastomuutoksen ym. torjunnasta. Neuvoston työstä ovat nyt kiinnostuneet mm. Intia ja Kiina. Yksi poltettu silta jäi jälleen taakse. Maailma on toisenlainen, kun nyt poltettu silta palautetaan.

Katso sivu 3

STOP NATO

Kaikkien maiden proletaarit -liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 20.6.2022

Nato-hankkeen aiheuttamat vahingot mittaamattomia

Suomi on Nato-hakemuksen jättämisellä aiheuttanut mahdollisesti peruuttamatonta vahinkoa maaillemme, sen turvallisuudelle ja suhteille naapuriimme Venäjään. Päävastuussa tästä katastrofista on presidentti Sauli Niinistö ja maan hallitus, ennen kaikkea pääministeri Sanna Marin. Eduskunta toimi asiassa kumileimasimena, lukuunottamatta kahdeksaa rohkeata ja itsenäiseen ajatteluun kykenevää kansanedustajaa, jotka äänestivät Nato-hakemuksen jättämistä vastaan.

Suomen ylin johto pelaa vaarallista uhkapeliä, josta on monia vahingollisia seurauksia. Mahdollinen Nato-jäsenyys muuttaisi yli 1300 kilometriä itärajaa Naton ja Venäjän väliseksi vihollisrajaksi. Venäjä on ilmoittanut reagoivansa asianmukaisesti, mikäli Naton sotilaallista infrastruktuuria tuodaan itärajamme läheisyyteen.

Talousasiantuntijat myöntävät, että pakotteiden aiheuttama Venäjän kaupan äkillinen ja täydellinen katkeaminen on aiheuttanut merkittävän loven maamme taloudelle. Suomea uhkaa pahimmassa tapauksessa jopa erittäin ankara taantuma. Venäjä-pakotteet ovat jo nyt nostaneet energian ja polttoaineen hintaa kiihdyttäen inflaatiota huimaa vauhtia.

Ruoan hinnan on ennustettu nousevan merkittävästi lähikuukausina. Etenkin pienituloisilla kansalaisilla on vaikeuksia selviytyä taloudellisen kurimuksen keskellä, leipäjonot pitenevät entisestään. Pääministeri Marin on tästä huolimatta armoston; hän on toivonut jopa nykyistä tiukempia pakotteita.

Hallitus on kuitenkin tämän kurimuksen keskellä lähettänyt miljardeja euroja Ukrainaan aseapuna ja muina avustuksina. Suomeen saapuneet Ukrainan pakolaiset saavat matkustaa ilmaiseksi joukkoliikenteessä ja lapsille on tarjolla maksuttomia harrastusmahdollisuuksia mm. urheiluseuroissa. Omille kansalaisille sen sijaan hallitus on lähinnä näyttänyt keskisormea ja todennut, että nyt pitää kaikkien kiristää vyötä ”hyvän asian puolesta” eli Venäjän nitistämiseksi sodassa.

Hallitus on jo tähän mennessä kasvattanut sotilasmenoja parilla miljardilla eurolla, tähtitieteellisen kalliiden hävittäjäkauppojen lisäksi. Kaikki tämä on tietenkin tehty Nato-jäsenyyttä silmällä pitäen. Kansan hyvinvointi on hallitukselle ja presidentille täysin toissijainen asia verrattuna siihen, että pääsemme mukaan lännen sotiin, ennen muuta Venäjää vastaan.

Pääministeri Marin julisti tapaamisessaan Zelenskyin kanssa, että Ukrainan on voitettava tämä sota. Marin totesi, että Ukraina tulee voitamaan Venäjän sodassa, ”aivan kuten Suomi on voittanut Venäjän”. Epäselväksi jäi, mihin Suomen ja Venäjän väliseen sotaan pääministeri viittasi tällä kommentilla.

Nato-hanke näyttää kaiken lisäksi olevan vastatuulella. Turkki ei hyväksy Suomen ja Ruotsin hakemusten käsittelyä Natossa. Neuvotteiluista voi tulla pitkä prosessi, eikä lopputuloksesta ole mitään varmuutta. Suomen poliittinen eliitti on laskenut kaiken yhden kortin varaan. Se on katkaissut suhteet Venäjään ja polttanut kaikki sillat takanaan. Valtavasti hehkutetusta Nato-hankkeesta saattaa tulla täydellinen pannukaku ja katastrofi.

Nato-hankkeen päätekipä tulisi asettaa vastuuseen teoistaan. Heidän maaillemme aiheuttamat vahingot ovat niin suuria, että niiden korjaaminen on hyvin työlästä, ellei mahdotonta. Tarvitaan täyskäännös politiikkaan ja on toivottava, että vahingot eivät ole peruuttamattomia.

Tulituksen pääkirjoitus: Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanään

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla os: tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Kriisin taustalla USA:n ja sen Nato-liittolaisten tavoite yksinapaisesta maailmasta

Viime vuoden lopulla 15.12.-21 Venäjä lähestyi Yhdysvaltoja ja sotilasliitto Natoa esityksillä, joilla varmistetaan turvallisuus USA:n, Naton ja EU:n sekä Venäjän välillä. Tähän antoi aiheen se, että vastoin jo 1990-luvulla tehtyjä sopimuksia Nato on työntynyt kiinni Venäjän rajoihin sekä tuonut sinne tukikohtansa ja ohjuksensa. Silloin v. 1990 sovittiin jo Varsovan puolustusliiton lopetettua toimintansa, että Nato ei laajene kauemmaksi itään. Venäjän esityksiin Naton itälaajenemisen pysäyttämiseksi ja Ukrainan militarisoimisen pysäyttämiseksi ja neutralisoimiseksi USA, NATO ja EU ovat vastanneet kielteisesti. He eivät selvästikään halua ymmärtää Euroopan jakamattoman turvallisuuden periaatetta. Naton ja USA:n ilmaisemien periaatteiden mukaisesti myös meillä Suomessa presidentti ja pääministeri sanovat, että jokaisella valtiolla on oikeus järjestää turvallisuutensa haluamallaan tavalla ja liittoutua haluamallaan tavalla ja halutessaan liittyä Naton jäseneksi.

Tässä asiassa Kommunistien liitto yhdessä liittolaistensa kanssa on selkeästi ilmaissut mielipiteensä, että USA:n, Naton ja EU:n edustajat ja myös heitä seuraavat Suomen presidentti, pääministeri ja hallitus ovat väärässä. Euroopassa sovitut turvallisuusperiaatteet lähtevät siitä, että jokaisella valtiolla on oikeus liittoutua ja järjestää turvallisuutensa haluamallaan tavalla sillä edellytyksellä, että se ei samalla heikennä jonkun toisen Etyj-valtion turvallisuutta. Näin on kuitenkin käynyt, kun NATO on 30 vuoden ajan laajentunut kiinni Venäjän rajoihin ja siirtänyt sinne sotilasvoimaansa. Nämä Etyj:n periaatteet on sovittu mm. Istanbulin v. 1999 Etyj-huippukokouksessa ja Astanan 2010 huippukokouksessa sekä v. 1994 sotilaallisia näkökohtia koskevassa menettelysäännössä. Näiden asiakirjojen periaate ilmaisee selkeästi, että Etyj-valtiot hyväksyvät turvallisuusjärjestelynsä ottamalla samalla huomioon muiden Etyj-valtioiden turvallisuushuolet.

Venäjä oli oikeassa todetessaan, että näin ei ole sopimuksista huolimatta menetelty.

Kysymys tänään on Venäjän olemassaolosta

Maailmassa kapitalismi saavutti Euroopassa ensin kehittyneimmän muotonsa. Siksi Euroopan kapitalismia tutkimalla Marx ja Engels löysivät kapitalismin talouden lainalaisuudet. He selvittivät, miten mono-

Kuva: Heikki Mämmikkö

Touko-kesäkuun vaihteessa neljä Naton sotalaivaa kiinnittyi Herne-saaren laituriin. USA:n, Saksan ja Ranskan sotalaivojen näyttäytymisen Helsingissä oli Petteri Orpon mukaan singnaali Venäjälle siitä, että meidät otetaan vakavasti. Tämän kerrotaan olevan osa suunnitelmaa Suomen turvallisuuden takaamiseksi Natoon liittymisprosessin ajaksi.

polien keskinäinen kilpailu pakottaa kapitalistit jatkuvasti lisäämään tuotannossa kalliita koneita ja laitteita. Tämän takia sijoitettuun pääomaan nähden heidän voittonsa pyrkivät alenemaan. Siksi he etsivät koko ajan keinoja voittojensa lisäämiseksi. Tällaisia keinoja ovat olleet mm. siirtomaiden ryöstö, pääomien viennin halvan työvoiman alueelle, työtahdin kiristäminen jne. Tästä syystä isot kapitalistiblogit tänään (antiikin ajalla myös feodaali) yhdistyvät tekemään läntisestä Euroopasta käsin valloitusretkiä itään. Tällaisia olivat mm. ristiretket, Ranskan sotaretki Venäjälle sekä Hitlerin Saksan ja myös joidenkin Länsi Euroopan maiden yritys toisessa maailmansodassa vallata Neuvostoliitto.

Nykyisessä kriisissä tästä on kysymys tänäänkin. Neuvostoliiton hajottaminen ja pääoman globalisaatio antoivat 2000-luvun loppupuolelta alkaen Euroopan ja USA:n kapitalistiblokeille lisävoimaa ja kilpailukykyä. Nyt nämä resurssit on syöty. Aasian manner jatkuu Ukrainan ja Suomen rajasta 6000–9000 km itään Tyyneen mereen ja Beringin salmeen saakka. Tällä suurella Venäjän alueella löytyvät maailman suurimmat luonnonvarat, mitä Länsi-Euroopan ja USA:n suuri pääoma eniten himoittaa: öljyä, kaasua, metalleja, kemikaaleja, metsiä, viljaa, kalaa ym.

Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen lännen pääoma asetti toiveensa Venäjän valtaamiseen markkinavoimien avulla. Sen mukaan ajateltiin markkinoiden avulla ottaa Venäjän voimavarat ja talous sekä sen kautta edelleen Venäjän poliittinen johto läntisten kapitalistien haltuun. Tapahtui kuitenkin niin, että Putinin kaudella vuodesta 2000 eteenpäin Venäjä omaksui Jeltsinin, Gorbatshevin ja Gaidarin opeista poiketen

linjan, jonka mukaisesti Venäjä ei luovuta kansallisomaisuuttaan ulkomaisiin käsiin. Länsivallat joutuivat muuttamaan Venäjä-taktiikkaansa.

Kapitalistiryhmien uutta taktiikkaa

Venäjän voimakkaista vastalauseista välttämättä Bukarestissa v. 2008 järjestetty Naton kokous esitti, että Ukraina ja Georgia otettaisiin Naton jäseneksi. Silloin USA alkoi tukea aktiivisemmin Ukrainan äärioikeistoa. Tämä kehitys pohjusti Maidanin värväilykampanjoita. Suomea, jolla on Ukrainan ohella pitkä maaraja Venäjän kanssa, alettiin ohjata Naton suuntaan. Suomi vedettiin mukaan Naton yhteyteen erilaisilla sopimuksilla ja yhteistyöohjelmilla. Näitä olivat esimerkiksi Hornet-hävittäjien myyminen Suomeen 90-luvulla, Naton rauhankumppanuusohjelma ja isäntämaasopimus. Nämä kaikki päätökset toivat Suomen jo viime vuosikymmenellä niin lähelle Natoa, että käytännössä se vastasi Naton täysjäsenyyttä. Aloitettiin myös Venäjän vastainen valheellinen solvaus- ja parjauskampanja, joka meillä Suomessa on hiljaisesti viety äärimmäisyyksiin. Maamme kohdalla on tapahtunut niin, että kun meillä ehti olla lähes 80 vuoden ajan ystävälliset ja hyvät taloussuhteet Neuvostoliittoon ja sen jatkajaan Venäjään, niin hyvin lyhyessä ajassa tämä kaikki on järjettömästi katkaistu. Tavalliset ihmiset, jotka jopa kuukausittain ovat vierailleet ystäviensä luona Venäjällä, heiltä tämä yhteydenpito on nyt katkaistu. Kaikki ”sillat on valtiovallan toimesta poltetu”. Tästä voimme tehdä vain yhden johtopäätöksen. Nykyisten päättäjien mielestä näitä yhteistyösuhteita ei enää koskaan tarvitse palaut-

Jatkuu sivulle 3

Suomi ja kullonienkin isäntämaa

Suomen porvarit ovat aina tarvinneet isäntämaan. Valmistautuessaan sotaliitto Naton jäsenyyteen kaikki porvariston hallitsemat tiedotusvälineet olivat täynnä katumusta Neuvostoliiton edessä nöyristelystä. Jari Tervolla oli Ylellä katumusharjoitelma, jossa kaikki poliitikot saivat tunnustaa syntinsä ja äänestämällä molemmilla käsillään nykyisen Isäntämaamme sotaliittoon liittymisen puolesta. He osoittivat todellisen itenäisyyshahtonsa ja saivat synninpäästön.

Suomi sai itsenäistyessään Venäjältä vuonna 1918 laajat maa-alueet Karjalasta ja osan Laatokkaa. 1920-luvun neuvotteluissa Neuvostoliitto luovutti Suomal-

le Petsamon, joka mahdollisti ympärivuotisen meriliikenteen. Mutta eihän Suomen porvari osaa pitää mitään, jonka on saanut. Keisarillisen Saksan armeija tuli vuonna 1918 auttamaan porvariston voittoon luokkasodassa. Siitä lähtien Saksa oli Suomen isäntämaa 1940-luvun puoliväliin asti.

Suomen porvariston nöyristelemätöntä itsenäisyyshahtoa kuvaa V.Vorovkin kirje vuonna 1918 Berliinin neuvotteluista ulkoasiain kansankomissaari Tshitsheerinille. ”Suomen valtuuskunta suhtautuu meihin sangen vihamielisesti mielikuvituksellisen suuruudenhulluine vaatimuksineen, ja samalla he nöyristelevät saksalaisille aivan

häpeilemättä” Suomen valtuuskuntaa johti Carl Enckell.

Siitä isäntämaasopimuksista selvittiin halvalla, meni ainoastaan Laatokan Karjala, Viipurin kaupunki ympäristöineen, Petsamo ja osa Kalastajasaarentoa.

Nykyisestä isäntämaasopimuksesta saattaa mitä todennäköisimmin tulla Suomen täystuho, kun Naton perustajavaltio USA ryhtyy toteuttamaan pitkäaikaista tavoitettaan Venäjän tuhoamisesta. Että semmoisia johtajia meillä on. Niistä ei ole paljon vartijoiksi!

**Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti 2.6.2022**

Arktinen neuvosto jäissä

”Arktinen neuvosto on hallitusten välinen foorumi, jonka tavoitteena on edistää yhteistyötä, koordinointia ja kanssakäymistä arktisten valtioiden, arktisten alkuperäiskansayhteisöjen ja arktisen alueen asukkaiden kesken. Yhteistyön keskiössä ovat erityisesti kestävä kehitys ja ympäristönsuojelu arktisella alueella.” Näin Suomen ulkoministeriö kiteyttää Arktisen neuvoston merkitystä ja tehtävänkuvaa. Neuvoston korkein päättävä elin on jäsenmaiden ulkoministerikokous.

Arktisen neuvoston jäseniä ovat Suomi, Ruotsi, Norja, Tanska (Grönlandi), Islanti, Yhdysvallat, Kanada ja Venäjä. Neuvostossa puheenjohtajuus kiertää kahden vuoden syklissä, ja vuodet 2022–23 puheenjohtavaltio on Venäjä. Toukokuun lopussa uutisoitiin, että neuvoston työskentely on keskeytetty johtuen Venäjän toimista Ukrainassa. Kaikki muut neuvoston jäsenmaat kieltäytyvät olemasta tekemisissä Venäjän kanssa tässä yhteistyöelimestä. Arktisella neuvostolla on käynnissä 130 projektia ja nyt kaikkien eteneminen on jäädytetty.

Suomen ja Ruotsin hakeuduttua Naton jäseneksi tilanne Arktisessa neuvostossa on se, että Venäjää lukuun ottamatta kaikki muut neuvoston jäsenvaltiot ovat tuon saman sotilasliiton jäseniä.

Arktista neuvostoa perustettaessa kaikki jäsenvaltiot sopivat, että niin sanottu kova turvallisuuspolitiikka ei kuulu neuvoston agendalle. Nyt kuitenkin koko ”läntinen liittouma” kieltäytyy tämän kansainvälisen toimielimen työskente-

lystä perustelemalla oman vetäytymisensä juurikin mitä kovimmilla turvallisuuspoliittisilla argumenteilla. Asetelma neuvostossa on nyt Venäjä vastaan kaikki muut, ja nämä kaikki muut kuuluvat samaan sotilasliittoutumaan. Sotilasliitto Naton suojiin linnoittautuneet valtiot ovat unohtaneet Arktista neuvostoa perustettaessa sovitun periaatteen, ottaamalla kovan turvallisuuspolitiikan neuvoston työtä ohjaavaksi ja määrittäväksi tekijäksi.

Ilmastomuutos ei tunne rajoja

Ilmastomuutos on globaalissa katsoennossa ilmiö, mille on pakko tehdä mitä moninaisimpia toimia nimenomaan yhteistyössä kaikkien valtioiden kesken. Tämä, koko maapalloa uhkaava luonnonmullistus on nopeampaa ja vaikutukseltaan tuhoisampaa arktisella alueella kuin missään muissa osissa maapalloa. Ilmastomuutoksen näkökulmasta arktisen alueen yhteistyön tiivistäminen ja koordinointi olisi juuri nyt erittäin tärkeää. Käynnissä oleva



luonnonilmiö ei rajoitu valtioiden rajojen mukaan, se ei tunnista mitään rajoja, ei valta-, geo-, tai muitakaan poliittisia eikä valtioiden tai ihmisryhmien välisiä ristiriitoja.

Ukrainan tapahtumien seurauksena, neuvoston työskentelyn ollessa täysin jumissa, asiaa seuraavat ja tuntevat tahot ounastelevat, ettei neuvosto tule ainakaan näkyviissä ja ennustettavissa olevassa tulevaisuudessa enää työskentelemään entisessä kokoonpanossa. Oletuksena on myös, että Venäjä jatkaa nyt keskeytettyjä projekteja yhteistyössä uusien kumppaneiden kanssa.

Uusi toimielin huolehtisi osaltaan käynnissä olevista projekteista ja jatkaisi työtä tuon maapallon herkimmän alueen kestävyysvarmistamiseksi ja ilmastomuutoksen tuhovoiman minimoimiseksi. Uuteen toimielimeen tulisivat ole-tuksien mukaan kuulumaan Venäjän lisäksi ainakin Kiina ja Intia. Näillä maailman väkirikkaimmilla valtioilla on arktiseen alueeseen liittyviä intressejä muiden muassa mahdol-



Ilmaston lämpenemisen johdosta pohjoinen merireitti on osan vuodesta purjehduskelpoinen. Tämä kiinnostaa monia maailman valtioita. Esimerkiksi kiinalainen ”Jäälohikäärme” kulki sen kautta v. 2012. Kuvasa Ydinjäänmurtaja ”Yamal” luoteisväylällä helikopterista kuvattuna

lisesti avautuvien uusien kauppamerenkulun kuljetusreittien vuoksi.

Keskinäisriippuvuus sitoo yhteen

Me kaikki maapallon kansat olemme siinä määrin keskinäisriippuvaisia, että Euroopassa käynnissä olevasta sodasta huolimatta ei aivan kaikkia maailmanpelastusprojekteja kannattaisi tässä akuutissa tilanteessa jäädyttää. Nämä, nyt tässä kriisitilanteessa asetetut pakotteet ja eristämiset eivät ainakaan pidemmän päälle toimi niiden asettajien toivomalla tavalla. Joskus sota kuitenkin loppuu, mutta ilmastomuutos jatkaa etenemistään, ja sen uhan torjumiseksi on jossakin vaiheessa kaikkien tartuttava tosissaan toimiin tä-

män ilmiön pysäyttämiseksi. Ja nimenomaan yhteistyössä. Koordinoimaton ja moninaisten, ristikkäisten intressien ajamina eri tahot toimiessaan voivat aiheuttaa vain alkuperäiseen tavoitteeseen nähden vastakkaisia tuloksia.

Ilmastomuutos on globaali ilmiö, se on maailmalaajuinen ongelma, mikä vaatii samansuuntaisia torjuntatoimia koko telluksella. Tässä onnistuminen edellyttää mahdollisimman laajaa yhteistyötä kaikkien maailman valtioiden kesken. Blokkeihin jakautuminen vie pohjan täältä yhteiseltä ponnistukselta.

Unto Nikula
Rovaniemi

Kriisin taustalla USA:n ja sen Nato-liittolaisten tavoite yksinapaisesta maailmasta

Jatkoa sivulta 2

taa. Selkeästi he ajattelevat, että nyt edetään siihen pisteeseen, että Venäjän hallitus kaadetaan.

Fasismi ja Ukrainan tapahtumat

Tiedämme, että 2013–2014 Euro-maidaniksi nimetty tapahtumaketju johti maan militarisointiin ja fasis-tisen ajattelun vakiintumiseen. Mar-raskuun lopulla 2013 puhkesivat jo pitkän aikaa valmistellut laajat mie-lenosoitukset. Aiheena mielenosoitusten puhkeamisille oli, kun presidentti Viktor Janukovitš keskeytti EU:n ja Ukrainan välisen assosiaatio-sopimuksen kehittelyn. Mielenosoitusten tiedotustoimintaa tukivat mm. USA ja Alankomaat heti alussa lahjoittamalla 140 000 \$. Ukrainan parlamentti (Verhovna Rada) val-lattiin Banderalaisten johdolla 21.–22.2.-2014 yöllä. Maidanilaisten painostuksen alaisena Radan uudeksi puhemieheksi valittiin 22.2.2014 Aleksandr Turchinov ja samana päivänä syrjäytettiin laillinen presidentti Janukovitš. Seuraavana päivänä hänen tilalleen valittiin edel-lisenä päivänä puhemieheksi valit-tu Aleksandr Turchinov. Välittömästi EU tunnusti hänet Ukrainan presidentiksi. Laillinen presidentti Vik-tor Janukovitš joutui pakenemaan maasta hänen henkeään kohtaan tehtyjen uhkausten vuoksi.

Maidanin kaappauksen jäl-keen Ukrainan politiikkaa on orga-nisoitu äärioikeistolaisen, fasis-tisen liikkeen komennossa. Saksalais-tyyppinen natsismi on päässyt levi-tämään vaikutusvaltaansa myös jul-kishallinnon piiriin jo ennen 2014 tapahtumia, mutta se nousi voi-makkaana esiin ja samalla voimis-tuen vuoden 2014 tapahtumien yhteydessä. Natsimieliset ovat organi-soineet sotilastoimiin useita joukko-

osastoja. Tällaisia ovat esimerkiksi Azov- ja Aidar -pataljoonat.

Venäjään kohdistuvaa uhkailua

Naton tuki Ukrainalle sai uhkailun luonteen, kun Nato-maat alkoivat varustaa Ukrainan armeijaa joulu-kuussa 2017 ja USA alkoi myydä Ukrainalle hyökkäystoimintaan so-pivia aseita. Heinäkuussa 2021 Na-to järjesti 32 valtion merisotaharjoituk-sen Venäjän lähivesillä Mustalla merellä. USA:n ulkoministeri An-tony Blinken ja Ukrainan ulkominis-teri Dmytryo Kuleban sopivat 2021 marraskuussa asiakirjan, jossa Uka-raina sitoutui integraatioon euroop-palaisten ja euroatlantisten institu-tioiden kanssa. Sopimus rakentui presidenttien Zelenskyin ja Bidenin välisiin sitoumuksiin, joilla vahviste-taan Ukrainan ja Yhdysvaltain stra-tegista kumppanuutta, joka perus-tuu vuoden 2008 Bukarestin Nato-kokouksen päätöslauselmaan.

Miten tilanne nähdään työväenliikkeen piirissä?

Kun seuraamme Suomessa ja muualla Euroopassa toimivien Kom-munististen ja demokraattisten jär-jestöjen tiedotusta, ovat heidän ar-vionsa hyvin monenkirjavia. Monet arvioivat nykyistä kriisiä siten, että he samaistavat Venäjän ja USA:n ja näkevät ne samanlaisina. He väittävät, että Ukrainassa kaksi imperia-listista valtablokkia, Venäjä ja USA, käyvät keskenään sotaa uudesta maailmanjaosta. Samalla he esit-tävät joissakin artikkeleissa kanta-naan, että työläisten ja kansan tuli-si muuttaa tämä sota omissa mais-saan oman porvaristonsa vastaisek-si kansalaissodaksi. Näin he yrittävät nähdä nykytilanteen Lokakuun val-lankumouksen taktiikan toisintona. Silloinhan toisen internationaalin sosialidemokraatit arvioivat ennen



STOP-Nato-liike organisoi lauantaina 4.6.2022 Helsingissä ”Rauhan puolesta Natoa vastaan”-tapahtuman. Kuvassa Naton vastustajat järjestäytyvät Tokoinrannassa mielenilmaus-marsille Rautatientorille.

ensimmäistä maailmansotaa, että Euroopassa imperialististen valtioi-den välille syttyy sota maailman siir-tomaiden, ym. resurssien uudesta jaosta. Ennakoidusti Leninin vaatimuksesta sosialidemokraatit hyväk-syivät taktiikan, että sodan syttyes-sä vallankumoukselliset puolueet ei-vät asetu oman porvaristonsa tuek-si, vaan muuttavat imperialistisen sodan omissa maissaan porvariston vastaiseksi kansalaissodaksi. Kun sit-en sota syttyi, lähes kaikkien mai-den sosialidemokraatit pettivät yh-dessä tehdyt päätökset ja asettuivat tukemaan oman maansa porvaris-toa. Vain Venäjällä sosialidemokraa-tit (bolševikit) pysyivät yhteisissä päätöksissä ja tämän tuloksena to-teutettiin Lokakuun vallankumous.

Me Suomessa (Kommunis-tien liitto ja sen liittolaiset) kat-somme, että ne työkansan edus-tajat, jotka näkevät nykyisen ajan silloisten tapahtumien toisintona, ovat aivan ehdottomasti väärässä. Tilanne tänään on aivan erilainen, kuin se oli 100 vuotta sitten. Ei meil-lä ole sellaisia työläisjoukkoja ja työ-läisten järjestöjä, jotka voisivat tois-taa lokakuun tapahtumat. On myös ehdottomasti väärin väittää, että on kaksi imperialistista blokkia (Venä-jä ja USA), jotka taistelevat maail-man jaosta. On vain yksi imperia-listinen blokki, USA liittolaisineen

(USA, Nato, EU), joka taistelee voi-dakseen hallita yksin maailman ta-loutta ja politiikkaa. He haluavat to-teuttaa USA:n johdolla yksinapaisen maailman.

Euroopan vasemmisto ym.

Euroopassa toimii järjestö ”Euroo-pan vasemmisto”. Siihen kuuluu eri maista erilaisia ”vasemmistolaisia” puolueita ja järjestöjä, jotka yleis-esti hyväksyvät toiminnassaan ka-pitalistien yhteiskuntapolitiikkaan asettamat uusliberalistiset puitteet, joita heidän ei sallita ylittää. Meil-tä Suomesta siinä ovat Vasemmis-toliitto ja Suomen kommunistinen puolue. Vasemmistoliitolla on edus-kunnassa 16 kansanedustajaa, jois-ta viisi (5) äänesti Suomen Naton jä-sennyttä vastaan. Koko eduskunnas-sa äänestystulos oli 188–8. Euroo-pan Vasemmisto näkee pääasiassa Venäjän syylliseksi nykyiseen tilan-teeseen. Se on järjestänyt mielen-osoituksia, joissa vaaditaan rauhaa ja sodan lopettamista. Tämä vaat-imus kohdistuu kuitenkin vain Venä-jään. Minkäänlaisia vaatimuksia tai arvioita ei esitetä Natolle, USA:lle, EU:lle tai Ukrainalle. Venäjältä vaaditaan antautumista, mutta Natol-ta ei vaadita perääntymistä Venäjän rajoilta ja Ukrainalta ei vaadita po-litiikan suunnan muutosta. Ei halu-ta sanoa, että mitä todellisuudes-

sa merkitsisi ihmiskunnalle ajautu-minen USA:n johtamaan yksinapai-seen maailmaan.

Kommunistien Liiton tak-tiikka ja tavoitteet

Huolimatta siitä, että sisäisessä yh-teiskuntapolitiikassaan nykyinen Ve-näjä noudattaa kapitalistisia periaat-teita, katsomme, että ainoa mahdol-lisuus nykyisessä tilanteessa on tu-kea Venäjää, koska imperialistinen Länsi (Nato, USA, EU) yrittää voimal-lisesti kaataa Venäjän ja ottaa hal-tuunsa sen voimavarat. Venäjähän kuuluu merkittävänä osana viiden kehittyvän valtion (Brasilia, Venäjä, Intia, Kiina ja Etelä Afrikka) BRICS-ryhmään. Venäjän tuhoaminen merkitsisi sitä, että USA pääsisi do-minoimaan myös muita BRICS-ryh-män maita.

Kommunistien Liiton tavoit-teena on ihmiskunnan sosialisti-nen ja kommunistinen tulevaisuus. Kommunistisen ja demokraattisen liikkeen tulee aina ennakkoon ar-vioida millaista toimintataktiikkaa noudattamalla saavutamme tämän tavoitteen. Meidän taktiikkamme on kehittää nykyisen uusliberalistisen rosvokapitalismin vastainen kansan-rintama. Sen tavoitteena on joukko-työhön perustuen kansan sosiaali-sen ja taloudellisen aseman turvaa-minen ja kehityksen ohjaaminen so-sialistiselle kehitystielle.

Juuri tämän vuoksi korostam-me moninapaisen maailman mer-kitystä. Tilanteessa, jossa USA liitto-laisineen yksin hallitsee maailmaa ja sen kehitystä, myös tärkeiden BRICS-maiden asema maailmassa käy ongelmalliseksi. Kommunisti-sen ja demokraattisen liikkeen toi-minta vaikeutuu. Tulee olemaan ää-rimäinen tappio ihmiskunnalle, jos USA liittolaisineen saavuttaa ta-voitteensa yksinapaisen maailman toteuttamiseksi. (KÄ/toim.)

Työmarkkinoilla kuohuu syksyllä inflaatiopommi?

UPM jatkaa kenkkuilua

Juuri UPM:n vaatimuksesta Metsäteollisuus ry. ilmoitti luopuvansa TES-toiminnasta. UPM:n puheenjohtaja Björn Wahlroos ja toimitusjohtaja Jussi Pesonen organisoivat UPM:n lakon, joka suuntautui Ay-liikkeen hajotukseen. Tätä ei estänyt edes se, että lakon vuoksi Euroopassa alkoi olla pula painopaperista ja lakko maksoi UPM:lle 20 miljoonaa Euroa viikossa.

Yleissitovuus

Jo viime vuonna kävi selväksi, että työnantajat pyrkivät eroon TES:n yleissitovuudesta. Esimerkiksi Postialan Unionin (PAU) ja Palvelualojen työnantajien (PALTA) solmittua PAU:n lakon jälkeen sopimuksen, valitti PALTA työtuomioistuimeen, saadakseen kumottua sopimuksen yleissitovuuden. Keväällä 2021 Teknologiateollisuus ry. ilmoitti lopettavansa TES:ten tekemisen ja perustavansa uuden "Teknologiateollisuuden työnantajat ry" nimisen yhdistyksen, johon sen jäsenyhdistykset voivat liittyä, ja joka neuvottelee valtakunnalliset sopimukset, tai on mukana neuvoteltaessa yrityskohtaisista sopimuksista.

Siinä vaiheessa, kun uusi järjestö lopuksi oli saanut mukaansa uusia jäsenyhdistyksiä niin paljon, että ne selkeästi edustivat yli 50 % alan työntekijöistä, päätti teollisuusliitto 21.10.2021 aloittaa

Yleissitovuuden alasajo saatiin torjuttua

Jo syksyllä 2020 Metsäteollisuus ry. ilmoitti lopettavansa valtakunnallisten TES:n solmimisen. Paperiliitto sai sovittua neljän Metsäteollisuuden yrityksen kanssa ylityskohtaiset sopimukset. UPM ei suostunut tähän, vaan halusi sopimukset jokaiselle liiketoiminta-alalle. Vuoden alusta Paperiliitto aloitti UPM:llä lakon. Sitten Paperiliitto hylkäsi sovintoesityksen, joka koski vain neljää UPM:n viidestä liiketoiminta-alasta, jolloin puolet UPM:n paperin jäsenistöstä olisi jäänyt ilman sopimusta. Lakon kestänyt 112 päivää sovittiin neljän vuoden sopimus siten, että palkat nousevat noin 2 % vuodessa ja sopimuskauden puolivälissä neuvotellaan uudelleen palkoista.



Kunta-alan väki protestoi palkkojensa puolesta 5.4.2022 Helsingin Seenaatintorilla. Protestit tuottivat tulosta.

neuvottelut uuden järjestön kanssa. Teollisuusliitto solmii sopimukset saha- ja puutavateollisuuden kanssa. Siellä oli solmittavana lähes 200 sopimusta, joissa on päästy sopimuksen yleissitovuuteen. Myös Teollisuusliitto ry. ja Teknologiateollisuuden Työnantajat ry. pääsivät sopimukseen 4.1.2022. Sopimus oli yleissitova ja turvasi 90000 työntekijän edut entisenkaltaisina.

Palkankorotukset ja inflaatio

Vuoden työtaistelukysymysten painopiste on pyörinyt sopimusten yleissitovuuden ja sopimusoi-keuden piirissä. Palkankorotukset ovat kuitenkin olleet hyvin heikkoja. Paperiliitto ja Stora Enso solmivat yrityskohtaisen sopimuksen jo 6.10.2021. Kahtena ensimmäisenä vuotena korotukset ovat kumpana-

kin noin 1,9 % ja kolmantena vuotena 18 senttiä. Ensimmäisenä vuotena 28.2.2022 toteutetaan 17 sentin yleiskorotus ja 18 sentin paikalliserä. Samansuuntainen korotus tulee 27.3.2023 ja 15.1.2024 tulevat yleiskorotus ja paikalliserä ovat kumpikin 9 senttiä. Teknologiateollisuuteen 4.1.2022 neuvoteltu sopimus on kaksivuotinen. Ensimmäisen vuoden korotus on 2 % ja toisen vuoden korotus on vielä auki. Ellei syyskuun 2022 aikana päästä sopimukseen vuoden 2023 palkantarkistuksista, voidaan sopimus irtisanoa päättyään 30.11.2022.

Inflaatioon nähden korotukset ennakoiivat jyrkkää reaaliensioiden laskua. Jo sopimusten solmimisen aikaan inflaatio oli 4 % luokkaa. Tällä hetkellä maamme hintojen nousun ennakoidaan olevan noin 8 %, josta se ei nopeasti laske.

Kunta-alan sopimus

Kunta-alalla ja Sote:n piirissä työntekijät ovat vaatineet palkkoihinsa oikeutetusti muita suurempia korotuksia, koska näillä aloilla on pitkään vallinnut jälkeenjääneisyys. Aloilla on myös vuosikaudet vaadittu tämän jälkeenjääneisyyden korjaamista. Näillä aloilla on myös tehostettu jälkeenjääneisyyden korjaamista 3.5.–9.5. 2022 käydyin lakokataistelun avulla. Muita suurempien palkankorotusten ohella vaadittiin palkkaohjelmaa, jonka avulla päästäisiin muiden alojen kanssa samalle viivalle.

Kunta-alan sopimusjärjestöt KT, JAU ja JUKO pääsivät sopimukseen uusista työ- ja virkaehtosopimuksista. Sopimus on kolmivuotinen ja sopimuskausi on 1.5.2022–30.4.2025. Palkkojen osalta on sovittu siten, että ne nousevat v. 2022 1,76 %, vuonna 2023 3,05 % ja vuonna 2024 3,11 %. Korotusvaikutus olisi yhteensä 8,79 %. Sopimuksissa on myös lauseke, että mikäli Sote-henkilökunnan neuvottelutulos on tätä suurempi, saavat kunta-alan työntekijät vastaavat korotukset. Tämän lisäksi kuntatyöntekijöille on tulossa viisivuotinen palkkaohjelma, joka alkaa vuonna 2023 ja nostaisi palkkoja yhteensä 5,1 prosenttia yli yleisen linjan.

Hoitajien työtaistelu jatkuu

Riippumatta muista kunnallisista sopimuksista Tehy ja Super eivät päässeet kunnallisen neuvotteluosapuolen kanssa sopimukseen. Toistaiseksi seurataan palkkojen osalta muiden kunnallisten alojen tehtyjä sopimuksia. Hoitajia edustavat Tehy ja Super ovat päättäneet jatkaa syksyllä työtaistelua palkkojensa jälkeenjääneisyyden korjaamiseksi. Tulee olemaan hyvin merkittävää, että suuri yleisö jatkaa tuen antamista hoitajien työtaistelulle työehtojensa parantamiseksi. Myös muun ammattiyhdistysliikkeen solidaarisuus tulee näkyä hoitajien työtaistelussa syksyllä.

Työnantajat eivät luovu tavoitteistaan

HS:n 15.6. uutisen mukaan Teknologiateollisuuden työnantajat esittävät edelleen, että palkankorotuksista sopimisen työehtosopimuksissa voisi lopettaa. Näin esittää Suomen yhden merkittävän vientialan työnantajajärjestön toimitusjohtaja Jarkko Ruohoniemi. Tämän mukaan palkoista sovittaisiin työpaikoilla. Tämä on lähinnä kritiikkiä kunta-alan palkkaohjelmaa vastaan. Ruohoniemi esittää, että syksyllä ei sovittaisi palkankorotuksista, jolloin ei syntyisi yleistä linjaa ja kunta-ala ei voisi sitoa palkankorotuksiaan siihen. Uutisen mukaan teollisuusliiton Riku Aalto tyrmää ajatuksen toteamalla, että tässä työnantaja tarjoaa meille nollaratkaisua. Aalto sanoo, että koskaan työnantajat eivät ole sopineet paremmista palkankorotuksista, kuin mitä työehtosopimuksiin on kirjattu. (KÄ/TOIM.)



DSL tiedottaa



Uusi vihkonen valottaa Marxin uusista ulottuvuuksista – niitä vanhoja unohtamatta

DSL:n ja Kustannusyhtiö TA-Tiedon julkaisemana on juuri ilmestynyt Jukka Heiskasen kirjoittama artikkelivihkonen 'Marxin uudet ulottuvuudet – niitä vanhoja unohtamatta', jonka tarkoituksena on esitellä Karl Marxin filosofista ajattelua tiiviissä muodossa ja hänen kantoja meidänkin aikamme suuriin kysymyksiin.

Vihkosta levitetään vapaasti eteenpäin sähköisenä e-kirjana, joka löytyy osoitteesta desili.fi/materiaalipankki. Jos tarvitsette vihkosesta tulostettuja kappaleita, ottakaa yhteyttä DSL:n toimistoon (jiri.mantysalo@desili.fi), niin tulostamme ja lähetämme niitä järjestöllemme 2 euron kappalehintaan (+postituskulut)!

Materiaalipankki hyötykäyttöön

DSL:n nettisivujen (desili.fi) materiaalipankista löydät mainioita ja käyttökelpoisia opintomateriaaleja hyödynnettäväksi osana opintotoimintaa. Materiaalipankki sisältää vapaasti käytettävissä ja hyödynnettävissä olevia tekstejä, videoita, dioja ja teoksia laajasti ja monipuolisesti eri yhteiskunnallisista ja teoreettisista aiheista. Materiaalipankin annista löytyy paljon hyödyllistä opintomateriaalia käytettäväksi esimerkiksi opintokerhojen ja opintotilaisuuksien aineistoja ja suunnittelua varten.

Uusimpana aineistona materiaalipankista löytyy yhteiskuntatieteiden tohtori, tutkija-yliopistonopettaja ja sosiaalityöntekijä Kaisa Haapakosken alustus 'Toivo, toiveisuus ja julma optimismi – miksi toivon vaatimus voi olla julmaa?', joka kuultiin DSL:n kehittämisseminaarissa 14.5.

Kolmannen maailman marxilainen puheenvuoro

Viikoittain järjestettävää DSL:n teoriakerhoa, "Kolmannen maailman marxilainen puheenvuoro", jossa opiskellaan marxilaisia teorioita ja teoreettikkoja alikehittyneestä maailmasta voi seurata netissä. Kerhon tarkoituksena on käydä läpi erinäisiä marxilaisia ja antikapitalistisia teorioita, teoreettikkoja ja niitä olosuhteita, jotka ovat muokanneet näitä. Kerho kokoontuu etänä Skypessä klo 17.00-18.00 ja kaikki halukkaat, mutta erityisesti DSL:n jäsenjärjestöjen edustajat, ovat tervetulleita osallistumaan! Ohessa linkki: <https://join.skype.com/DF12HeqBcfys>.

Seuraavat tapaamiskerrat klo 17.00-18.00: 21.6. Kwame Nkrumah, Afrikan itsenäisyyskamppailun ensimmäinen onnistuja; 28.6. Uuskolonialismi, riippuvaisuus ja pan-afrikkalaisuus; 5.7. Ylä-Volta ennen ja kolonialismin aikana; 12.7. Thomas Sankara, viimeinen onnistunein marxilainen vallankumouksellinen?; 19.7. Thomas Sankara puhuu ja Naisten vallankumous; 26.7. Guinea-Bissau ennen ja kolonialismin aikana; 2.8. Amílcar Cabral, Afrikan vastine Che Guevaralle ja hänen ajatuksensa; 5.8. Iltakerho (poikkeuksellisesti vain livenä DSL:n Marx-opistossa) imperialismi ja Afrika; 9.8. Lähi-itä kolonialismin aikana; 16.8. Mahdi Amel, Arabi marxismi

Tutustu osoitteessa www.desili.fi

Kulkumiesprofessori

Emeritusprofessori Keijo Korhosen (23. helmikuuta 1934 Melalahti, Paltamo – 6. kesäkuuta 2022 Tucson, Arizona, Yhdysvallat) poismenon ajankohtaan liittyy vahvaa – historian lehtien havinan sävyttämää symboliikkaa: käytännössä koko hänen elämäntyönsä punaisena lankana voi pitää toimintaa tämän kansakunnan, Suomemme, järkähtämättömän suvereniteetin säilyttämisen ja säilymisen puolesta.

Tämä maa ei saanut olla kaupan; sen sijaan poliittinen eliittimme on nyt yli puoluerajojen antautunut harkinta-kyvyn puutteestaan ja älyvajeestaan johtuen tarjolle tulleiden kontekstuaalisten konfrontaatiovoimien vietäväksi. Heidän, tosiasiassa joi 1990-luvun alkupuolelta vain vaivoin hallinnassaan pitämä natokiima on saavuttanut kliimaksinsa. Sen tuloksena de facto: Paasikiven-Kekkosen-Korhosen linja dementoitui eduskunnan tiistaina 17.05.2022 tekemällä päätöksellä. Siitä me, tähän katastrofaaliseen

valintaan osattomatkin tulemme, ei niin kaukana siintävässä tulevaisuudessa, maksamaan järkyttävän hinnan.

Professori

Vaikka piipahdus ulkoministeriöstä Helsingin yliopiston poliittisen historian professoriksi vuonna 1974 kesti vain parisen vuotta, presidentti Kekkonen pyydettyä yllättäen professori Korhosta ulko-asiainministeriön johtoon syksyllä 1976, ei tuo piipahdus varmaankaan vaila merkitystä ollut siinä vaiheessa, kun vajaan kaksikymmentä vuotta myöhemmin, lahjakas, monisärmäinen oman tiensä kulkija päätti ottaa etäisyyttä synnyinmaahansa – suuntaanaan Tucson, Arizona, Yhdysvallat.

Headhuntereiden avustamana Korhoselle tarjottiin tuolloin paikallisesta yliopistosta vieraillevan professorin pestiä. Siitä tuli pitkäkestoisin kiinnitys hänen mo-

Jatkuu sivulla 5

Naton sota ja Suomen Naton jäsenyyshaku

Bill Clinton pitikin sopimukselta kiinni ja jarrutti pitkään Puolan, Unkarin ja Tshekin Nato-jäsenyyttä, mutta taipui sitten sotahaukkojen painostukseen. He näkivät Naton välineenä USA:n ylivallan kasvattamiseen, USA / Nato aloitti uudestaan itä-Euroopan maiden liittämisen sotilasliittoon. Clintonin kaudesta lähtien USA on muuttunut sotaisemmaksi Euroopassa - kuten muuallakin maailmassa. Venäjän oli pakko reagoida siihen, että USA:n joukot, tukikohdat ja ohjusasetat työnnetään yhä lähemmäksi Muurmanskia, Pietaria ja Moskovaa. **Mihail Gorbatshev** sanoi 2014, että länsi ”rikkoi sopimusten henkeä”.

Sota Ukrainassa on jatkunut 8 vuotta.

Ranskan Holland, Saksan **Angela Merkel** ja Venäjän **Vladimir Putin** olivat kummeina sopimukselle, jonka Ukrainan hallituksen, Donbassin ja Luhanskin autonomisten osavaltioiden edustajat allekirjoittivat. Kiovan parlamentti hylkäsi sopimuksen ja sota jatkui. Ukrainan hallitus on sodan ja taloustilanteen takia riippuvainen EU- ja Nato-maista - erityisesti USA:sta.

Venäjä on syytetty Ukrainan sisällissodasta, johon sillä ei ollut osaa eikä arpaa. Kioassa tehtiin valankaappaus ja demokraattisilla vaaleilla valittu presidentti erotettiin. Itä-Ukrainan autonomiset alueet tukivat laillista hallintoa ja kaappareiden haltuunsa saamat joukot hyökkäsivät maan itäosaan ja sota alkoi.

Keisarinna Katariina II valtasi 1783 Krimin Ottomaanien valtakunnalta. Ukrainalle Krim ei ole ikinä kuulunut. Krimin asujaimisto on venäläisiä ja tataareita. Ukrainalainen **Nikita Hrushtshov** 1954 ehdotti Krimin siirtoa Ukrainaan, mutta ehdotusta ei toteutettu. Ukrainan itsenäistyessä Krim kuului Venäjän Sosialistiseen Neuvostotasavaltaan.

Venäjän neuvotteluesitykset

Venäjä halusi diplomaattisia neuvotteluja Naton laajenemisesta itään ja Minskin sopimuksen toimeenpan-

Saksojen yhdistyminen
Ukrainan sisällissota ja Naton kauppasota liittyvät yli 30 vuoden takaisiin tapahtumiin, Saksojen yhdistämisestä käytiin 1990 ns. kaksi plus neljä -neuvottelut. Kaksi tar-koitti Länsi- ja Itä-Saksaa, neljä taas toisen maailmansodan jälkeen Saksan miehittä-eitä Yhdysvaltoja, Neuvostoliittoa, Britanniaa ja Ranskaa. Maaliskuussa 1991 Saksan liittokansleri Helmut Kohl ja Neuvostoliiton presidentti Mihail Gorbatshev sopivat Saksojen yhdistämisestä. Nato-kysymys ratkaistiin siten, ettei ulkomaisia Nato-jouk-koja sijoiteta entisen Itä-Saksan alueelle, mutta yhdistynyt Saksa on Naton jäsen. Sa-malla sovittiin, että Nato ei laajene muihin Neuvostoliitosta irtautuviin maihin.



Sodan syyt ovat aina selkeät. Kuva näyttää, miten Donbassissa kasvaa vilja ja maaperäs-tä löytyy rikkauksia. Siksi myös Hitler tänne halusi. Siksi sinne pyrkivät myös USA ja EU.

nosta eli Ukrainan sisällissodan lopettamisesta. **Saksan Olaf Scholz** ja Ranskan **Emmanuel Macron** kannattivat Minskin sopimuksen toimeenpanoa eli sodan lopettami-sesta ja totesivat, että Ukrainan Na-to-jäsenyys ei ole ajankohtainen. Yhdysvallat vakuutti Putinin kans-sa käytyjen neuvottelujen jälkeen, että Venäjä on tosissaan ja valmis sotaan. Kiinan ulkoministeri sanoi Münchenin turvallisuuskokoukses-sa, että tämä riittää Venäjälle. Lopul-ta EU- ja Nato-maat torjuivat neu-vottelut. Venäjä liittyi 8 vuotta kes-täneeseen sotaan.

Nato-maat halusivat Ukrainan sodan jatkuvan

Naton vastaus oli, että asiasta ei neuvotella Venäjän kanssa. Venä-jä piti lupauksensa ja siirsi joukko-jaan Ukrainaan. En muista yhtään ta-pausta, joissa nyky- Venäjä olisi pet-tänyt sopimuksia tai lupauksiaan muille maille.

Lännen 2014 aloittamas-ta kauppasodasta Venäjä hyötyi merkittävästi: Aiemmin elintarvik-

keita tuovasta maasta tuli Ukrai-nan ohella Euroopan merkittävin viljan viejä - noin 30 % Venäjän vehnästä viedään maailmalle. Samoin Venäjästä oli tullut merkit-tävä juustojen ym. karjataloustuot-teiden viejä.

Vietnamin sodassa USA yrit-ti sodan ”vietnamisointia”, mutta epäonnistui. Samaa se on eri puo-lilla toteuttanut yli 50 vuotta. Ukrai-nassa sama onnistui - toistaiseksi. Venäjän liityttyä sotaan, Ukrainan riippuvuus Natosta on entistä suu-rempi. Samoin itsenäiseksi julistau-tuneet Donbass ja Luhansk ovat so-dan laajenemisen myötä entistä riippuvaisemmat Venäjän tuesta.

Ukraina halusi aluksi neu-votella Venäjän kanssa

Maaliskuun alussa uutisoitiin, että Ukrainan presidentti **Volodomyr Zelenskyi** hakee turvallisuusratkai-sua laajoilla kansainvälisillä hartioil-la. Venäjänkin kanssa Zelenskyi oli valmis neuvottelemaan Ukrainan laajasta turvallisuusratkaisusta lähi-valtioidensa ja suurvaltojen turvin.

hallintaansa. Nato-maat ovat osa-puolia useimmissa maailmassa käy-tävistä sodista. Johtavat Nato-maat käyvät sotia enemmän kuin mi-kään. USA on maailman johtava ta-lous ja ylivoimaisesti suurin sotilas-mahti - sen ”puolustusbudjetti” on noin 10 kertaa niin suuri kuin Venä-jän. USA on Naton suurin rahoittaja ja käytännössä se päättää Naton lin-jauksista. USA on sisällissotansa jäl-keen ollut sotimatta yhteensä vain 17 vuotta! Eipä ihme, että maail-massa pidetään Yhdysvaltoja suu-rimpana uhkana rauhalle. USA on vuoden 1776 jälkeen ollut sodassa 93,1 % ajasta - 229 vuotta 246:sta!



Stop Nato liike protestoi Nato-jäsenyyttä vastaan 4.6. Helsingissä

mastakin aidoimman riihiruisleivän. ”Voi hyvänen aika, Keijo sanoi tä-nään aamiaispyödyssä kaipaavan-sa juuri tätä.”

Aavistuksen varassa uskal-taudun ennakoimaan kulku-miehenä maailman lentokentil-lä esittäytyneen, todellisen kosmo-poliitin maineen palautuksen ole-van lähempänä kuin uskomme-kaan. Silloin yksi, jos toinen, joutuu puntaroimaan arvojen ja arvostu-sten semantiikkaa. Silloin, ei kaik-kein vähiten, myös ne alamittai-set tahot, jotka olivat savustamassa Keijoa, Kainuun Sanomien vastaa-van päätoimittajan tehtävistä, jou-tuvat häpeään. Silloin tullaan myös perustamaan Helsingin Yliopistoon Keijo Korhonen-professori ja virkaa täytettäessä kriteerit ovat lahjomat-tomat. Täyttääkö niitä kukaan!?

Niin, lopuksi.

Toivon korviini jossakin vaiheessa kantautuvan Kainuun suunnalta ke-säkuun 6. päivään liittyvän uutisen.

Muuan nuori mies, taitaa olla Karppinen nimeltään, korpikom-

USA ei ole kertaakaan sotinut koti-konnuillaan. Maailmansodissa USA kävi osin puolustusotaa Saksaa ja Japania vastaan. Vuoden 1953 jäl-keen Naton jäsenmaat ovat tehneet hyökkäyksiä lukuisia maita vastaan eri puolilla maailmaa.

Nato jäsenhakemus

Nato-jäsenhakemusta on perustel-tu turvallisuustilanteen muutoksel-la, jossa huomioidaan vain Venä-jän rooli. Se on outoa, koska Suo-mi ei ole liittoutumassa sen kanssa. USA: on viimeiset 25 vuotta muuttu-nut aggressiivisemmaksi ja erityises-ti Joe Bidenin kaudella se on lisän-nyt läsnäoloaan ja jännitteitä Euroo-passa, Lähi- ja Kauko-idässä. Maail-manpolitiikan professori **Heikki Pa-tomäki** vastustaa Natoa: ”Suomen jäsenyys voisi laajentaa Naton ja Ve-näjän välistä konfliktia. Suomen Na-to-jäsenyys merkitsisi maailman ja-kaantumista yhä selkeämmin kah-teen liittokuntaan - kuten tapah-tui myös ennen ensimmäistä maail-mansotaa. Suomen jäsenhakemus voisi olla yksi askel kohti Naton ja Venäjän sotaa - Nyt on aito ydinso-dan riski.” Patomäki erosi Vasemmis-toliiton jäsenyydestä.

Venäjä-tuntija, ex-suurlähet-tiläs Heikki Talvitie arvostele Suomen Nato-ratkaisua. Ukrainan rajat ovat aina olleet ongelmalli-set. Venäjä ei ole ollut Suomelle uh-ka. Rajalla ei ole ollut uhkaavia jouk-koja. Myös Suomen ja Ukrainan ver-taaminen toisiinsa on hölynpölyä. Koska Venäjä pitää Natoa uhkana, Nato-jäsenyys aiheuttaa uhkateki-jän eli jäsenyyden myötä Venäjästä muodostuu uhka Suomelle.

Juhani Tanski Kuopio

Jatkoa sivulta 4

nipuolisessa urassaan.

Käsitykseni on, että ko. professuuri tuli Korhoselle kuin taivaan lahjana. Hän tiesi syvällä si-simmässään, että vakavaan, kansal-lista identiteettiään koskeneeseen kriisiinsä valahtaneessa Suomessa, olisi hän tänne jäädessään joutu-nut käymään turhauttavaa taiste-lua kansallisvaltiomme alasajon di-letantteja vastaan. Viisas mies saa tyhjän pyytämättäkin.

Yhä sirpaloituneemmaksi ja repivämmäksi käyvässä ajas-samme meiltä pääsee usein unoh-tumaan asiantuntijuuteen liittyen, se – kuka ansaitsee tulla noteeratuk-si asiantuntijana, jota me muut vähäpätöisemmät voisimme varauksetta, tarvittaessa, referoi-da. Saisiko professorikuntaan nous-seelta ulko- ja turvallisuuspolitiikan asiantuntijalta edellyttää kulloinkin esittämiensä analyysien uskonto-vuuden takeeksi jonkinasteista ku-luttajansuojaa?

Tarkentaen: Mitä relevanttia, ajanpatinan kestäväää jää jäljelle



Keijo Korhonen politiik-kaamme koskevista ”syvä- analy-seistä”, aikarajauksella 1990- luvun alusta, siihen hetkeen, kun Suomen natokupla kaikessa karseudessaan lopullisesti puhkeaa!?

Kulkumies

Ohikiitävässä hetkessä, joskus vuo-sia sitten, professori Korhosen rou-va, Anita, tuli minulle todenneek-si, ehkä hiukan tuskastuneenakin, kuinka hänen miehensä aiheut-taa heidän maailmalla liikkueensa toistuvasti hämmennystä passin-tarkastuksissa, kirjaamalla amma-tikseen – kulkumies. Ymmärsin sen johtuneen siitä, että oman tietämyk-sensä ja osaamisensa alaan liittyvi-

en väitöskirjojen ja väittelijöiden ta-son huolestuttavasti Suomessa las-kettua, professori katsoi aiheellisek-si alentaa arvonsa: ”Jos herra Lehti-nen kerran on tohtori, olen minä sit-ten kai vain kulkumies!”

Suuressa Kirjassa sanotaan: ”Joka itsensä alentaa, se ylennetään” ja päin vastoin: ”Joka itsensä ylentää, se alennetaan.” Kulkumies?

Professori Korhonen teki kanssani sinunkaupat vuoden 1994 presidentinvaalien aikoihin. Siitä huolimatta myönnän – en kos-kaan täysin vapautunut keskinäis-sessä kanssakäymisessämmä kun-nioituksen kangistamasta suhtau-tumisestani häntä kohtaan. Yksit-täisistä mieltäni lämmittämään jää-neistä tapahtumista, nousee muis-tojeni kätkeistä esille helmikuus-sa 2014, Helsingissä, Suomalaisel-la Klubilla pidetty UKK-seuran ti-laisuus. Seura muisti Keijoa hänen elämäntyöstään ja hän piti meidät kaikki läsnäolleet otteessaan kiitos-puheellaan. Väentungoksessa on-nistuin sujauttamaan Anitalle pella-vapyyhkeeseen käärimäni, aidom-

munistien sukua, oli kotoa lähties-sään huikannut menevänsä hiu-kan ajatuksiaan tuulettamaan sa-loille. Kotiin palattuuan selvästikin hämmentyneessä tilassa, kertonut kiikkustuolissa istuneelle ukilleen, ettei olisi koskaan uskonut törmä-vänsä vastaavaan: ” Siellä saloilla, niin kaukana, että en ymmärrä it-sekkään, että sinne eksyin, erään mäentöyrään takaa kuului valta-va rytinä ja ryske. Tuli täydellin-en hiljaisuus. Kipusin ryteikön läpi ylös tarkistaakseni, mistä on kyse? Vanha, iänikuinen kelohonka oli kaatunut. Kuvitelte!”

- Poeka, havahtuu surumie-liseltä näyttävä isoisä kiikkustu-olistaan. Nousee ja menee kumara-isena lipastokaapilleen, ottaa sieltä esille avaamattoman konjakkipul-lon – ja lasit. Virkkaa: ”Tunti sitten ra-diouutisissa kerrottiin Korhosen Kei-jon Amerikoissa muuttaneen majaa. Sinähän tiijät, että hän oli meijän miehiä, katajaisen kansan miehiä. Eiköhän nosteta malja hänen muis-tolleen? Totta kai!!!”

Matti T. Savolainen

Vasemmistoliiton Natokanta tyrmistytää

En vielä vuosi sitten voinut kuvitella suomalaisen työväenliikkeen, ainakaan sen vasemman laidan liittoutuvan Pohjois-Atlantin imperialismin kanssa. Imperialismin, jota toisen maailmansodan jälkeen on Yhdysvallat johtanut raakalaismaisina ja verisin ottein Naton toimissa sen oikeana kätenä. Me vanhemman polven vasemmistolaiset olemme nähneet ja kokeneet vuosien saatossa, kuinka rautaisella otteella Yhdysvaltojen kapitalistinen läntinen imperialismi on ryöväntynyt ja raiskannut kolmansien maiden luonnonvaroja ja tukahduttanut keinoja kaihtamatta eri maiden vapaustaisteluja.

Taistelimme Nelson Mandelan vapauttamisen puolesta Etelä-Afrikan apartheidin ikeen alta, jota USA kylmästi tuki omia etujaan turvatakseen. Ja monia muita kampaileja, joita kävimme kansojen itsensä määräämis-oikeuksien puolesta. Yhä kapitalismin kehto Yhdysvallat pitää muuta maailmaa varpaillaan käydessään kuolinkamppailuaan alistamalla muita komentonsa alle.

Meille kommunisteille on aina ollut itsestään selvä lainalaisuus, mitä on kapitalismi ja sen imperialismin vaihe. Olin käsityksessä, että myös Vasemmistoliiton sisällä tämä yhä on selvä asia. Olihan SKDL/SKP:n alasajon jälkeen 1990 luvun alussa uuteen Vasemmistoliittoon siirtynyt iso osa tovereita. Syy miksi en heti alussa lähtenyt mukaan Vasemmistoliittoon oli se, että olisi pitänyt luopua kommunistisen puolueen jäsenyydestä ja toisaal-

ta taas olin valtavan pettynyt Neuvostoliiton romahdukseen ja aion jättää politiikan kokonaan.

Mihin koira karvoistaan pääsee, joten palasin aikanaan yhteiskunnallisiin asioihin mukaan. Yhä kuitenkin karsastin Vasemmistoliittoa, koska näin ja koin kuinka kovalla kädellä siellä kohdeltiin esim. Esko-Juhani Tennilää, Mikko Kuoppaa ja myöhemmin Markus Mustajärveä ja Jyrki Yrttiahoa. Juha Sipilän kovaa oikeistolaista politiikkaa tehneen hallituksen aikana aloin miettiä toden teolla, miten saada vasemmistolainen työväenliike vastavoimaksi porvarilliselle hegemonialle. Ja nimenomaan sosialidemokraateista vasemmalla olevat koottua yhteen. Siitä ei sen valmiimpaa koskaan tullut, ei ainakaan tähän päivään mennessä.

Olin kuitenkin ensi alkuun ollut melko tyytyväinen Sanna



15 vuotta sitten Vasemmistoliiton nuorisojärjestö esitti Natosta aivan oikean näkemyksen. Silloisista nuorista ei tullut meidän ajan päättäjiä.

Marinin hallitukseen. Pidän Marinin vasemmistolaisena demarina ja yhdessä Vasemmistoliiton kanssa saivat hyviä asioita vietyä eteenpäin, huolimatta koronan riivaamasta yhteiskunnasta. Ajattelin naivistisesti saavani mukaan muitakin empijoita, liittymällä Vasemmistoliittoon, josko sittenkin Vasemmistoliitto olisi se kokoava voima työväenliikkeen vasemman laidan yhtenäisyydelle. Olin aidosti innoissani ja tein töitä pitkästä ajasta tunteella, että tästä syntyy jotakin – kunnes hallituksen eteen tuli hävittäjähankinnat.

Koko ikäni asevarustelua vastaan kamppailua käyneenä oli valtava takaisku, kuinka Vasemmistoliitto nieli uusien hävittäjien hankinnat. Pettymys oli kova ja olin ymmälläni, eikö tosiaan muisteta ketkä sodista eniten kärsivät? Työläiset ja työväenluokka, eikö sen kuuluisi olla jokaisen kommunistin, sosialistin ja edistyskellisen rauhaa, ystävyyttä ja solidaarisuutta ajavan selkäytimessä??

Sinnittelin kuitenkin mukana, mutta Ukrainan sota toi mustia

pilviä elämään. Kaiken nähneenä työväenliikkeen veteraanina oli kamala järkytys, kuinka Marinin johdolla työväenpuolueista hallituksessa tuli militarismin kannattajia ja mukana olevia. Ihan itku pääsi, kun kuunteli pääministeri Marinin solvauksia ja muita ulostuloja. Mihin oli kadonnut diplomatia, mihin rauhanaate ja hallituksen ja Suomen valtionjohdon sovittelijan rooli? Me kaikki olemme tuomineet Venäjän hyökkäyksen, mutta se, että maamme ja sen hallituksen vasemmisto lähti yksituumaisesti aseistamaan sotaa käyvää maata, oli jotain aivan sietämätöntä.

Eilen 7.5.2022 Ilta-Sanomat kertoi Venäjän väittäneen tuhonneensa USA:n ja EU:n (Suomen) asevarastoja Ukrainassa. Jos asiassa on perää, niin siinä hetkessä Suomenkin sadoilla miljoonilla luovuttamia aseita tuhoutui taivaan tuuliin. Tuuliin, joilla olisi ollut käyttöä hoitajien, kunta-alan työntekijöiden palkkojen korotuksiin ja moniin muihin tärkeisiin sosiaalisiin kohteisiin. Voiko karmeampaa esimerkkiä työväenpuolueiden alennustilasta olla??

Muutamassa yössä hukattiin se arvokas työ, jota melkein 80 vuotta oli hyvässä hengessä naapurin kanssa rakennettu. Sen myötä myös hyvinvointivaltio alkoi rakentua, kunnes 1987 Kokoomuksen päästyä hallitukseen sen alasajo alkoi. Ja yhä edelleen Kokoomus vetelee naruista.

Hetkessä saatiin myös sota-psykoosi aikaan. Vihdoin viimein Kokoomuksen natotus alkoi kantaa hedelmää. Käsittämätöntä kuinka tähän sotkeentui vasemmistolainen työväenliike? No, tannerilaiset sosialidemokraatit ovat aina vihanneet Venäjää, mutta että Vasemmistoliitto – aivan anteeksiantamattomasti.

Hyvät ystävät ja toverit. Odotin eilistä Vasemmistoliiton puoluevaltuuston kokousta sydän kylmänä. Toivoin, että järjen ja aatteen sekä arvomaailman ääni olisi kantanut Naton vastustamiseen ja hallituksesta pois jättäytymiseen, jos hallitus vie Nato asian eteenpäin.

Näin ei käynyt. En vain voi olla enää puolueen jäsen. En halua historian kirjoihin nimeäni, jonka työväenpuolue hyväksyi liittoutumisen läntisen imperialismin kanssa. On surullista ja ikävää, kuinka Vasemmistoliitto näin repäisi itsensä irti suomalaisen työväenliikkeen juurista, joista toverimme ovat taistelleet ja vaalineet. Olen Pirkanmaan Hyvinvointialueen erään valiokunnan varajäsen, puolue tai piiri päätäkseen, voinko jatkaa sitoutumattomana. Pyydän anteeksi äänestäjiltäni, jotka minulle antoivat äänen puolueen perusteella. Mutta en vain olisi voinut elää aatteeni ja arvomaailmani mukaisesti, jos jatkaisin puolueessa.

**Hannu Tiainen
Kihniö 8.5.2022**

Järjestö-, opinto- ja toimintaseminaari

Loimaalla lauantaina 20.8.2022 alkaen klo 11.00, os. Kytömaantie 174. Ilmoittautuminen sähköpostilla juha.kieksi@saunalahti.fi tai puhelimitse 045 671 3408. Juhlalla saapuvat voidaan noutaa Loimaan asemalta. Käsitellään mm. kysymyksiä: Soten kohtalo, maailmanpoliittinen tilanne, Kansan äänen kehittämisen ja toimitustyön kysymyksiä, työväenliikkeen toimintastrategiaan liittyviä näkökohtia.

Järjestää: EU:n Vastainen kansanrintama ja DSL, Tervetuloa

Palestiinalaisille jokainen päivä on Al - Nakba -päivä

Israelilaiset juhlivat toukokuun 15. päivää itsenäisyyspäivänään. Palestiinalaisille päivä on katastrofi, Al-Nakba. Silloin he muistelevat vuotta 1948, jolloin koko kansan elämä muuttui sietämättömäksi. Ensimmäisen maailmansodan jälkeen englantilaiset ottivat Turkin Palestiinan alueen hallinnan. Englannin ulkoministeri jaarli Balfour esitti marraskuussa 1917 päätöksensä, että juutalaisten tulee saada kansallinen koti Palestiinaan. Päätös jakaa Palestiinan alue palestiinalaisille ja juutalaisille hyväksyttiin YK:ssa maailmansodan voittajien voimin.

Päätöksen jälkeen Israel alkoi laajamittaisesti työntää palestiinalaisia pakolaisiksi piittaamatta mitään siitä, miten YK oli alueen jakanut.

Israelin väkivalta ja kotien kaappaaminen nousi huippuunsa vuonna 1948, jolloin palestiinalaiset pakenivat joka suuntaan. Heitä sijoitettiin teltoihin. Gazaan paenneille Israel teki elämän vaikeimmaksi.

Maan sisällä Israel ajoi 1950-luvulla palestiinalaisia itä-Jerusalemiin, joka ei kiinnostanut juutalaisia. Vuosituhannen vaihtumisen jälkeen Jerusalem on kasvanut ja itä-Jerusalem on alkanut israelilaisia kiinnostaa.

Keväällä 2021 israelilaiset sotilaat hyökkäsivät palestiinalaisten asunnoille Al Jarrahin ja Silwan kaupunginosiin itä-Jerusalemis-



Daavid vs Goljat taistelussa siirtokunnan rakentamista vastaan.

sa. Seurasi yhteenottoja, palestiinalaisten tappamista. Gaza halusi tukea konflikteja lähettämällä itse tehtyjä raketteja Israelin puolelle. Ne osuivat joihinkin Gazan läheisyydessä sijaitseviin taloihin. Siitä seurasi Israelin suurhyökkäys Gazaan, jossa kuoli lähes 250 gazalaista ja parituhatta haavoittui.

Tänä keväänä, pelkästään huhtikuun aikana Israel murhasi Länsirannalla 23 palestiinalaista, 18 miestä, 3 naista ja 2 lasta, käynnisti

massapidätyskampanjan sekä pommitti saarrettua Gazaa.

Toukokuun 11. päivänä koettiin uusi katastrofi. Palestiinalaisten laajasti tuntema ja arvostama Al-Jazeera-lehden amerikkalaispalestiinalainen toimittaja, Shireen Abu Akleh ammuttiin kuoliaaksi Jeninissä, jonne hän oli tullut tarkistamaan rakennusten kuntoa. Israelilaiset väittivät tietysti heti, että ampuja oli palestiinalainen, mutta silminnäkijät tiedottivat, että yksikään pales-

tiinalainen ei seissyt siinä kulmassa, mistä luoti oli tullut. B'Tselemin tutkijat vahvistivat tämän kannan.

Abu Aklehin hautajaispäivänä, sunnuntaina 15.5. Israelilaiset poliisit hyökkäsivät kristityn Abu Aklehin valtavan ison hautajaissaatueen kimppuun ja alkoivat hakata arkunkantajia niin rajusti, että arkku oli pudota maahan.

**Ilona Junka
Arabikansojen ystävyyseura**



Siinä missä 15.5. on israelilaisille juhlapäivä, on se palestiinalaisille surun päivä, jolloin israelilaiset alkoivat karkottaa maasta siellä asuvia palestiinalaisia. Tämä kuva on 26.7.2014 eduskuntatalolla Gazan puolesta järjestetystä solidaarisuustilaisuudesta.

Palestiinalaisten Al-Nakba ei ole lopunut. He tarvitsevat tukea saadakseen ihmisoloikeudet

Tänä vuonna eurooppalainen ECCP-järjestö on avannut Euroopan laajuisen kampanjan, jossa aiotaan kerätä helmikuuhun mennessä miljoona nimeä laittoman siirtokuntakaupan lopettamiseksi kaikissa maissa, joissa kärsitään laittomasta miehityksestä. Jos nämä nimet saadaan kokoon, EU:n komissio joutuu asian käsittelemään, ja vaikka komissio suhtautuu tämän kaltaiseen päätökseen nihkeästi, paine sitä kohtaan kasvaa. Tästä on lisätietoa Akysin nettisivun etusivulla www.akys.fi.

SANNA MARIN LENNÄHTI VIRKAMATKALLE WASHINGTONIIN BILDERBERG-RYHMÄN KOKOUKSEEN

Jotain outoa on tekeillä, mitä Kansalle ei kerrota

Kerosiinia on palanut ilmakehään uskomattomia määriä viimeisen reilun kuukauden aikana, kun pääministeri Sanna Marin on matkailut hoitamassa "isäntämaan asioita". Tokio, Rooma, Bryssel. Matkojen keskeisenä pontimena on ollut EU:n oletetun Ukraina-yhtenäisyyden lujittaminen ja Yhdysvaltain johtaman Venäjän vastaisen taloudellis-sotilaallisen liittouman rintamahengen ylläpito. Luotiliivejäkin pääministeri on päässyt kokeilemaan. Yhdysvaltain, Naton ja EU:n asioiden ajamisen lisäksi pääministeri Marin on saattanut edistää matkoillaan merkittävästi myös omaa tulevaa urakehitystään.

Suoraan Brysselin koneesta Washingtoniin

Toukokuun viimeisenä päivänä pääministerin ollessa Brysselissä "neuvottelemassa" EU:n Venäjän vastaisista pakotteista Mediapooli välitti yllättäen tiedon, että pääministeri matkustaisi heti Brysselistä palatuaan loppuviikoksi Yhdysvaltoihin. Mitään syytä matkalle ei kerrottu. Annettiin vaikutelma, että kyseessä olisi jonkinlainen "yllätysvierailu". Valtamedia spekuloi matkan mahdollisesti liittyvän Suomen Nato-jäsenyysekoiluun ja siirtyi sitten turvallisemmille vesille käsittelemään pääministerin Instagram-kommentteja kuntoiluharrastuksestaan. Seuraavana päivänä pääministerin jo ollessa Washingtonin koneessa valtioneuvoston kanslia tiedotti, että matkan tarkoitus on pääministeri Sanna Marinin osallistuminen Washingtonissa järjestettävään Bilderberg-ryhmän kokoukseen.

Virkamatka imperialismien salaseuran kokoukseen

Salailu pääministerin matkan sisällystä ja tarkoituksesta jatkui edelleen. Vasta Marinin jo ollessa Washingtonissa valtioneuvosto myönsi, että pääministeri ei ole yksityismatkalla, vaan Suomen valtion virkamääräyksellä tehtävällä virkamatkalla. Salailulle on syynä, sillä jokaisen ajattelevan kansalaisen mielestä on varsin outoa, että Suomen pääministeri osallistuu nimenomaan pääministerin roolissa anglo-amerikkalaisen kapitalismin keskitetyn maailmanjärjestelmän koordinoijana ja varjohallituksena toimivan salaseuran, Bilderberg-ryhmän kokoukseen.

Kritiikki vaimennetaan. Mitään keskustelua ei sallita

Mediapooli piti tiukasti huolen siitä, että sen enempää pääministeri San-

na Marinin Washingtonin matkaa, kuin itse Bilderberg-ryhmää koskevaa kriittistä keskustelua ei päässyt syntymään. Vedettiin esiin kuluneet hokemat salaliittoteorioista. Syytökset foliohattuista nostettiin jo ennakolta tukahduttamaan kaikenlainen asiallinen keskustelu aiheen ympäriltä tyyliin "Bilderbergiin liittyä mitään ihmeellisimpiä salaliittoteorioita". Valtamedia mm. HS ja Mtv osoittivat taas kerran äärimmäistä röyhkeyttä ja täydellistä kansan sumutusta kertoessaan lukijoilleen "mistä Bilderberg-ryhmän tapaamisesta on kyse" haastatellen Bilderberg-ryhmän kokouksiin aiemmin osallistuneita suomalaisia eliittikerholaisia mm. pääministeri Marinin puoluetoveria Erkki Liikasta, HS:n päätoimittaja Kaius Niemeä, sekä kokoomuksen Elina Lepomäkeä ja Jyrki Kataista, sekä Bilderberg-ryhmän ohjauskomitean entistä jäsentä, Yleisradion hallituksen nykyistä puheenjohtajaa, konsultti Matti Apusta. Nämä henkilöt siis välittivät valtamedian kautta suomalaisille "totuuden" tästä salaseurasta. Heidän mukaansa kyse on vain vapaasta ja vilpittömästä keskustelufoorumista, jossa on hyvä vaihtaa ajatuksia tärkeiden ihmisten kanssa.

Mitä "uusien ajatusten ja mielenkiintoisten näkökulmien" takana onkaan?

Entinen pääministeri ja euroelitisti, suojaotyöpaikan poliittisin perustein Sitran yliasiamiehenä saanut kokoomuslainen Jyrki Katainen vähätteli muiden edellä mainittujen haastateltujen tavoin Bilderberg-ryhmän merkitystä, ja sanoi itse menneensä Bilderberg-kokouksiin "tankkaamaan uusia ajatuksia ja mielenkiintoisia näkökulmia". Kyse on kuitenkin paljosta muusta. Bilderberg-ryhmän tehtävänä on omalta osaltaan täydentää Yhdysvaltain johtaman läntisen imperialismien ns. monen-



Jo paljon ennen pandemiaa tai Nato-koalition laajenemisesta aiheutunutta kriisiä Euroopassa, talouskriisin enteet olivat kansalaisten näkyvissä. Elinkustannusten nousu, verojen korotukset ym. synnyttivät protestiaallon, joka Ranskasta käsin levisi muualle Eurooppaan. Näitä ns. "keltaliivien" mellakoita tukahdutettiin kovalla poliisivoimalla. Vastauksen ansaitsee kysymys, että valmistaudutaanko nyt samanlaiseen mutta isompaan kriisiin tai onko suunnitelmassa USA:n ja EU:n toimesta yritys Venäjän voimavarojen haltuunotosta? Kuvassa keltaliivien jengi katkaisee moottoritien liikenteen Vesoulissa Ranskassa.

keskistä järjestelmää, johon kuuluvat Yhdysvaltain (ja Englannin) ulkoministeriöiden, NATO:n ja CIA:n lisäksi esimerkiksi Trilateraalinen komissio, Maailman talousfoorumi WEF, ja myös Euroopan unionin voidaan katsoa siihen kuuluvaksi. Laajempi selvitys Bilderberg-ryhmästä ja suomalaisten kytköksistä siihen löytyy Kansan äänen numerosta 6/20.

Marinin matkan todelliset syyt ja taustat

Koska mitään virallista selvitystä pääministeri Sanna Marinin Washingtonin matkan sisällöstä, saati sitten käydyistä neuvotteluista ei ole Marin itse eikä valtioneuvosto toimittanut, joudumme turvautumaan analyysissämme valistuneeseen arvaukseen. Tämän pohjalta esitän kysymysten muodossa kolme mahdollista syytä, joiden vuoksi Marin lennätettiin Bilderberg-ryhmän kokoukseen, jossa hänelle voitiin "tankata uusia näkemyksiä". Tiedetään, että Washingtonissa Marin tapasi ainakin Yhdysvaltain edustajainhuoneen puhemiehen, clintonilaisen Nancy Pelosin, jonka kanssa Marin poseerasi taustallaan kolme Yhdysvaltain tähtilippua. Mitä muita merkittäviä tapaamisia mahdollisesti oli, sitä ei ole julkisuuteen kerrottu. Seuraavassa esittämäni kolme arvausta voi vasta historia, tosin mahdollisesti jo aivan lähihistoria, osoittaa toiseksi tai vääräksi.

Valmistellaanko Suomelle suurta roolia Naton tulevissa operaatioissa?

Valtamedia Suomessa on luonut virheellisen käsityksen siitä, että Suomen Nato-jäsenyys olisi seurausta vasta Venäjän Ukrainaan kohdistamasta erikoisoperaatiosta. Todellisuudessa Suomen jäsenyyttä on valmisteltu pitkään ja hartaasti. Vuonna 2014 perustuslainvastaisesti ja lähes maanpetoksen tunnusmerkit täyttäen presidentti Sauli Niinistön myötävaikutuksella solmittu ns. isäntämaasopimus liitti Suomen jo tosiasiallisesti Naton kylkeen kiinni. Tätä menoa on kaikki sen jälkeiset vuodet jatkettu kiihtyvällä sotaharjoittelulla Nato-maiden kanssa. Valtamedia on vyöryttänyt vuosikautia Venäjän vastaista propagandaa. Uusmilitaristista, Nato-henkistä asetelmaa on Mediapoolin ja Helsingissä toimivan Naton hybridisodankäynnin osaamiskeskuksen toimesta laajasti pohjustettu jo kauan.

Mielenkiintoista on, että pääministeri Marin myönsi taannoin antamassaan haastattelussa, että hänen "Nato-kantansa alkoi kääntymään jo vuoden 2020 paikkeilla". Monilla muilla maanpuolustuskursseja käyneillä Suomen poliittisen eliitin jäsenillä se oli "alkanut kääntyä" jo kymmenisen vuotta aiemmin. Ollaanko Suomelle valmistelemassa suurta roolia hyökkäysliitto Naton tulevissa sotilaallisissa operaatioissa? Onko Yhdysvaltain ja Naton tavoitteena suursodan käynti Venäjää vastaan? On täysin mahdollista, että viime aikoina yhä enenevässä määrin sotahaukaksi kääntyneen pääministeri Marinin kautta yritetään ennakolta muokata paitsi SDP:n myös laajemmin suomalaisten mielipiteitä sotamyönteisimmiksi.

Valmisteltiinko Marinia kapitalistisen järjestelmän kriisien uhkaan?

Lukuisat kapitalistista maailmanjärjestelmää analysoineet asiantuntijat ovat jo pitkään ennustaneet suurta romahdusta. Viimeistään vuosien 2007–2009 maailmanlaajuisen finanssikriisin jälkeen on tarve nykyisen kapitalismin "korjaamisesta" tunnustettu sinänsä markkinatalouteen ja vapaakauppaan myönteisesti suhtautuvien tutkijoiden piirissä. Syksyllä 2019 olivat kaikki romahduksen merkit ilmassa. Kupla oli puhkeamassa. Kuin ihmeen kauppal-

la koronakriisi ja sen varjolla tyhjää järjestelmään pumpatut valtavat tukirahat estivät niin Yhdysvaltain kuin EU:nkin taloutta uhanneen vakavan kriisin. Missä määrin nyt ollaan tietoisia lähiaikoina uhkaavasta suuresta romahduksesta?

Valtamedia kaikkialla Länessä yrittää pimittää tosiasioita esimerkiksi EU:n erittäin vaikeista taloudellisista ongelmista laittamalla kaiken Venäjän ja Ukrainan tilanteen syyksi. Se tiedetään, että esimerkiksi Maailman talousfoorumin (WEF) piirissä, jonka "nuorten johtajien eliittiklubiin" myös Sanna Marin kuuluu, on jo paljon ennen koronakriisiä ja Ukrainan tilannetta valmisteltu ns. neljättä teollista vallankumousta eli kapitalistisen maailmanjärjestelmän "laadullista harppausta". Tätä kaikkea tehdään tietysti täysin kansalta pimennossa. Ollaanko Länessä varautumassa esimerkiksi hintojen nousun ja elinolosuhteiden heikentymisen aiheuttamiin mellakoihin? Muistetakoon, että Ranskan keltaliivimellakat kovalla poliisiväkivallalla tukahduttanut Rothschild-pankkiiri Emmanuel Macron nostettiin presidentiksi Bilderberg-ryhmän vahvala tuella. Valmistellaanko meitä suomalaisia vielä suurempiin uhrauksiin Venäjän taloudelliseksi tuhoamiseksi? Onko Sanna Marinilla lainkaan omaa ajattelua vai saako hän kaikki ohjeensa ulkoapäin, WEF:n ja Bilderberg-salaseuran kaltaisilta kapitalismin harmailta eminensseiltä?

Keskusteltiinko Washingtonissa Marinin urakehtyksestä?

Täysin lännetetyssä ja natotetussa Suomessa on mahdotonta edetä poliittisella uralla ilman WEF:n tai Bilderberg-ryhmän kaltaisten, anglo-amerikkalaista imperialismia koordinoivien organisaatioiden suostumusta. Sanna Marinin ollessa nyt molempien em. organisaatioiden ohjauksessa, on hän samalla saanut siunauksen myös johonkin "korkeaan kansainväliseen tehtävään" Euroopan unionissa, Natossa tai jossakin muussa satelliittiorganisaatiossa. Onko näitä uranäkymiä nostettu esiin Washingtonin keskusteluissa?

Toinen vaihtoehto pääministerille "edetä" urallaan on tietysti se, että hänet nostettaisiin seuraavaksi presidentiksi. Suomen presidentin näytösvaalithan ovat jo puolentoista vuoden päästä. Voi olla, että valtamedian tähän asti gallupkärjessä pitämällä Olli Rehnillä on joitain sovittamattomia syntejä 80-luvulta, kepunuorten johtaja-ajoiltaan, joiden vuoksi hän ei lopulta sopisikaan Nato-Suomen presidentiksi. Toisaalta voidaan hakea näytösvaalien mediasisällön takaamiseksi "aitoa kilpailuasetelmaa". Vastakain olisivat kaksi globaalia kapitalismia, uusliberalismia, EU-liittovaltiota ja Natoa kannattavaa "vaihtoehtoa", joista toinen juoksee toinen pelaa potkupalloa, toinen juo viiniä toinen olutta, toinen siivoo toinen leipoo, toinen bilettää toinen lukee. Marin-Rehn, aivan kuten Rehn-Ahtisaari. Luotiliiveille voi olla jatkossa käyttöä.

PK. Hämäläinen
Hämeenlinna

Sotien riittävyys ja lieveilmiöt

Eräs järvevä ihminen totesi sotia riittävän niinkauan kuin kaksikin ihmistä on maapallolla elossa. Yksin sotiminen on ymmärrettävästi vaikeaa, tosin vilkkaalla mielikuvituksella sekin onnistuu. Tunsin aikoinaan miehen, joka teki hevoskauppoja yksin, jopa tinki hinnasta. Hän tosin välillä otti lääkepullosta neuvonantoa.

Sodat eivät lopu senkään takia, koska joku aina rikastuu sotimalla. Yhdysvalloissa ei presidenttiä valita ilman asetehtaitten tukea. Siksi Yhdysvallat aivan kiitettävästi järjestelee maailmalla sotia ja mellakoita. Nyt meinasin tulla pitempi tauko Afganistanin kaoottisen paon jälkeen. Nyt kun Venäjästä on tehty vaarallinen mörkö jenkkiaseet menevät kuin kuumille kiville. Onkohan tuo sopiva ver-

taus? Ei tullut parempaa heti mieleen. Sodan ovat käytännöltään pyyneet samanlaisina. Ei Ukrainan sota ole ensimmäinen, jossa kuolee siviilejä myös. Yhdysvallat puhui Irakissa ja Afganistanissa sattuneista oheisvahingoista. Kun Kabulista paettiin oli tarkoituksena lähtiessä tappaa sissiksi epäilty. Uhriksi joutui kuitenkin seitsemänhenkinen siviiliperhe. Jossei tekijänä olisi ollut läntinen demokratiavaltio, olisi Haagin sotarikosoikeus odottanut. Onneksi lännelle on olemassa sota ja ihmisoikeusrikoksiin kaksoisstandartit, jos olet hyvä diktaattori niin siitä vaan!

Lehti uutisen mukaan CIA on saanut selville Kiinan häpeilevän tukeaan Venäjälle. Kyseinen järjestö on maailmanmitassa suurin väärän informaation levittäjä. Kehoitetaan kaikkia ihmisiä CIA:n uutisten to-

tuusarvosta heti vähentämään 95 % ja loppuun viiteen prosenttiin suhtautumaan erittäin epäilevästi. Venäjää ajetaan Kiinan syliin, kun maat aikanaan yhdistyvät taloudellisesti ja sotilaallisesti, on tuloksena voittamaton yhtälö.

Loppukaneettina toteaisiin Yhdysvaltain presidentin pienen eläkkeen, lisätuloja on hankittava pieneltä Suomeltakin, eli ylihintaa huonoista horneteista maksetaan. Ilmeisesti Piteeniällä on käytössään valtion rollaattori sentään.

Reino Welling
eläkeläinen ja sotaorpo
Jämsänkoskelta

Rauhanliike ei ole kuollut

Osallistuin tänään kundini Arskan rauhaa ja rakkautta edistävän sotilasliitto Naton vastaiseen miekkariin Stadissa. Meitä maamme sotilaallista liittoutumista vastustavia ihmisiä oli kerääntynyt Senaatin torille tuhatkunta. Rauhaa ja rakkautta ylläpitävä sotilasliitto on siitä erikoinen militaristinen valtioliitto, ettei se piittaa omien jäsenvaltioidensa edesottamuksista. Naton jäsenvaltio Turkki sotii parhaillaan kurdeja vastaan Syyrian Kurdistanissa Rojavanissa. Tämä on liian mitätön sota tiedotusvälineisiin, vaikka tuossakin sodassa tapetaan ihmisiä. Samaisen Naton pomovaltio jätti kurdit Turkin armoille. Aseet käyvät tällä hetkellä erittäin hyvin kaupaksi ja sehän sopii hyvin Naton pomolle Yhdysvalloille.

Suomen presidentti Sauli Niinistö ja ulkopoliittinen ministerivaliokunta päättivät heinäkuussa 2014, että Suomi allekirjoittaa Suomen ja Yhdysvaltojen johtaman Naton välisen isäntämaasopimuksen. Meiltä ei kysytty mitään. Valtiojohtomme hakee parhaillaan Nato-jäsenyyttä. Valtion ylin johto eli presidentti sekä ulko- ja turvallisuuspolitiikan keskeiset ministerit tekivät tänään sunnuntaina 15.5.2022 virallisen päätöksen siitä, että Suomi hakee sotilasliitto Naton jäsenyyttä. Meiltä ei ole kysytty mitään. Natoon liittymisestä ei järjestetty, eikä myöskään järjestetä edes kansanäänestystä.



Me marssimme Arskan kanssa handu handussa lukuisten muiden nuorten ja vanhojen rauhanaktivistien kanssa omassa ruodussamme Espalta Manskulle ja sieltä edelleen Eduskuntatalon eteen. Suomen liput ja Naton vastaiset banderollit liehuivat tuulessa. Me rauhanmarssin osallistujat emme halua kotimaamme Suomen liittyvän sotilasliitto Natoon. Kun meidän miellipiteestämme ei välitetä, kun meitä ei kuunnella, kun meitä mitätöidään, me osoitamme mieltämme. Suomi irti USA:n sodista! Me uskallamme olla eri mieltä! Rauhanliike ei ole kuollut!

Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tulisi perustua sotilaalliseen liittoutumattomuuteen.

Matti Laitinen 15.5.2022
Sotia, asevarustelua ja sotilasliittoja vastustava rauhanmies ja hänen poikansa

Hillotolppansa löytäneet plensijoittajat estävät yhteisöllisyyden kehityksen

Rahan valta on ehtymätön, valta sinänsä ehtyvä, mutta uusittavissa, mikäli valitsijat niin haluavat. Demokraattisessa yhteiskunnassa, yhteisöissä, usein yrityksissäkin on joku joukko, joka valitsee päättäjänsä. "Hillotolppansa" löytäneet päättäjät/johtajat "eivät mielellään saavutetuista eduistaan luovu", mutta arvostelevat alaisiaan, jos he eivät ole valmiita eduistaan luopumaan. Tilanteen tekee demokration ja oikeusjärjestelmänkin kannalta vielä hankalammaksi se, että nämä päättäjäjohtajat ovat osakkaina yrityksissä, jotka vaikuttavat heidän tulovirtoihinsa, edullisin kaupoin, alaisten työehdoin ym.

Tämä yksilökeskeisyyttä- ja eriarvoisuutta rakentava järjestelmä luo jonkinlaisen "kateuden" ja vaikeutuksen hiljaisen maailman, jonka pohjalta ei voi "perinteinen yhteisöllisyys", talkoohenki, heikompien/tarvitsevien tukeminen kehittyä. Kun järjestelmä on sisäistetty pienipalkkaisintakin työntekijää myöten, hekin leimaavat järjestelmän kriitikot "kommunisteiksi tai muiksi punikeiksi" ja ovat oppineet syyllistämään itseään huono-osaisuudestaan. Kokonaisuus heijastuu osallistumattomuutena yhteiskunnan- ja yhteisöjen toimiin, laskevin äänestysprosentteina.

Raha ja tulovirrat pitävät järjestelmää pystyssä. Kun ministerin sanotaan löytäneen "hillotolpan" ja pitävän kynsin hampain tolpastaan kiinni, unohdetaan, että näitä "vähäisempiä tolppia" on kymmenin tuhansin tässä yhteiskunnassa, yrityksissä ja yhteisöissä. On inhimillistä, että työstään ja toimeentulostaan pitää kiinni? Poliitikkojen "tolpat" ovat halpahintaisia verrattuna yritysten ja yhteisöjen tolppiin, mutta politikoille – hillon päälle kermavaahdona – kuuluu korkein vallan käyttö.

Poliitikkojen "tolppiin" jätti tänä keväänä ikävän jälkensä "Nato-koira", joka laajensi reviiriään ja merkkaili tiheään jo hankien aikaan. Ministereiden ja presidentin mielet muuttuivat kevään aikana Nato-äänestyksen järjestämisestä "Nato-galluppiin", jonka katsottiin edustavan kansanvaltaa. Puolueiden ministereiden ylikävelemät puoluekokouspäätökset saivat "hillotolppakeskustelut" viriämään. Kun vuosikymmenten ajan on puhuttu "yhteisön hajoamisesta", niin voi kysyä, pitkö yhteisöä kasassa, että joukkopuolueiden puoluekokoukset olivat sanansa sanoneet ja hallituksiin syntyi aitoja kriisejä ja ne kaatuivat, jopa eduskunta hajotettiin. Yhteisö ei ole "hillotolppa yksimielisyyttä" vaan sitä alvariinsa ravistelevaa-, avointa-, kriittistä keskustelua kaipaavaa toimintaa.

Hannu Ikonen
Lieksa/Ispica

Synnyinmaani on häväistyt

Eilinen 17.5.2022 päivä muistetaan suurena surun päivänä. Suomen valtiollinen johto nosti keskisormen pystyyn, pyllistäen samalla suurelle naapurille. Naapurille jonka kanssa olimme luoneet hyvät ja lämpimät suhteet melkein 80 vuotta.

Olimme ystäväystyneet, käyneet toistemme luona vierailuilla ja saaneet puolin ja toisin sydämelliset vastaanotot. Kävimme kauppa, vaurastuimme. Nautimme toistemme monipuolisesta kulttuuritarjonnasta. Ymmärsimme maiden välisen yhteiskuntajärjestelmien erilaisuuden ilman, että se olisi haitannut naapurussuhteita.

Myöskään kulttuurihistorialliset maidemme väliset eroavaisuudet/erilaisuudet eivät olleet esteinä vankalla pohjalla olevalle toistemme kunnioittamiselle. Päinvastoin koimme rikkautena tutustua ja oppia uusia asioita kansalais-temme välillä.

Neuvostoliitto/Venäjä on hiertänyt kuin kivi kengässä ns. läntistä arvomaailmaa. Varsinkin sosialistinen Neuvostoliitto oli kapitalistiselle maailmalle myrkyä. Jos vaikka heidän työläisensä nousevat kannattamaan myös sosialistista tietä.

No, Neuvostoliitto romahti. Kapitalistiset hyeenat näkivät tilaisuutensa tulleen. Valtavat venäjänmaan luonnonvarat olivat käden ulottuvilla. Kun Venäjää vielä johti juoppo Jeltsin, kaikki näytti pedatun kuin kultalautasella.

Ei ollut onnistunut Napoleon, ei Hitler kaappaamaan Venäjää. Kapitalistinen länsi hieuroi käsiä, saadaan Venäjä nujerrettua ilman laukauksen laukaus-

ta. Toisin kävi. Mikä eteen? Ei muuta kuin aletaan hyökimään Naton avulla lähemmäs Venäjän strategisia kohteita. Kiristetään silmukkaa luvaten Venäjän naapurimaille kultaa ja mirhamia, jos annatte sotilastukikohtia maihinne ja luotte vihamieliset suhteet Venäjään.

Suomi oli pitänyt suhteet Kekosen jälkeen, Koiviston, Ahtisaaren ja Halosen presidenttikausien aikana jokseenkin kuosissa. Sitä astui kuvaan kokoomus ja Sauli Niinistö. Yhdysvallat ja Nato olivat näin saaneet todellisen lännenmiehen puolelleen. Revolverit lauteilla pidettiin aluksi piilossa, pidettiin yllä näennäisiä suhteita naapuri Venäjään.

Suhteita alettiin kalvaa hisunkissun. Muistamme Jyri Häkämiehen puheen Yhdysvalloissa joissa hän suorasukaisesti ilmoitti suurimmaksi vaaraksi Venäjä Venäjä Venäjä. Mitä ajateltiin naapurisamme näistä ulostuloista? Jokainen sana ja lause pistettiin merkille, syystäkin. Oltiin ihan selvästi luomassa uutta rintamaa Venäjän rajalle.

Pitkämielisesti Venäjä sieti suomalaisten solvauksia, tyyliin Jari Tervo, jolle annettiin Yleisradion kanavalla loputonta aikaa irvistelyihin ja solvauksiin. Sitkeästi Venäjä rakensi talouttaan, kävi kauppa ja yritti pitää suhteita yllä.

Lännessä mietittiin kumeisesti mitä tehdä, kun kapitalistinen talous sakkaa, energia varat ovat hiipumassa. Kai-

ken huippuna Venäjä käy eurooppalaisten maiden kanssa kauppa energiasta ja Yhdysvalloista on tulemassa huutolaispoika. Tämöinen peli ei vetele.

Lopun tiedämmekin, miten Ukrainan tilanne kehittyi, kun sen annettiin kehittyä Venäjää piinaten. Tässä vaiheessa lännenmiehemme Sauli näki tilaisuutensa tulleen. Hän päätti alkaa sylkeä ja solvata naapurimaamme presidenttiä.

Maamme tiedotusvälineet olivat jo vuosia varustautuneet Suomen ja Venäjän välisen kiristymiseen. Nato pöytää oli kiillotettu pitkään ja kun iskun paikka aukeni, silloin iskettiin kaikella voimalla. Nyt sitten olemme liittoutumassa itse pirun kanssa, toivoen ja rukoillen, ettei käy kuten natsi-Saksan kanssa.

Hetkessä romahdutettiin ystävyys ja rauhanomainen rinnakkainolo naapurin kanssa. Väitän molempien maiden kansojen olevan surun murtamia ystävyysuhteiden katkaisulle, jolle tielle poliittinen johtomme meidät ajoi.

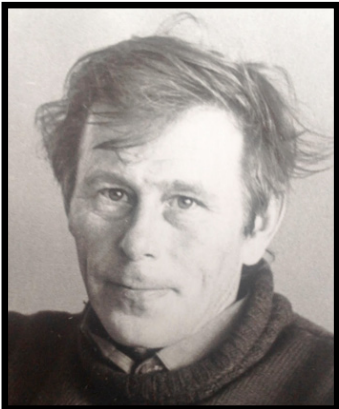
Häpeän kuinka synnyinmaani näin häväistiin. Sain elää lapsuuteni, nuoruuteni ja aikuisuuteni ihanan turvallisessa ja kauniissa maassa, ilman pelkoa ja sodan lietsontaa. Nyt kaikki tuo on muisto vain.

Aika näyttää selitetäänkö taas kerran maamme olleen ajopuu – nimittäin, jos ydinsodan jälkeen on kiveä kiven päällä.

Hannu Tiainen
Kihniö, 18.5.2022

Toveri Martti Korhosen muistolle

Suruviesti 11.5.2022 pysäytti. Pitkäaikainen toveri, sukevalainen Martti Korhonen oli poistunut keskuudestamme saman päivän aamuna. Martti oli syntynyt Viipurissa 12.4.1935. Tutustuin häneen 1980-luvun alkuvuosina liittyessäni SKP:n jäseneksi ja opin tuntemaan hänet vakaumuksellisenä ja luotettava kommunistina.



Työelämänsä aikana Martti työskenteli monissa Neuvostoliiton rakennuskohteissa, Kostamuksessa, Rakveressa, Sovetskissa ja Moskovassa. Tästä syystä hän tunsikin huolta Venäjän vastaisten pakotteiden kielteisistä vaikutuksista työllisyyteen ja työläisten toimeentuloon.

Martti oli liittynyt SKP:n jäseneksi 25.3.1970 ja hän omisti elämänsä puolueelle. Martti oli SKP:n Sukevan osaston puheenjohtaja aina siihen saakka, kunnes se yhdistyi SKP:n lisälmen seudun osastoksi. Hän oli pitkäaikainen SKP:n Kuopion piirikomitean jäsen ja hänet valittiin SKP:n keskuskomiteaan puolueen uudelleen rekisteröinnistä päättäneessä ylimääräisessä edustajakokouksessa vuonna 1996. Martti

oli mukana perustamassa Vasemmostoliittoa, mutta hänet erotettiin siitä, koska ei suostunut eroamaan SKP:sta.

Martti oli aina valmis lähtemään ja tekemään, kun kyseessä oli joku puolue työ. Olipa sitten kyseessä kokous, Tiedonantajan, vaalilehtien tai lennäkien jako, vaalitulujen liimaus ja levittäminen, allekirjoitusten kerääminen kannatajakortteihin tai vaikkapa metsänistutustalkoot. Monet oli ne kerrat, kun liimasimme vaalitulut kovalevyihin hänen kotonaan Sukevan Akonjoella ja kävimme laittamassa ne telineisiin ympäri entisen Kuopion vaalipiirin aluetta. Martti oli joskus nuorempana ajanut puutarvaa kuorma-autolla ja näin ollen oli pätevä kuski.

Martti Korhonen ymmärsi eri järjestöissä toimimisen ja kiinteän yhteyden joukkoihin pitämisen merkityksen. Hän oli perustamassa lisälmen Työttömien yhdistystä ja sen jälkeen vastaavaa yhdistystä Sonkajärvelle, jonka puheenjohtajaksi hänet perustavassa kokouksessa valittiin. Martti toimi aktiivisesti myös Työttömien Valtakunnallisessa Yhteistoimintajärjestössä.

Tunsin Martin tiedonjanoisena toverina, joka luki paljon ja opiskeli monilla Siikaranta-opis-

ton kursseilla. Tästä syystä hän osasi perustella esittämänsä asiat ja hän keskusteli aktiivisesti ihmisten kanssa vaikkapa sukevalaisen huoltoaseman kuppilassa. Monet kerrat hän suositteli minulle lukemaan kirjoja ja päin vastoin. Tätä jatkui aivan viime vuosiin asti.

Tapasin Martin viimeisen kerran viikko ennen hänen kuolemaansa. Hän muisteli sodanjälkeisiä aikoja kertoen sen olleen hyvin kurjaa aikaa, kun nuorilla miehillä oli kättä ja jalkaa poikki. Martti totesi, että kunhan eivät saisi uutta sotaa aikaan, kun sitä niin kovasti hangoittelevat. Tästä syystä hän oli Natoa vastaan viimeiseen asti. Lisäksi Martti kehoitti nostamaan esille epäkohtia, toimimaan muutoksen, oikeudenmukaisuuden, työläisten ja köyhien etujen puolesta. Tämä Martin poliittinen testamentti täytyy pitää mielessä.

Matkansa päähän toverimme saapunut on, ihmisen mieli siinä aina muuttumaton. Kerran on meidän viimeinen askel astuttava, toisilla vielä matka on jatkuva.

Lepää rauhassa Toveri Martti. Askok Julkunen

TALOUSNÄKYMÄT VUOTEEN 2060

Hallitus on innoissaan, kun kaikki torvet toittavat, että taloudessa menee lujaa. Talous elpyy odotettua rivakammin ja työllisyysaste nousee kirjoittaa HS (18.8.) isoilla otsikoilla. Lehti perustaa juttunsa paitsi Tilastokeskuksen myös ja ennen kaikkea hienosti onnistuneen OP-pankin kansantalouden tarinoihin. OP:n ekonomistin jutustelussa on sellaista kummallista sekoilua, johon ei ole aiemmin törmännyt.

Jutussa OP:n ekonomisti **Tomi Kortela** toteaa, että "...tuotannon kasvun hidastuminen johtuu siitä, että bkt ylittää potentiaalisen tuotannon tason" ja että "Potentiaalinen tuotanto määrää pitkän aikavälin kasvusteuen." Kaiken kukkuraksi hän vielä toteaa, että "Elintason nousu tulee työn tuottavuuden kasvusta." Juttu on niin merkillinen, että mikään ei ole oikein. Nyt on ihan pakko miettiä, että onkohan ekonomisti saanut kesällä liikaa aurinkoa.

Itse asiassa tuotannon potentiaalinen taso on vain jonkunlainen mahdollisuus tai voimavara. Mikään ei osoita, että bkt voisi ylittää mahdollisuutensa tai voimavaransa. Ajatus on järjetön, siksi potentiaalinen (se muuten on todellisen vastakohta) taso ei tuotannossa myöskään määrää mitään ei nyt eikä tulevaisuudessa.

Ekonomistin mielestä elintaso nousee työn tuottavuuden kasvusta. Kapitalistisessa taloudessa mikään ei voi olla sitä kauempana totuudesta, sillä asia on tasan päinvastoin. Eikä se ole ihme, sillä porvarillinen kansantaloustiede ei osaa edes laskea työn tuottavuutta. Se voi tuntua mielettömältä, jota se onkin. Tästä lisää tuonnempana.

Tuotanto

Kansantalouden todellinen tuotanto lasketaan hyvän tavan mukaan määrällisenä eli tuotannon volyyminä. Se verrataan aina johonkin aikaisempaan määrään. Se ilmaistaan rahana, sitä sanotaan reaaliarvoksi. Tällä hetkellä on jo useampia vertailuvuosia, joista tilastoinnin helpottamisen kannalta tällä hetkellä vuosi 2010 on ehkä käytetyin vertailuvuosi. Siten sen jälkeisistä vuosista on aina poistettu inflaatio ja samaa arvoa voidaan mukavasti käyttää myös tulevien vuosien arvioinnissa ja ennusteissa.

Kapitalistiseen järjestelmään kuuluu aika ajoin toistuvat talouspulat, lamat ja taantumakaudet. Vielä jokin aika sitten näytti siltä, että niiden syklit, toistuvuus aika, lyhenee, mutta viimeiset vuodet viittaavat syklien harventumiseen ja lama-ajoista toipumisaikojen pidentymiseen. Lisäksi on ilmeistä, että toipumisaikana voi tulla ja tuleekin joitakin taantumisen aikoja.

Yleensä lamat ja taantumajohjuvat tavaroiden liikatuotannosta, joiden vuoksi varastot kasvavat yli äyräidensä. Varastojen supistaminen johtaa aina tuotannon hidastamiseen tai selvään supistamiseen ja työntekijöiden vähentämiseen. Kun varastot ovat saavuttaneet normaalitason tai päästy alivarastointiin, tuotantoa jälleen kiihdytetään ja uutta työvoimaa palkataan, jos palkataan. Tämä ruletti pyörii yhtäältä sen vuoksi, että yritykset eivät tunne toisiaan ja toisaalta siksi, että yritysten välinen kilpailu johtaa riskeihin.

Samaan aikaan reaalityalouden kanssa pankki- ja yleensä finanssimaailmassa muhii velkaantumisen syntynyt jatkuvasti kas-

vava ongelma. Toisaalla virtuaalirahan maailma on kasvanut päätä hui- maavaan mittaan. Se muodostaa oman sanoin kuvaamattoman ongelman, jonka ratkaisemisen seurauksia reaalityalouteen kukaan ei osaa arvioida. Sitä voi vain pelolla odotella. Se on kuitenkin selvää, että ne kuuluvat kapitalismiin ja ovat aina kuuluneet. Kukaan ei tiedä varmuudella, koska mikin lama tai taantuma tulee ja kuinka syvänä, mutta niitä tulee ja menee, haluttiin tai ei.

Jo pidemmän aikaa taloustutkijat ovat herttaisen yksimielisiä siitä, että niin pitkälle kuin silmä siintää maailmantalous kasvaa varsin hitaasti. Vuonna 2009 alkanut pula/lama kesti 10 vuotta, sillä vuoden 2008 tuotannon taso saavutettiin vasta 2018. Nyt näyttää siltä, että vuoden 2030 tuotanto (409,0 mrd. €) olisi vain hiukan suurempi kuin 2019 tuotanto (396,3 mrd. €). Näyttää siis siltä, että seuraavat 11 vuotta itse asiassa tuotanto polkee paikallaan. Vuonna 2040 tuotanto (418,9 mrd. €) kasvaisi vain himpun verran, joten on pelättävissä, että alkanut meno jatkuu ja tulevat 20 vuotta ovat pysähtyneisyyden aikaa. Mene ja tiedä, mutta ei hyvältä näytä. Kaavio 1.

Työn tuottavuus

Kuten sanottu, niin porvarillinen kansantaloustiede ei osaa laskea työn tuottavuutta kansantaloudessa. Syynä on kuvitelma, että brutto-kansantuote, bkt, on kansantalouden tuotannon määrä. Käsitys perustuu 250 vuotta vanhaan Adam Smithin teoriaan. Sen mukaan tuotanto on palkat ja lisäarvo. Nyt kuitenkin tiedetään, että tuotanto on merkittävästi sitä suurempi. Esimerkiksi viime vuonna (2020) tuotanto oli käyvään hintaan 438,2 mrd.e, mutta bkt vain 206,1 mrd., kun erotus 232,1 mrd.e 53,0 % on vähennetty välituotteena. Mistä se on tullut, sitä ei kukaan tiedä.

Bkt ei ole mikään kirjanpitojärjestelmä. Se on pelkkä tilastokoelma, jonka luvut eivät ole mitenkään riippuvaisia toisistaan, bkt:n luvut eivät korreloi. Välituote onkin pitkälle pelkän mielikuvituksen tuote. Onkin perin kummallista, että kukaan ei tiedä, mikä ihme tuo välituote on tai mistä se tulee. Sitä ei ole tuotu ulkomailta eikä kotimaassa siihen ole käytetty sekuntiakaan työaika, työtä.

Kaiken kaikkiaan bkt on tilasto, joka antaa kansantalouden teoreetikoiden mahdollisuuden kehittää erilaisia tapoja, että bkt ja maailma saataisiin näyttämään todellisuutta kauniimmalta. Pisimmällä lie- nee Yhdysvallat, jossa on käytössä mieletön hedoninen laskutapa. Pitkällä on myös EU, kun se on lopettanut työntekijöiltä todellisten työtuntien keräämisen ja siirtynyt pelkkään rajalliseen puhelinkyselyyn.

Kapitalisteja nämä ongelmat eivät haittaa, sillä heillä on tarkka ja kaiken kattava kirjanpito. Ne ovat aivan eri luokkaa kuin kansantalou- laskelmissa bkt:ssä. He tietävät

Kai Kontturi Helsinki

tarkalleen tuotantonsa määrän ja arvon. Siksi he tietävät tarvittu- n työtuntimäärän ja siten myös yrityksen- sä työn tuottavuuden, joka on aivan toista luokkaa kuin kansantalouden bkt:stä laskettu.

Porvarilliset taloustutkijat seisovat varsin huteralla pohjal- la. Nykyinen bkt perustuu ensimmäiseen kansantalouden teoriaan. On sanomattakin selvää, bkt:tä on moneen kertaan muokattu, että se vastaisi ajan vaatimuksiin. Karl Marxin sata vuotta tuoreemmassa kansantalousteoriassa on Smithin teorian kahden tekijän sijasta kolme eli liikkuva pääoma (so. tavara- varastot), palkat ja lisäarvo.

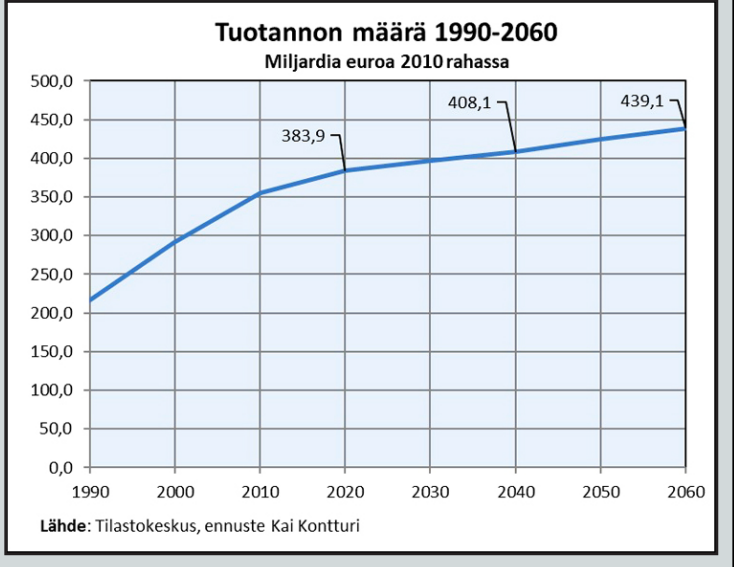
Varastojen arvo on ollut tähän asti piilossa. Kansantalouden ta- varavarasto selviää, kun tehdään tu- loista ja menoista hyvää kirjanpito- tapaa noudattava korreloiva tulos- laskelma. Siinä tuotannosta vähen- netään nettopalkat ja -voitot, välit- tömät ja välilliset verot sekä maksut jolloin jäännös on varastojen arvo. Vuonna (2020) varastot 232,1 mrd. uusittiin tuotannossa keskimäärin 1,9 kertaa, silloin - varastot, palkat ja lisäarvo – on koko tuotanto ja kansantalouden oikea työn tuotta- vuus saadaan, kun se jaetaan työ- tunneille.

Asian mutkistaa työvoima- tutkimus. Se otettiin käyttöön 1998, joten sen seurausten ensimmäinen konkreettisesti vertailtava vuosi on 1997. Silloin kerättyjen todellisten ja työllisyystutkimuksen työtuntien ero oli 237,9 miljoonaa tuntia, 6,7 %. Vuoteen 2007 erotus on yleensä ollut hieman sitä pienempi. Kymmenen vuoden keskiarvo on 5,9 %, mutta 2008 tilanne muuttui. Haamutuntien määrä alkoi jatkuvasti kasvaa. Vuonna 2020 kahdentoista vuoden keskiarvo on 12,3 %. Haamutunnit ovat kasvaneet vauhdilla. Kun työvoimatutkimuksen työ- tunneista poistetaan haamutun- nit, saadaan lähinnä oikeaa olevan työn tuottavuus. Oikeasti 1980-lu- vulla työn tuottavuus kasvoi 46,2 %, 1990-luvulla 52,5 %, mutta 2000-lu- vulla 23,2 % ja 2010-luvulla vain 16,2 %. Se päättyy johonkin 15 %:in seu- tuville.

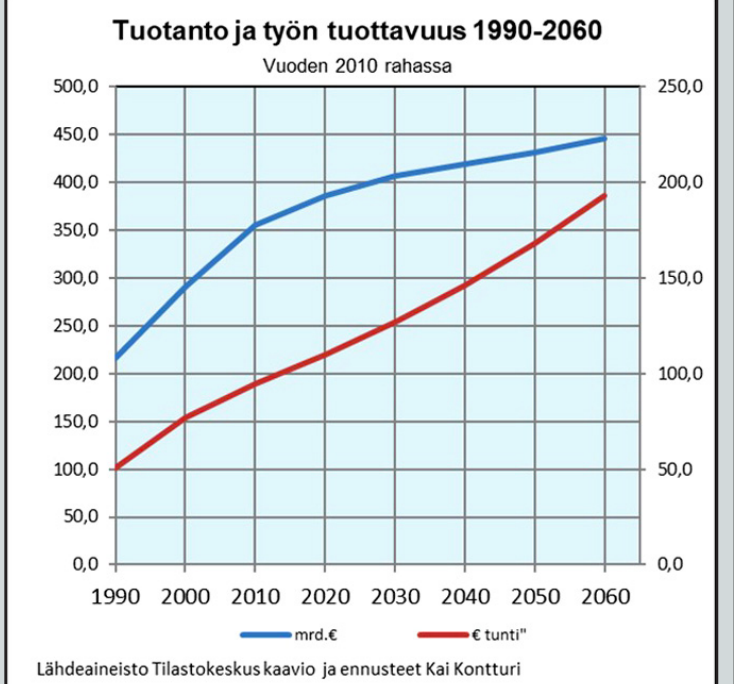
Kapitalistien kannalta tilanne on peräti hälyttävä. Kaikilla kan- santalouden tutkijoiden tahoil- la tulevaisuuden talouskasvu ar- vioidaan hitaaksi. Siitä seuraa, että myös lisäarvokasvu jää hitaaksi ja sen jako julkiselle taloudelle ja ka- pitalistien voitoksi muuttuu aiem- paa hankalammaksi. Siitä väistämät- tä seuraa, että työn tuottavuuden kasvu on saatava nykyistä nopeam- maksi. Se on mahdollista kahta tie- tä. Panostetaan uuteen tekniikkaan ja lisätään työn voimaperäisyyttä, työvoiman riistoa. Hoidettakoon asia miten tahansa, se aina johtaa työtuntien vähenemiseen.

Voi hyvin arvioida, että koko kauden 1981–2060 tuottavuuden vuotuiseksi kasvun keskiarvoksi saadaan 4,0 %. Mutta talouden ra- kennemuutoksen ja ulkoisten teki- jöiden vuoksi kauden 2021–60 vuo- tuiseksi keskikasvuksi jää vaatima- ton 1,7 %. Tämän arvion yksi avain- kysymys on tuottavuuden kehitys, jos se kasvaa arvioitua nopeammin. Silloin työtunteja tarvitaan arvioitua

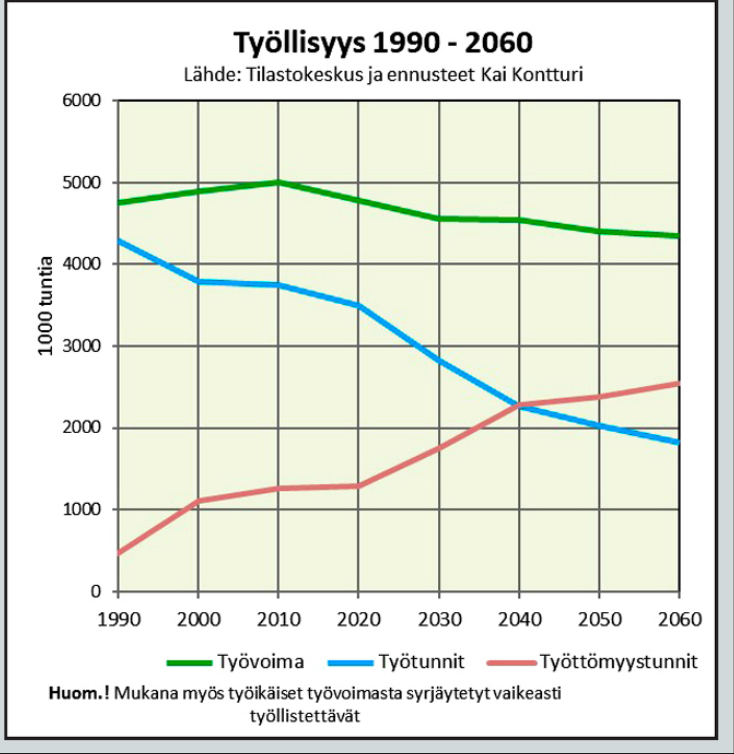
Kaavio 1



Kaavio 2



Kaavio 3



vähemmän.

Näissä arvioissa tuotanto- rakenne kuitenkin säilyisi nykyi- sellään. Siksi pitkällä aikavälillä ke- hitys voi näyttää harhaanjohtavasti siedettävältä, kun tiedetään työvoi- man tulevaisuudessa supistuvan. Mutta työn tuottavuus näyttää suunnaltaan kapitalistien kannal- ta älyttömän huonolta. Siksi siihen varmasti kiinnitetään yhä suurem- paa huomiota ja etsitään uusia riis- ton menetelmiä. Kaavio 2.

Työllisyys

Mikäli tuotannon kasvu on tuotta- vuutta nopeampaa, työn tarve li- sääntyy. Normaalioloissa ja erityi-

sesti taantumien aikoina työn tuotta- vuus on tuotannon kasvua nopeam- paa ja työn tarve vähenee. Yritysten välisessä kilpailussa työn tuottavuu- della on keskeinen merkitys. Voitta- jaksi selviytyy se, jonka tuottavuus kasvaa muita nopeammin. Muut joutuvat taistelemaan säilyttääk- seen asemansa markkinoilla.

Tätä yritysten välistä tuotta- vuuskilpailua ei voi estää. Siksi ai- nakin läntisessä maailmassa työn tarve koko ajan vähenee. Suomessa työllisyystilannetta hieman helpot- ta se, että myös työikäisten määrä vähenee.

Jatkuu sivulla 10

Sadan vuoden takaiset tapahtumat heijastuvat tähän päivään

Sodasta ja rauhasta päättämistä ei voida siirtää Naton 5. artiklan turvatakuiden perusteella Natolle. Suomen perustuslain 93 §:n mukaan ”Sodasta ja rauhasta presidentti päättää eduskunnan suostumuksella”. Suomen eduskunta julistautui korkeimmaksi valtiomahdiksi 18. heinäkuuta hyväksytyllä valtalalla äänin 135–55. Laki siirsi kaiken siihen asti tsaarille ja suuriruhtinaalle kuuluneen vallan eduskunnalle, poikkeuksena oli ulko- ja sotilaspolitiikka. Muutos tapahtui, kun eduskunta päätti 8.–9.11.1917, että Venäjän lokakuun vallankumouksen jälkeen keisarin asema Suomessa ylimpänä vallankäyttäjänä on lakannut, ja tämän valta siirrettiin perustettavalle valtionhoitajakunnalle ja sitten itsenäisyysjulistuksessa 6.12.1917.

Päätöstä sodasta ja rauhasta ei voi siirtää Natolle

Jos sodasta ja rauhasta päättämisen siirrettäisiin Natolle sen 5. artiklan turvatakuiden perusteella, perustuslakia olisi muutettava ja jäsenyys olisi hyväksyttävä perustuslain säätämisyjärjestyksessä. Se olisi ensin hyväksyttävä äänten enemmistöllä ja jätettävä lepäämään vaalien yli. Sitten se olisi hyväksyttävä 2/3:n enemmistöllä. Kiireellisyys vaatii 5/6.

Tämäkään ei olisi Suomen perustuslain mukaista, koska ”Valtiolta Suomessa kuuluu kansalle, jota edustaa valtiopäiville kokoontunut eduskunta”. Ulko- ja turvallisuuspoliittisesta suvereniteetista luopuminen hyväksymällä Naton 5. artikla tarkoittaisi itsenäisyyden olennaisen osan kumoamista. Perustuslain mukaisesti Suomen eduskunnalla tulee olla viime kädessä oikeus päättää osallistumisesta sotaan, eikä tätä päätöstä voida siirtää Naton elimille Naton 5. artiklan perusteella.

Nato-sopimuksen 11 artiklan mukaan ”sopimuspuolten on ratifioitava tämä valtiosopimus ja toteutettava sen määräykset omien perustuslaillisten menettelyittensä mukaisesti. Perustuslakimenettelyn ohittaminen merkitsee, että ratifiointi ei olisi pätevää.

On vedottu siihen, että 5. artiklan toimeenpano edellyttää Nato-maiden yksimielisyyttä, jolloin Suomenkin osalta pätesi, että Suomi voi jättäytyä pois sodasta ja jos ei ole yksimielisyyttä, Nato ei osallistu sotaan. 5. artiklassa ei kuitenkaan tällaista yksimielisyyttä ole, vaan se velvoittaa, että jos aseellinen hyökkäys tapahtuu, kukin maa ”auttaa hyökkäyksen kohteeksi joutunutta sopimuspuolta tai sopimuspuolia ryhtymällä välittömästi yksin tai yhdessä toisten sopimuspuolten kanssa sellaiseen toimintaan, jonka se arvioi tarpeelliseksi, mukaan lukien aseellisen voiman käytön”.

Paasikiven-Kekkonen linja perusta Suomen turvallisuudelle

Ukrainan sota ei ole peruste Natojäsenyydelle. Suomeen ei kohdistu tällä hetkellä eikä näköpiirissä olevassa tulevaisuudessa mitään sotilaallista uhkaa, kun Suomi säilyttää pian 80 vuotta jatkuneen ulkopoliittisen linjansa. Puolueettomuutta suurvaltojen eturistiriidoissa ja linjaa, että olemme rauhan puolesta sotaan vasaan, on virheellisesti kutsuttu alistumiseksi Neuvostoliiton tai Venäjän tavoitteille, vaikka kyse on itsenäisen maan viisaasta valinnasta. Suomi on nähty maailmalla esimerkillisenä maana, joka ei ole mukana sodissa ja on voinut edistää rauhaa ja kansainvälistä sopimista. Tämä viisas ulko- ja turvallisuuspolitiikka on mahdollistanut taloudellisen kanssakäymisen ja taloutemme ja työllisyyden vahvistamisen ja hyvinvointiyhteiskunnaksi kuvaamamme yhteiskunnan rakentamisen puutteineenkin, joissa on korjattavaa.

Ulkopolitiikan peruslinja, jota on kutsuttu Paasikiven-Kekkonen linjaksi, ja jota perusteitaan toteuttivat edelleen myöhemmät presidentit, Koivisto, Ahtisaari Nato-kannastaan huolimatta, ja Tarja Halonen sekä ainakin presidenttikautensa alkuvaiheessa Niinistö, on ollut kestävä perusta Pohjolan turvallisuuspoliittiselle vakaudelle ja antanut perustan Suomen turvallisuudelle.

Nato-jäsenyys merkitsisi irtautumista tästä vuosikymmenten työllä rakennetusta menestyksekkästä ulko- ja turvallisuuspoliittisesta linjasta ilman, että Suomen turvallisuusympäristö olisi muuttunut tavalla, joka vaatisi Nato-jäsenyyttä.

Ei uutta rautaesirippua maamme itärajalle

Rauhan aikaansaamisen kannal-



Pekka Tiainen piti oheisen puheenvuoron vappuna Helsingin Eläntarhassa sijaitsevalla valtakunnallisella punakaartilaisten muistomerkillä. Tämä kuva on Tuusulan Paijalan hautausmaalla sijaitsevalta punakaartilaisten muistomerkiltä vappuna 2022.

ta on johdonmukaista vaatia, että aseet lasketaan tässä ja nyt ja sota-toimet päätetään. Sopiminen kyetään tekemään, kun siihen on tahotila. Sopiminen tarkoittaa, että sovitetaan niistä asioista, joista voidaan sopia, mutta ristiriitoja jää eikä osapuolilta vaadita hyväksyntää asioissa, joissa se ei ole nykytilanteessa mahdollista. Niitä ristiriitoja ratkaistaan tulevaisuudessa tai ne säilyvät, mutta niistä huolimatta voidaan elää ja jälleenrakentaa. Sodan päättymisen edes jonkinlaiseen sopimiseen on tarpeen, koska muuten aseellinen konflikti jatkuu samaan tapaan kuin se jatkui vuoden 2014 jälkeen. Nato-hakemuksen sijasta Suomen tulee ponnistella tällaisen sopimisen ja aseellisen toiminnan lopettamisen eteen ja tukea YK:ta niin vaikeaa kuin tämä onkin.

Nato-jäsenyys nostaisi rautaesirippua Suomen itärajalle. Se merkitsisi, että Naton etupiiriraja suoraan Venäjää vastaan kulkisi Latvian rajalta Jäämerelle liki 2000 kilometrin matkan ja siitä pääosa Suomen rajaa lähellä Pietaria ja Muurmanskia. Naton etupiirin tuominen näin lähelle Pietaria Suomenkin kohdalla palauttaa Pietarissa ja Venäjällä mieliin muistot Leningradin piirityksestä syksystä 1941 tammikuuhun 1943, Piirityksen aikana kaupungissa kuoli ainakin 641 000 ihmistä, joidenkin arvioiden mukaan jopa yli 800 000.

On jokseenkin selvää, että Nato-jäsenyyden seurauksena Venäjä lisää perusteenaan turvallisuus- ja sotilaallista voimaa itärajamme itäpuolelle. Liikkuminen ja muu

kanssakäyminen rajan yli vaikeutuu.

Suomesta ei tule uhata Muurmanskia ja Pietaria

Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan peruslinja sotien jälkeen on ollut, että tältä ilmansuunnalta ei kohdistu Leningradin ja Pietarin suuntaan mitään sotilaallista uhkaa, eikä Suomen aluetta voi mikään vieras valta käyttää uhkaamiseen. Nato esitetään puolustusliittona, mutta kärjistyneessä sotilaallisessa tilanteessa se ei sitä välttämättä ole. Nato-sopimuksen 1. artiklan mukaan ”sopimuspuolet sitoutuvat ”etteivät kansainvälinen rauha, turvallisuus ja oikeus vaarannu, pidättäytymään kansainvälisissä suhteissaan kaikesta voimankäytöllä uhkailusta tai voiman käytöstä”.

Tätä rikottiin Belgradin ja Jugoslavian kolme kuukautta jatkuneilla pommituksilla keväällä 1999, jotka tapahtuivat Naton pääsihteeri Solanan käynnistämänä ilman YK:n valtuutusta. Niille esitettiin perustelut kuten kaikille sodille. Vaara on, että Naton myötä Suomi joutuu mukaan johonkin sotilaalliseen selkkaukseen tai sotaan.

Natojäsenyys heikentää maailmalla Suomi kuvaa

Suomi joutuu ulko- ja turvallisuuspoliittisen linjan olennaisen muutoksen myötä lisäämään sotilasmenoja siitä, mitä ne ovat muutoin. Se on pois tarpeellisista muista menoista ja velkaa kasvattavaa. Lisäresitetta aiheuttaa, että Suomen odotetaan ottavan osaa Baltian ilmavallontaan ja puolustukseen sen sijaan, että Baltiassa pyrittäisiin sen suuntaiseen ulkopoliitiikkaan, mi-

tä Suomi on edustanut. Suomen kaltaista linjaa ja sotilaallista puolueettomuutta ovat myös Ukrainalle esittäneet monet näkyvät henkilöt, ja EU:n ulkoasiain komissaari Barroso totesi 21.3.2022, että oli virhe luvata natojäsenyys Ukrainalle. Ei pidä luvata sellaista, mitä ei voi pitää.

Tulee muun ohella ottaa huomioon, että suomalaisten liikkuminen maailmalla on ollut turvallista, kunhan ei ole menty kriisipesäkkeisiin, koska Suomi on koettu ystävällismielisenä maana, joka on rakentanut yhteyksiä konfliktien osapuoliin sopua rakentaen. Tämä oli myös Suomen rooli YK:n rauhanturvajoukoissa kuten Kyproksella ja Siinaissa. Nato-jäsenyys merkitsisi tämän Suomi-kuvan muuttumista, koska oltaisiin osapuoli ja Nato-jäsenyys heikentäisi suomalaisten turvallisuutta maailmalla, kaikkien suomalaisten mukaan lukien, jotka eivät kannata Natoon liittymistä.

Naton jäsenyyshakemus voidaan vielä peruuttaa!

Erikoista on, että ydinaseeton Suomi hakisi turvaa Nato-maiden, etenkin Yhdysvaltojen ydinaseista. Se haittaisi tukeamme ydinaseiden vähentämiselle ja ydinaseriisunnalle tavoitteenamme ydinaseeton maailma. Päinvastoin Suomen olisi oltava aktiivinen ja tarvittaessa neuvoteltupaikkana aseistariisuntaa käsiteltäessä. Nato-jäsenyys toisi varjon vuoden 1975 Etykille ja Helsingin hengelle.

Ei ole käsitelty sitä, miten Nato-sopimuksen 8. artikla, jonka mukaan ”kukin sopimuspuoli julistaa, etteivät mitkään nyt voimassa olevat kansainväliset sitoumukset sen ja minkään muun sopimuspuolen tai minkään kolmannen valtion välillä ole ristiriidassa tämän sopimuksen määräysten kanssa ja sitoutuu olemaan solmitta kansainvälisiä sitoumuksia, jotka ovat ristiriidassa tämän sopimuksen kanssa”, vaikuttaa Suomen ja Venäjän vuoden 1992 naapurisopimukseen ja muihin kansainvälisiin sopimuksiin. Nato-sopimus menisi selvästi Suomen ja Venäjän välisen vuoden 1992 sopimuksen edelle.

Pekka Tiainen 1.5.2022 Helsinki Toimituksen väliotsikot

TALOUSNÄKYMÄT VUOTEEN 2060

Jatkoa sivulta 9

Se on kuitenkin laiha lohtu, sillä näköaloja synkentää hitaan talouskasvun lisäksi globaali pääomien keskittyminen ja tuotannon monopolisoituminen. Yhtenä vakavana uhkana ovat ulkomaiset omistajat. Heillä on jo nyt yli puolet suomalaisten pörssiyritysten osakkeista. Säätääkseen energia- ja logis-

Työvoima ja työllisyys 1990-2060

2010 rahassa, 1000 henkeä ja tuntia

	Tuotanto		Työn tuottavuus		Väestö	Työvoima 80 %		Työllisyys		Työttömyys	
	mrd.euroa	% 10 v	€/h	% 10 v	15-64 v	hlöä	tuntia	tuntia	tuntia*	%	hlöv*
1990	216,1	50,5	50,41	46,2	3 361	2 756	4 865	4 287	578	11,9	327
2000	291,0	34,7	76,89	52,5	3 468	2 843	5 019	3 785	1 234	24,6	699
2010	355,3	22,1	94,75	23,2	3 547	2 908	5 133	3 750	1 383	26,9	784
2020	385,6	8,5	110,10	16,2	3 426	2 809	4 958	3 502	1 455	29,4	825
2030	407,0	5,6	127,14	15,5	3 415	2 801	4 943	3 201	1 742	35,2	987
2040	418,9	2,9	146,11	14,9	3 343	2 741	4 838	2 867	1 971	40,7	1 117
2050	431,1	2,9	167,90	14,9	3 236	2 654	4 683	2 568	2 116	45,2	1 199
2060	446,1	3,5	192,94	14,9	3 100	2 542	4 487	2 312	2 175	48,5	1 232
1990-60	230,0	1,3	142,5	4,0	-261,3	-214,3	-378,2	-1975,1	1596,9	::	905
2021-60	39,1	0,2	65,8	1,7	-315,3	-258,6	-456,4	-889,2	432,8	::	245

*Henkilötyövuotta hlöv
Lähdeaineisto: Tilastokeskus ja Työministeriön ”Työvoima 2025”, Työvoimalaskelma, Työntuottavuusennuste, taulukko ja kaaviot, Kai Kontturi

Vapun tunnuksia: Torju Nato ja Sote-kaappaus

Juhani Tanski

Nato-voimien tavoitteena Venäjän valloitus

Viime vuosina tietoisesti harjoitetun venäläisvihan tarkoitus oli valmista maaperää Suomen Nato-jäsenyydelle. Tätä propagandaa tehtiin monta vuotta. Se kiihtyi Rinteen tultua pääministeriksi. Tästä propagandasta esimerkiksi sopii tyypillinen väite, että "Venäjään ei voi luottaa" ja "Venäjä ei pidä sopimuksiaan."

Mikä on totuus tässä asiassa?

Arvioidaan vaikka Etyk-kokousta. Sen perusidea oli, että silloinen Varsovan liitto ja toisaalta Nato-bloki alkavat yhteisesti hoitaa turvallisuusjärjestelyjä niin, että kumpikaan ei tavoittele hegemoniaa, vaan otetaan molempien osapuolien kohtuulliset turvallisuusnäkökohdat huomioon. Tämä yhteistyö oli Etykin periaate. Länsiblokki ei oikeasti lähtenyt tätä toteuttamaan. Myöhemmät vuodet osoittivat, että Nato-blokki käytännössä voimisti pyrkimyksiä Neuvostoliiton hajottamiseksi. Siinä hajotustyössä Neuvostoliitto auttoi paljon itsekin. Merkittävien oli Naton äärimmäinen toiminta, joka pakotti Neuvostoliiton kilpailuun, jota maan talous ei kestänyt. Neuvostoliiton hajottua 80-90-lukujen vaihteessa käytiin ns. 2+4 neuvottelut. Neuvotteluja kävivät yhdessä Saksat sekä neljä miehittäjävaltiota: Venäjä (Neuvostoliitto), Yhdysvallat, Ranska ja Britannia. Neuvottelujen tuloksena Gorbatsov "lahjoitti" Itä-Saksan Natolle. Sopimukseen kuului, että Nato saa Itä-Saksan, mutta ei laajene enää lähemmäksi Pietaria ja Moskovaa. Tämä ehto ei ole sopimukseen kirjattu, koska ei tiedetty tulevaa Nato:n rajaa(?). Selkeästi kaikki osapuolet, molemmat Saksat ja neljä miehittäjävaltiota sopivat, että sen jälkeen ei Natoa laajenneta.

Tästä pidettiin kiinni muutama vuosi, mutta vuonna 1995 Yhdysvallat petti sopimuksen. Vuoron perään entisiä kansandemokratian maita liitettiin Natoon ETYJ:n periaatteiden- ja 2+4 neuvottelujen vastaisesti. Mitä lähemmäksi Natotukikohdat, -ohjusasemat ja -aseistus lähestyivät Pietaria ja Moskovaa, niin jossain vaiheessa Venäjän täytyi kansallisten etujensa vuoksi vetää raja, että ei nyt tämän pidemmälle. Kuluneen vuoden aikana on Venäjä esittänyt neuvotteluja, että yhteistyötä jatketaan aikaisempien sopimusten pohjalta ja Naton pikamarssi itään lopetetaan. Nato-maat kieltäytyivät neuvottelemasta ja Nato jatkaa edelleen marssiansa kohti itää. Venäjä ilmoitti, että jos diplomatialla ei päästä eteenpäin, niin asia on hoidettava "sotateknisillä

Kolmen vuoden tauon jälkeen saatoimme jälleen viettää työkansan juhlapäivää Vappua perinteiseen tapaan. Helsingissä Työkansan yhteinen vappumarssi kulki Hakaniemestä Rautatientorille, josta eri työväenjärjestöt hajaantuivat omiin tapahtumiinsa. Kansan äänen järjestöt kokoontuivat vapputapahtumaansa Hermannin kerholle, jossa puhuivat Juhani Tanski, Pertti Hämäläinen ja Leena Hietanen. Vapun tunnukset eivät olleet kolmessa vuodessa paljoakaan muuttuneet, mutta Naton vastaiset julisteet näkyivät selkeästi enemmistönä. Hermannin kerholla eniten keskustelua käytiin Naton laajentumispyrkimyksistä, joka heijastuu Ukrainan tilanteesta.



Kuva: Heikki Mämmikkö

keinoilla" (Lavrov). Näin alkoi Venäjän operaatio Ukrainassa.

Venäjän sanotaan olevan epäluotettava. Kukaan ei ole kyennyt sanomaan, mitä lupauksia tai sopimuksia se on rikkonut. Ennenkin tällä tarkoitetaan, että se on pitänyt lupauksensa, jotka lännen mielestä ovat hyvin kielteisiä. Länsi olisi toivonut, että Venäjä ei olisi takertunut kiinni lupauksiin ja sopimuksiin. USA:n osalta voidaan todeta sen rikkoneen kutakuinkin kaikki solmimansa sopimukset. Hyvin pitkään USA sanelee Naton politiikan. Katsoessamme Yhdysvaltain politiikkaa v. 1776 lähtien eteenpäin niin vuosia, jolloin USA ei olisi käynyt jotain sotaa on tämän 250 vuoden aikana 26. Kaikkina muina aikoina se on sotinut. Pohjois-Amerikan mantereella näitä sotia on käyty pelkkä nolla. Kaikki USA:n sodat ovat olleet pelkkiä hyökkäyssotia.

Pertti Hämäläinen

Missä Nato-Suomessa tällä hetkellä mennään?

Ajattelin arvioida, millaiseksi muodostuu lähiäikojen kehityskulku, josta meillä ei ole paljoakaan tietoa, kun ympärillä on pelkkää salailua. Voimme sanoa, että Suomen valtamediassa vallitseva totaalinen länsipuhetapa, angloamerikkalainen valtakurssi tulee yksinomaan brittitiedustelun, CNN:n ja Reutersin tai muiden vastaavien läntisten propagandamedioiden kautta. Tosiasia on, että mitään muita lähteitä valtamediassa ei lainata. Isäntä-

maasopimuksen jälkeen Suomi on ollut niin lähellä Natoa, kuin se voi olla. Sellainen voivottelu, että "mitä jos Suomi nyt liittyy Natoon", on turhaa ja myöhäistä. Nyt on ehkä kysymys siitä, lasketaanko Natoon liittymisen päivissä vai kuukausissa. Hesarin hurskaana esitti Risto E.J. Penttilän olevan nero oraakkeli, kun hän jo viime syksynä totesi Suomen liittyvän Natoon ja Yhdysvaltojen olevan tässä isossa roolissa.

Minusta tässä Ukrainan tilanteessa ja osittain myös koronaviruksen taustalla globaalin kapitalismin kriisi, läntisen imperialismien eli angloamerikkalaisen kapitalismin kriisi. Siinä taustalla ilmenee tietynlainen globaalin kapitalismin pääoman uusintamisen problematiikka. Ja sen takia ne toimet, joita tehtiin koronaviruksen voittamiseksi ja nyt sitten tämä lännen käsittämätön suhtautuminen Ukrainan tapahtumiin osoittavat, että ajetaan tilannetta, joka mahdollistaa taas uuden rahan painamisen ja muut vastaavat toimet, joilla kapitalismin kriisitilanteen romahtaminen siirretään eteenpäin joksikin aikaa.

Mitä sitten olisivat tulevaisuuden realiteetit? Todennäköisesti tässä käy niin, että Suomi jättää toukokuun puoleenväliin mennessä Naton jäsenyyshakemuksen. Naton seuraava kokous on kesäkuussa Madridissa, jossa jäsenyyden hyväksyntä. Sen jälkeen alkaa ratifioimiskierros, joka eri arvioiden mukaan kestää joitakin kuukausia. Keskeistä on ymmärtää, että syy jäsenyyden hakemiseen ei liene niin kuin julkisuudessa on esitetty, että se liittyy Ukrainan tapahtumiin. Kyllä tämä on suunniteltu paljon aikaisemmin. Ei Ukrainan tilanne sitä aiheuttanut. Se on tarjonnut, kuten koronakin osittain tarjosi, mahdollisuuden sopivan tilanteen hyväksikäyttöön. Tämä on kuten Naomi Kleinin tuhokapitalismin käsittelevässä kirjassa kuvattiin, miten angloamerikkalainen kapitalismi on käyttänyt aina näitä histo-

riallisia kriisitilanteita hyväkseen. Se iskee aina silloin, kun tulee joku tällainen objektiivinen kriisi.

Suomen osalta meidän kannattaisi miettiä sitä mahdollisuutta, että jäsenyytemme myötä Naton kritiikki kielletään tai marginalisoidaan. Hesarin päätoimittaja Antero Mukka ehti jo sanomaan, ettei Suomessa nyt ole "marginaalin marginaalissa" olevalla oppositiolla enää mitään oikeutta näiden niin sanottujen Buchan tapahtumien jälkeen. Tämä on Natoa ja angloamerikkalaista imperialismia kannattavien näkökulma. Tuleeko Naton kritisoinnista asia, että poliittisessa keskustelussa tätä kritiikkiä ei voi tuoda lainkaan esille? Järjestötunnusten kieltämisestä on jo esimerkkejä, lisäksi mm. nämä täysin naurettavat Z-kirjainten poistamiset, Dostojevskin teoksia on poistettu kirjastoista ja Lenin-patsas Turussa poistetaan lähiäikoina. Miten lähivuosina voi toimia poliittinen keskustelu, jota esimerkiksi Kansan ääni lehdesä on käyty? Voimmeko odottaa, että "putinistiseksi" tai "venäjämieliseksi" leimattavien lausuntojen esittäminen kriminalisoidaan? Joissakin EU-maissa vasemmistolaisen työväenliikkeen symbolit ja historiankirjoitus on jo kriminalisoitu. Me olemme nyt Ukrainan tilanteeseen liittyen vakavassa kapitalismin kriisitilanteessa. Nähtäväksi jää, tuleeko tämä johtamaan samalla myös meidän toimintaoikeuksien muutoksiin.

Leena Hietanen

Venäjävastaisuus avaa tietä USA-johtoiseen maailmaan?

Minun näkökulmani lähtee siitä, mitä tapahtui Baltiassa 30 vuotta sit-



Kuva: Heikki Mämmikkö



ten, kun puoleltatoista miljoonalta venäläiseltä riistettiin kansalaisuus ja alkoi ns. derussifikaatio. Derussifikaatio tarkoittaa sitä, että venäläisiltä viedään kansalaisoikeudet, uskonnolliset oikeudet, kulttuurioikeudet ja lisäksi vielä oikeus historiaan. Eli siihen liittyy historian väärentäminen aina oleellisena osana. Baltiassa voi puhua kulttuurisesta kansanmurhasta. Ukrainassa kansanmurha on jo fyysistä. Siellä venäläisiä jo ryhdyttiin tappamaan. Tästä ukrainalaisesta radikaalista nationalismista voi sanoa, että se on rassistinen teoria venäläisten huonomuudesta. Koko Ukraina on käsitteenä erittäin kyseenalainen. Siellä oli ensimmäinen värvallankumous v. 2004 ja presidentiksi tuli Viktor Juštšenko. Silloin alkoi venäjän kielen aseman ja venäläisen kansanosan syrjintä. Oppimestarina oli Viron entinen pääministeri Mart Laar.

USA ryhtyi vuodesta 2014 aktiivisesti tukemaan tätä radikaalia nationalismia. Alussa se rakentui kuten Baltiassa natsimiehityksen hallinnon jatkumolle. Ne, jotka heiluttavat hakaristia ovat natseja. Ei sitä voi nähdä demokratiana, vaikka Sanna Marinin mielestä siellä puolustetaan demokratiaa. Tähän radikaalin nationalismin tukemiseen on pantu hirveästi rahaa. Se Ukraina, jossa puhutaan kieltä, joka ei ole venäjää eikä edes venäjän murre on hirvittävän pieni alue. Kun on sijoitettu paljon rahaa ja ryhdytty opettamaan ukrainan kieltä, katuja nimet ja kaikki muutettu ukrainalaisiksi, niin on synnytetty sukupolvi, joka rakentuu puhtaasti venäjävihalle. Halutaan eroon kaikesta, mikä muistuttaa Venäjää tai Moskovaa.

Ukrainan derussifikaatiota raikoivat Yhdysvallat ja Kanada, jonne meni natsipakolaisia. Tämä on hyvä esimerkki siitä, kun nämä Hitlerin kannattajat pääsivät Amerikkaan ja Kanadaan, niin ne palaavat takaisin 2-3 sukupolvea myöhemmin. Siellä heille ei ole tapahtunut mitään denatsifikaatiota. Se denatsifikaatio, mitä Venäjä tarkoittaa, on aito ja aiheellinen. Venäjä vaatii Ukrainaa laillistamaan venäjän kielen, koska on tapahtunut sillä tavalla, että kun sitä on opetettu koulussa, on syntynyt nuori sukupolvi, joka mieltää itsensä ukrainalaisiksi eikä venäläiseksi. Niin se alue on laajentunut verrattuna siihen, mikä se oli Neuvostoliiton hajotessa. Mutta todellisuudessa kaikki ovat venäläisiä. Sen näkeminen jonain muuna, se on rassistinen teoria venäläisten huonomuudesta. Se perustuu sille, että ukrainalaiset halusivat arjalaisemmiksi, haluavat Eurooppaan. Se on sekä fasismin että rasismia. Ukrainan lippu on symboli, joka yhdistää kaikki Venäjä-vihamieliset ihmiset Euroopassa. Venäjällä nykytilanne nähdään Hitlerin koalition uudelleen syntymisenä.



Kuva: Heikki Mämmikkö

Vapputillaisuus Hermannin kerholla. Puhumassa Pertti Hämäläinen

COVID-19 leviää Koreassa

Korean demokraattinen kansantasavalta onnistui välttämään COVID-19 pandemian kaksi ja puoli vuotta, mutta huhtikuun lopulla pandemia saavutti myös KDKT:n. Tähän mennessä (14.6.) sairastuneita on kaikkiaan 4,5 miljoonaa, joista kokonaan on parantunut 97 % ja loput ovat lääkähoidossa. Epidemian leviäminen näyttää hidastuvan, ilmeisesti juuri voimakkaiden sulkutoimenpiteiden ansiosta.



Karanteenin yhteydessä tehdään koteihin paljon kotikäyntejä

Huhtikuun lopussa KDKT:ssa alkanut kuume-epidemia diagnosoitiin Omicron BA.2 variantiksi 8.5. Heti ensimmäisen tapauksen varmistuttua pidettiin Korean työväenpuolueen 8. keskuskomitean 8. poliittisen toimikunnan kokous, jossa käynnistettiin mittavat torjuntatoimet. Kokouksessa kerrottiin variantin levinneen koko maahan.

Torjuntatoimet käynnistyvät nopeasti

Kokouksessa hyväksyttiin päätös siirtymisestä ennaltaehkäisytyöstä hätäepidemian torjuntatyöhön. Pyrkimyksenä on ensisijaisesti hillitä ja kontrolloida COVID-19:n leviämistä, parantaa tartunnat nopeasti ja löytää tartunnan lähteet.

Kim Jong Un painotti puheessaan, että virusta vielä vaarallisempi vihollinen on epätieteellinen pelko, uskon puute ja heikko tahto taudin torjunnassa. Hän korosti myös, että KDKT:lla on hyvät mahdollisuudet selvittää äkillisestä tilanteesta vahvan organisointikykyä vuoksi. Hän kehotti kaikkia maan kaupunkia ja maakuntia sulkemaan perusteellisesti alueensa ja järjestämään työt ja tuotannon jokaisen työyksikön, tuotantoyksikön ja asuinyksikön,

kön sulkemisen jälkeen. Hän korosti, että maatalous- ja teollisuustuotanto, puhumattakaan puolustuskyvystä ei saa kärsiä COVID-19 epidemian myötä.

Kansanarmeija mobilisoidaan torjuntatyöhön

Kokouksessa sovittiin, että puolue ja hallitus ryhtyvät toimenpiteisiin tähän asti hätävarastoissa olleiden lääketieteellisten reservien mobilisoinniseksi sekä siitä, että on suoritettava kaikkien ihmisten intensiivinen tarkastus, ryhdyttävä ennakointiin lääketieteellisiin toimiin sekä tehostettava kaikkien alueiden desinfiointia työpaikoista asuintiloihin ja siten torjuttava epidemian leviämisen lähde.

Kokouksessa korostettiin, että puolueen ja viranomaisten tulee minimoida haitat, joita ihmiset joutuvat kärsimään voimakkaassa saartotilanteesta ja ryhtyä perusteellisiin toimiin, jotta pienimpiäkään negatiivisia ilmiöitä ei tapahdu.

Pari päivää myöhemmin pidetyssä poliittisen toimikunnan kokouksessa päätettiin ryhtyä julkaisemaan päivittäistä tilastoa sairastuneista ja parantuneista. Poliittinen toimikunta päätti samana päivänä mobilisoida kaikki valtion kei-

vänä mobilisoida kaikki valtion kei-not ja voimat tarvittavien lääkkeiden kuljettamiseen ja toimittamiseen potilaille oikea-aikaisesti. Kim Jong Un totesi, että COVID-19 epidemiasta on tulossa suuri mullistus maassamme Korean demokraattisen kansantasavallan perustamisen jälkeen. Siis suurempi mullistus kuin Korean sota.

Leviäminen hidastuu rajoitustoimien ansiosta

Voimakkaiden rajoitustoimien vuoksi kyseessä ei kuitenkaan ole hallitsematon leviäminen alueiden välillä, vaan leviäminen suljetuilla alueilla ja pienemmissä yksiköissä. Samalla tunnistettiin, että nopea selviytyminen nykyisestä kansanterveyskriisistä edellyttää sitä, että kaikkien ihmisten tieteellistä epidemian ehkäisy-tietoisuutta parannetaan ja organisoidaan laaja tiedotustyö kaikissa mahdollisissa kanavissa. Kim Jong Un kertoi myös lahjoittavansa perheensä lääkkeitä puoluekomitealle, ja ehdotti puoluekomitealle lääkkeiden lähettämistä vaikeuksissa olevalle perheelle. Hän totesi myös, että kansanterveysviranomaisten on erittäin tärkeää tutkia hyvin edistyneiden maiden, kuten Kiinan, epidemioiden ehkäisy-politiikkaa ja onnistumista politiikan toteuttamisessa.

Lääkkeiden jakelu kansanarmeijan johdolla

Pari päivää myöhemmin kansanarmeijan sotilaslääketieteen organisaation johdolla aloitettiin lääkkeiden jakelu.

Toukokuun 18. päivä julkaistiin kansalaisille tarkoitettu, jatkuvasti päivittyvä opas COVID-19:n hoitoon. Oppaalla pyritään ehkäisemään virheellisiä hoitomenetelmiä, sillä monet kuolemat johtuivat lääkkeiden yliannostuksesta ja muista tieteellisten hoitomenetelmien tietämättömyyden aiheuttamista virheistä. Oppaassa on kuvattu mm. COVID-19 yleishoidon periaatteet, lääkahoito yksilöitynä sairauden

etenemisen ja vaikeusasteen mukaan sekä lääkkeet ja niiden käyttö potilaan iän, rakenteen ja ruumiin-painon mukaan. Samalla uutisoitiin kansallisen lääketuotannon kasvatamisesta eri puolilla maata.

Toukokuun 20. päivä ilmoitettiin, että pääkaupungin lääkintätyöntekijät ovat etsineet ja asettaneet karanteeniin henkilöt, joilla on kuumetta ja epänormaaleja oireita sekä ryhtyneet toimenpiteisiin saatukseen heidät lääkärin valvontaan ja hoitaakseen tapaukset COVID-19:n hoito-oppaan mukaisesti. Saman aikaan kaupunki kiristää saartoa ja epidemian vastaista tarkkailua ja kehottaa kaikkia asukkaita ilmoittamaan välittömästi epänormaaleista ilmiöistä ja noudattamaan tiukasti epidemian vastaista menettelyä ja määräyksiä. Seuraavana päivänä ilmoitettiin, että epidemian leviäminen on nyt hillitty ja hallinnassa ja kansalliset epidemian torjuntamenetelmät on vakiinnutettu KDKT:ssa.

Epidemian pysäyttämiseksi ja sairastuneiden auttamiseksi Korean kansanarmeijan sotilaslääketieteen osasto rakensi väliaikaisia liikkuvan lääketieteen palvelukeskuksia, jotka hoitavat lääkkeiden ja hoidon tarjoamisen vieraillessaan kuumeisten perheiden luona. Kansanterveysvirkamiehet sekä lääkintäalan koulutuslaitosten opettajat ja opiskelijat eri puolilla maata ovat toteuttaneet 24 tunnin pal-

velukampanjan ihmisten elämän ja terveyden suojelemiseksi. Yli 1 840 toimipistettä on perustettu tehostamaan ohikulkijoiden desinfiointia.

Epidemian vastainen taistelu on saanut aikaan teollisuudessa kampanjoita tuotantotavoitteiden ylittämiseksi. Eritoten niillä teollisuuden osa-alueilla, jossa tuotetaan kansalaisten perustarvikkeita, on rikottu tuotantoennätyksiä.

Miltä KDKT:n COVID-19 tilanne näyttää nyt

KDKT on ilmoittanut, että epidemian nopea leviämisvaihe on ohi. Päivittäin sairastuneiden määrät ovat painuneet 20 000 henkilön tuntumaan, kun ne laajimmassa leviämisvaiheessa toukokuun puolivälissä olivat 10-kertaisia. Kuolleiden määriä ei ole ilmoitettu säännöllisesti, mutta touko-kesäkuun vaihteessa ilmoitettiin kokonaismäärän olevan noin 100 henkilön tuntumassa. Epidemia on toki jyllännyt vasta puolitoista kuukautta, joten kuolleiden määrä voi vielä kasvaa.

Haasteelliseksi tilanteen tekee se, missä vaiheessa tiukat liikumisrajoitukset voidaan poistaa ja aiheuttaako se uuden piikin epidemian leviämisessä. Ainakin lännessä tauti näyttää menevän läpi koko populaation. KDKT:ssa kansalaisten rokkotamista ei vielä ole aloitettu.

KÄ/Juha Kieksi



Nopean pandemian oloissa kansanarmeijan sotilaslääketieteen organisaatio auttoi lääkkeiden jakelussa

VIROSSA HAETAAN UUTTA HALLITUSPOHJAA

Jo aikaisemmin yhteistyö alkoi rakkoilla, kun keskusta halusi oppositiossa olevien EKRE:n ja Isänmaan kanssa lapsiperheille 300 miljoonan euron lisätuen nousevien kustannusten takia. Reformipuolueelle se oli liikaa, sillä ensi vuoden budjettineuvottelut oli jo saatu päätökseen.

Nato-yhteensopivuutta hakemassa

Kaja Kallas on noussut Virossa Suomen pääministeri Sanna Marinin lailla kulttihahmoksi. Hänestä on tullut Venäjän ja Putinin arvostelijana haluttu haastateltava ulkomaisessa mediassa. Koti-Virossa häntä nimitetään sotaprinsessaksi. Oikeistolainen reformipuolue on Kallaksen suosion siivellä noussut mielipidemittausten kärkeen 34,2 % kannatuksella, kun johtavan oppositio-puolueen EKRE:n kannatus on 19,8 %. Keskustan kannatus on laskenut 17,3 %:iin. Hallituksen hajoamisen taustalla on myös nähty keskustan huoli laskevasta suosiosta ensi vuoden parlamenttivaaleja silmällä pitäen.

Keskustalle yhteistyö Kallaksen reformipuolueen kanssa on ollut tuhoisa. Kallas kehoitti kevääl-

Kirstyvä talous ja venäläiskysymys kaatoi Kaja Kallaksen hallituksen

Pääministeri Kaja Kallas etsii reformipuolueelle jatkoa hallitusvastuussa uusien kumppanien, Isänmaan ja sosialidemokraattien avulla. Kallas joutui erottamaan edellisen hallituskumppaninsa keskustan ministerit toukokuun lopulla. Reformistien ja keskustan hallitusyhteistyö kaatui virallisesti venäjänkielisten koulujen vironkieliseen opetukseen siirtymisestä. Keskusta ei lopulta kannattanut varhaiskasvatuksen muuttamista venäjänkielisissä lastentarhoissa ja alakouluissa vironkieliseksi vuoteen 2025 mennessä.



Kuva: Heikki Männikö

lä rajoittamaan Voiton päivän juhla Virossa. Hän suositteli myös poistamaan neuvostosotilaiden patsaat Virossa. Keskusta on perinteisesti ollut venäläisten äänestäjien suosiossa. Kaja Kallas on ääneen varoittanut siitä, että keskusta ja EKRE ovat

”putinistisia”, jotka eivät sovi hallitsemaan Viroa.

Isänmaa on jo väläyttänyt mahdollisuutta, että uusi hallitus rajoittaisi venäläisten ja valkovenäläisten äänioikeutta Virossa. He eivät saisi enää äänestää paikallisvaaleis-

sa, joissa heillä nykyisellään on äänioikeus.

Hallitusneuvotteluista odotetaan tiukkoja. Virossa on edessä raskas talvi valtoimenaan laukkaavan inflaation takia. Virossa on ollut hintojen nousu EU:n huippua. Eurostatin mukaan Viron inflaatio on EU:n korkein, 19 %, kun EU:n keskimääräinen inflaatio on ollut 7,5 %.

Mikäli Kallasin hallitusneu-

vottelut kaatuvat Isänmaan ja sosialidemokraattien kanssa, Viro voi ajautua ennenaikaisiin vaaleihin. Mahdollisuutena on myös keskustan, EKRE:n ja Isänmaan koalitio tai niin sanottu suuri koalitio, johon kuuluvat kaikki parlamentissa edustettuna olevat puolueet.

Leena Hietanen Toimittaja, Helsinki

Sananvapaus

Sananvapautta pidetään hyvänä ja itsestään selvänä oikeutena demokratioissa. Käytännössä sitä yritetään estää ja rajoittaa mitä erilaisimmilla tavoilla. Yleiseen tapaan kuuluu vaieta asioita, joista ei pidä. Lehdistö valikoi uutiset, mistä saa kirjoittaa.

Otan esimerkin omista kokemuksistani. Kirjoitin viidentoista vuoden aikana neljä kirjaa vuoden 1918 aikana tapahtuneesta kansanmurhasta Suomessa. Jokaisen kirjan sain kustantaa itse. Mistään lähteestä en saanut yhtään apurahaa. Järjestin 1918 itselleni useita puhetilaisuuksia eri puolilla maata. Mitä tapahtui?

Kahdessa kaupungissa oli lehti-ilmoitukseen tullut virhe. Tilaisuus ilmoitettiin seuraavaksi päiväksi, eikä sitä ehtinyt korjaa-

maan. Kolmessa kaupungissa kokouksen aloittamisaika oli kirjoitettu kaksi tuntia myöhemmäksi. Sekin selvisi vasta jälkepäin. Ihmeellinen määrä lehdistä painovirheitä!

Lähikaupungissa minut kutsuttiin juhlapuhujaksi vuoden 1918 muistotilaisuuteen. Minulle ei mitään ilmoitettu, että puhuja vaihdettiin. Kysymällä sain tiedon vasta viime hetkellä.

Ilmoitin kirjoissani, että yritän olla erittäin rehellinen ja puolueeton historian tapahtumien kirjaamisessa. Sain tietokirjailijaliiton jäsenyyden 2011, kun täytin jäsenyyshaastattelut. Liitossa tarkastettiin kaksi ensimmäistä kirjaani ja todettiin tiedot paikkansa pitäviksi.

Unto Kiiskinen tietokirjailija

Ruotsin tie puolueettomuudesta Nato-hakemukseen

Ruotsin pitkä puolueettomuus- ja liittoutumattomuuspolitiikka on päättynyt 200-vuotisen rauhan ajan jälkeen. Puolueettomuuspolitiikka on kuitenkin ollut kyseenalaista toisen maailmansodan jälkeen. Ruotsi on selvästi ollut kytköksissä USA:n ulkopoliittisiin tekijöihin koko ajan. Se johti muun muassa ruotsalaisen tiedustelukoneen alas ampumiseen venäläisten taholta 1952. Vakoilu- ja tiedustelutoiminta on juuri ollut selvin yhteistyö Ruotsin ja länsimaiden kanssa. Viikoittain lentää 8-12 Naton signaalikonetta Venäjän rajoilla ja vakoilutoiminta on ahkeraa kummaltakin taholta. Koneet tarkistavat, kuinka valpas vastustajan puoli on. Viimeaikaiset tapahtumat ovat lisänneet lentojen määrää. Itämerellä on tungosta ilmassa.

Ruotsi oli tekemässä omaa ydinasetta ja sillä oli Agestassa oma ydinvoimala. Ruotsi liittyi kuitenkin Ydinsulkusopimukseen ja toiminta lopetettiin, vaikkakin loppui kokonaan vasta 1972. Ruotsi ei ole allekirjoittanut vielä kukaan ydinasekieltoa, koska USA ilmoitti, että Natoon liittyminen aiheuttaisi sotilaallisia vaikeuksia yhteistyöhön.

”Vasemmisto” johtaa Ruotsia Natoon

Kaikki tämä on kuitenkin muuttanut Ruotsin vanhaa näkemystä -puolueeton sodassa sitoutumaton rauhan aikana. Ruotsin poliittinen tilanne on muuttunut viime vuosina radikaalisti: vasemmisto on heikentynyt, oikeisto vahvistunut Ruotsidemokraattien ilmentyttyä poliittiselle kartalle. Puolue on siirtänyt koko poliittista kenttää oikeammalle. Vasemmistopuolue on ajanut lähes vanhaa sosiaalidemokraattista linjaa eikä edes ollut Ruotsin Isäntämaasopimusta vastaan, vaan jätti äänestämättä v 2016.

On tyypillistä, että jälleen sosiaalidemokraatit ovat ne, jotka ovat viemässä Ruotsia Natoon. Vaikeana ongelmana oli juuri ydinaseet, koska Ruotsi on päättänyt olla ydinaseeton maa, eikä niitä saa pitää maan alueella. Päivälleen Ruotsin jättäessä Nato-hakemuksen oli kulu- nut 40 vuotta siitä, kun esim. Göte- borgissa oli 100 000 ihmistä osoi- tamassa mieltään Ydinaseettoman Pohjolan puolesta.

Ruotsin johtavana Nato-kannattajana on ollut puolustusmi-

nisteri Peter Hultquist, joka vielä vuosi sitten sanoi, ettei tule vaikut- tamaan Natoon liittymiseen niin kauan, kuin hän on puolustusmi- nisteri. Kovin vakuuttava lausunto ei kestänyt kauaakaan, kun se muuttui avoimesti päinvastaiseksi. Hän on ilmaissut selvät halut liittyä Naton ydinvoimasateenvarjon alle. Kiitos hänen, kun ajettiin isäntämaasopi- mus läpi eduskunnassa, kun Ruot- sidemokraatit käänsivät kelkkansa. Hän allekirjoitti kaksi sotilaallista yh- teistyösopimusta Trumpin kaudella. Toinen kosketti YK:n ydinasekieltoa, jonka Ruotsi allekirjoitti, mutta jota ei ole ratifioitu USA:n painostukses- ta. Mad Dog Mattis, silloinen puolus- tusministeri, tuli pikakäynnille Ruot- siin ja Ruotsi muutti kantaansa eikä ratifioinut sopimusta. Hultquist on useamman kerran vierailut USA:ssa hakemassa neuvoja samoin kuin Natossa.

Rahaeliitin tahdissa ”kom- puroimalla” kohti Natoa

Ruotsin pääministerikin oli puo- li vuotta sitten natovastainen, mut- ta mitä lähemmäksi hakemusta tul- tiin sen enemmän, Magdalena An- dersson muutti mieltään. Tässä hän- tä auttoi Ruotsin ulkoministeri Ann Linde, joka ilmoitti jo ennen sosiaa- lidemokraattien toimeenpanevan valiokunnan päätöstä puolessa vä- lissä toukokuuta, että hän kannat- taa Natoon liittymistä. Toimeenpa- nevan valiokunnan päätös Natoon liittymisestä oli puolueen kongres- sin päätöksen vastainen, mutta vas- tauseet ovat olleet vaitonaisia me- diassa. Asiassa oli myös se kummal- lisuus, että Euroopan poliittisen ti-



Kuva Edgar Franco/Proletären

Isoja mielenosoituksia Nato-jäsenyyttä vastaan on Ruotsissa eri järjes- töjen toimesta järjestetty mm. Tukholmassa 7.5.-22 ja 21.5.-22. On so- vittu, että toiminta jatkuu aina viikon välein siihen saakka, kunnes tä- mä kielteinen sopimus on lyöty lukkoon. Mielenosoitustoiminnan ko- koajana on Ruotsin Rauha ja välimiesliitto, joka kutsui kaikki Nato-vas- taiset järjestöt neuvotteluun toiminnan järjestämiseksi.

lanteen työryhmää johti Ann Linde. Myös entinen ulkoministeri Mar- got Wallström oli ilmoittanut etukä- teen, että hän kannattaa liittymis- tä. Hultquist oli jo sanonut kongres- sissa: ”Minä en tule vuorenvarmas- ti niin kauan kuin olen puolustusmi- nisteri vaikuttamaan sellaiseen pro- sessiin. Sen voin vakuuttaa kaikil- le.” Hän ilmaisi jopa tarkalleen koska hän muutti kantansa: 11.4. klo 8.15. Vuosilukua hän ei sanonut. Jää ih- mettelemään mikä tapahtuma sil- loin muutti hänen kantansa. Sitä ei- vät sanomalehtimiehet kysyneet.

Työryhmän nelisivuinen Tur- vallisuuspoliittinen dialogi esi- tettiin jäsenille. Jäsenet saivat kuulla, mutta eivät puhua. Kaikki oli- vat vetäneet samaa valssia, että ”ti- lanne Euroopassa oli täysin muuttu- nut Venäjän erikoisoperaation takia. Nato on rauhallinen puolustusliitto, eikä koskaan hyökännyt mihinkään jäsenmaahan. Kummallisesti oli unohtettu Jugoslavian tapahtumat 1999. Nato pommitti mielettömäs- ti maata. Nato on ollut muuallakin pommittamassa: Afganistanissa ja Libyassa. Ne nyt ei ole natomaita ai- nakaan, mutta pommitettiin, koska Nato on USA:n pidennetty käsivarsi

sen tavoitteiden vuoksi.

Margot Wallströmillä ei ollut suurempia ongelmia pitää nor- maalina liittymistä Natoon ydinasei- ta lukuun ottamatta. Hän totesi, että sosiaalidemokraatit ovat pystyneet sopeutumaan uuden todellisuuden edessä. Sen vuoksi ei pidä olla ”naa- ma happamana, eikä katsoa vain taaksepäin”. Tällainen lause on täydellinen sopeutuminen rahaeliit- tin ja poliittisten Uuden maail- man järjestyksen kannattajiin. Näin voi heittää vanhat hyväksi koetut menetelmät pois. Samalla on men- ty USA:n valtapoliitiikan avoimiksi kannattajiksi ja Ruotsin hyvä maine rauhan esitaistelijana on kadonnut käytännössä, sillä kaikki maat, jotka ovat kohdanneet USA:n ryöstelyn ja tuhoamisen vuosien aikaan, tietävät myös Naton merkityksen.

Ruotsin ja Suomen dema- reilla likaista peliä

Suomi ja Ruotsi ovat yhdessä aja- neet kummassakin maassa Nato- hanketta. Se on ollut palapelin teke- mistä ja kansaan vaikuttavaa toimin- taa: Jos Ruotsi menee Natoon, niin Suomikin menee tai päinvastoin. Tämä yhteispeli sai kliimaksinsa, kun natohakemus jätettiin yhdessä.

Ruotsi oli kuitenkin tehnyt varauk- sia niin kuin isäntämaasopimukses- sa. Suomi taas oli jättänyt hakemuk- sen ilman mitään ehtoja. Se saattaa olla surkeuden huippu, sillä Suomi on polttanut kaikki sillat takanaan, ja tuhonnut hyvät suhteet Venäjään pitkäksi ajaksi. Puolueettomuus on myös menetetty. Pahinta on ehkä median mieletön Venäjän solvaami- nen ja halveksiminen. Sitä venäläiset eivät unohda. Luotto on mennyt.

Näin Ruotsin sosiaalide- mokraattien toimeenpanevas- sa valiokunnassa oli jo tärkeitä henkilöitä, jotka olivat liittymisen puolella. Täten Ruotsin 200-vuoti- nen liittoutumattomuus oli teorias- sa loppu. Mutta tuskin oli päätös tehty, kun Turkki heitti kylmän ki- ven. Se syytti ruotsalaisia terrorismin suojelemisesta ja vaati joukon kur- dihenkilöitä palautettaviksi Ruotsis- ta Turkkiin. Henkilöt olivat niitä, jot- ka olivat taistelleet YPG:n joukoissa Isisiä vastaan.

Nyt on sitten likainen peli käynnissä, jotta Suomi ja Ruot- si saadaan Natoon mukaan, vaika- ka Stoltenberg totesi, että Turkki on suuri ja tärkeä Natolle niin geo- poliittisesti kuin poliittisesti. Turkki on pelannut hieman kaksinaamais- ta peliä. Se lähestyy Venäjää, vaikka on Naton jäsen. Se oli Azerbaidzanin ja Armenian sodassa Azerbaidzanin puolella Venäjän tukiessa Armeniaa. Ukrainassa on Turkki myynyt Bayrak- ter drooneja Ukrainalle. Samalla on USA paljastanut päämääränään olleen Venäjän vahingoittaminen. Kaiken tämän pitäisi viimeistään nostaa Suomen ja Ruotsin poliitik- kien ajatusmaailman todellise- miksi. Liittyminen näyttää kestävän pitkään. Voi olla niin, että Ruotsi ei liitykään, mutta Suomi liittyy ajet- tuaan itsensä nurkkaan.

Vielä on aikaa muuttaa pää- töstä, mikä on välttämätöntä.

Esa Salomaa Sandviken, Ruotsi

Toimituksen välitsikot

Syyskuun alussa 1939 natsi-saksa hyökkäsi Puolaan. Saksalaiset lehdet uutisoivat: Puola on hyökännyt Saksaan! Neuvostoliitossa Saksan hyökkäys johti 26 miljoonan ihmisen kuolemaan ja suun- nattomiin aineellisiin tuhoihin. Mitä on tapahtunut sen jälkeen? Seuraavan suurpedon toimintaa kuvaa näköalapaikalta Kampu- sean entinen kuningas. Hänen kirjansa on: Prinssi Norodom Siha- nouk/sotani CIA:ta vastaan. Suomeksi Tammi 1973. Kamputsean kuninkaana Sihanouk toimi nuoruudessaan monta vuotta, ja sitten pitkän tauon jälkeen vielä vanhoilla päivillään. Hänen kirjansa on tarkka kertomus taistelusta amerikkalaista hirmuvaltaa vastaan.

Aluksi 1950- luvulla tärkein tavoite oli saavuttaa Kamputsean itse- näisyys Ranskan vallasta. Sisäpo- liitikassa hän edisti kaikkien puo- lueiden tasapuolista, vapaata koh- telua kommunistit mukaan lukien. Pienen ja köyhän maan edustajana hän karttoi väkivaltaa, ja pyrki neu- vottelemalla saamaan maansa va- pauden. 25 maaliskuuta 1953 hän pääsi tapaamaan Ranskan presi- dentti Vincent Auriolin. Keskuste- lusta tuli jäätävä: ”Sihanoukin tulisi palata Phnom Penhiin muutaman päivän kuluessa”. ”Voittakaa ensin sota kommunismia vastaan”.

Sieltä hän lensi Yhdysval- toihin ja tapasi ulkoministeri Dullesin. Vastaus Kamputsean it- senäisyyskysymykseen oli hapan: ”Kukistakaa kommunismi alueel- lanne”. Sitten he voisivat suositella

ranskalaisten poistumista, mutta kä- vi selväksi, että amerikkalaiset tuli- sivat tilalle. Amerikkalainen hirmu- valta vaati sisällissotaa hyviä ihmi- siä vastaan, kommunismin hävit- tämistä kaikkialta. Samalla tarjot- tiin jo läntistä ”suojelua”, ”sateen- varjoa”, liittymistä amerikkalais- johtoiseen sotilasliitto SEATO on. Rikkaampi omistajaluokka olisi sen kohta hyväksynyt, mutta puolueet- tomuussyistä Sihanouk sen päät- täväisesti torjui, ei mitään sotilas- liittoja. Pieni maa ei voi maksaa amerikkalaisten sotia. Yhdysvalto- jen hirmuiset pommitukset Poh- jois-Koreassa tulivat hänen tietoon- sa. B 52 pommikoneiden lakkaa- maton jyrinä naapurimaiden Lao- sin ja Vietnamin yllä kuului osoituk- sena amerikkalaisten diplomatiasta. Ennätysmäisestä luonnon myrkyt- tämisestä saatiin todisteet.

HIRMUVALTA Hirmuvaltojen yleis- ase on valhe

Maaliskuussa 1970 amerikka- laisten panssarit vyöryivät Kam- putseaan. Kenraali Lon Nol asettui sotilasdiktatuuriksi. Sihanouk oli silloin vierailulla Moskovassa ja Pe- kingissä. Kiinasta hän sai turvapai- kan moniksi vuosiksi. Poissaolevana Lon Nol tuomitsi hänet kuolemaan.

Kamputseassa alkoi monet veriset vuodet. Maaseudun köyhät ihmiset eivät osanneet lukea eiväk- kä tienneet mitään Marxista, mut- ta he tunsivat sodan seuraukset ja nälän. Suurella enemmistöllä he valtasivat kaksi kolmasosaa maasta takaisin itselleen. Aseitten ylivoima oli rikkailla, joita he tunteettomasti käyttivät. Kamputsean paljasjalkai- set talonpojat joutuivat nyt amerik- kalaisten julman pommisateen alle. Koneista pudotettiin valtavan pom- mimäärän lisäksi pelloille lasinsirpa- leita, jotka haavoittivat jalat ihmi- siltä ja puhveleilta. Vetoeläimet oli- vat jo vähissä, kun niitä oli ryöstet- ty Vietnamiin. Napalmin kylvämi-

nen pelloille kovetti maan pinnan tehden sen viljelykseen kelvotto- maksi, kuolleeksi. Kiina antoi jossain määrin ruoka-apua. Norodom Siha- nouk päätti kirjansa 1972.

Kamputsean alkuperäiskan- saa ovat Khmerit, joita on lähes 90 %. Khmer on enemmistön virallinen kieli huolimatta ranskalaisten yri- tyksestä vaihtaa se ranskan kieleen. Kansan suuri enemmistö koki kom- munismin omakseen ja siitä nimitys ”punakhmerit”.

1973 ja 1974 kiihtyi voimak- kaasti punakhmerien teurastus, kun amerikkalaiset alkoivat maksaa tapporahaa 10 dollaria päästä. Siitä alkoi oikea ihmismetsästys rikollis- ten, rahanahneiden miesten kerä- tessä ihmisten päitä ja kantaessa niit- tä amerikkalaisille maksajille. (Kiis- kinen 2013. Kaksi kansanmurhaa. Ranskan TV. dokumentit) Isot pääkal- lokasat jäivät siitä todisteeksi. Kaikis- sa sodissa ja samoin kansanmurhis- sa valhe on valtaa. Vuosikymmenet amerikkalaiset kiistivät osuutensa ja kirjoittivat, että vain 4000 päätä on löydetty, ja että ne ovat punak- hmerien töitä, heidän kostoaan. Vii- meisen 20 vuoden kuluessa kaikki

rikokset on väitetty kommunistien tekemiksi ja enää ei syytetä yhtään amerikkalaista. Vielä 2022 amerik- kalainen uskonto väittää puna- khmerien murhanneen kuoleman kentillä miljoona ihmistä! Punai- setko murhasivat punaisia?

Vastaavanlainen totuuden kuperkeikka on tapahtunut In- donesiassa. Lähetystyöntekijä kirjoitti minulle 1967, kuinka siellä tapettiin puolimiljoonaa kommu- nistia ”uskonnonvapauden” säilyt- tämiseksi. Amerikan uskonnolli- nen kirjallisuus väitti murhia kom- munistien tekemiksi. Taas sama räikeä valhe. Lopulta amerikkalai- nen elokuvaohjaaja Oppenheimer kuvasi maassa dokumenttia 2001 ja epäili, että jopa kaksi miljoonaa kommunistia tai sellaiseksi epäiltyä murhattiin 1965- 66. In- donesia oli liian suuri ja arvokas menetettäväksi kommunisteille! (Suomen kuvalehti/38/2013)

Valheella ja väkivallalla on valtava valta. Mutta vain vähän aikaa. Totuus voittaa lopulta ai- na!

Unto Kiiskinen tietokirjailija, Jokioinen

Historiallisen materialismin perusteista (8/6)

Kansan äänen numerosta 5/19 olemme julkaisseet artikkelisarjaa, josta muodostuu pohja historiallisen materialismin perusteiden opiskelua varten. Kirjoitukset perustuvat Kommunistien liiton, DSL:n, Marxilaisen pyhäkoulun ja -lauantai tiimin alustuksiin. Kansan äänen 5/19 ingressissä todettiin työväenliikkeen hajaannuksen yhdeksi perussyiksi, että meiltä puuttuu työväenliikkeen toiminnalle suuntaa luova yhtenäinen tieteellinen maailmankatsomus.

Marxilaista maailmankatsomusta ei ole päivitetty vastaamaan tieteen ja yhteiskuntakehityksen uusiin saavutuksiin yli 40 vuoteen. Kansan äänen 3/18 artikkelissa "On palattava Marxiin ja Leniniin" torjuimme väitteet, että materialistinen historiankäsitelmä olisi marxilaisuudelle vieras näkökanta. Tarvitsemme dialektisen ja historiallisen materialismin opintoaineiston, jossa huomioidaan tieteen saavutukset ja osoitetaan tieteellisen maailmankatsomuksen merkitys työkansalle.

Olemme julkaisseet luonnokset historiallisen materialismin perusteiden seitsemään (7) ensimmäiseen lukuun. Oheinen kirjoitus on sosialistista ja kommunistista yhteiskuntamuodostumaa käsittelevän 8. luvun 6. osa. Toimituksellisista syistä julkaisemme tässä numerossa jo nyt osan 6. Kansan äänen seuraavissa numeroissa 4-5/2022 arvioimme sosialistisen ja kommunistisen yhteiskuntakehityksen käytännön toteutusta toisen maailmansodan jälkeisenä aikana sekä sosialistisen ja kommunistisen yhteiskuntajärjestelmän väliaikaisen alasajon syitä.

Tässä kirjoituksessa (8/6) arvioidaan historiallisen materialismin periaatteiden pohjalta, millainen yhteiskunnallinen prosessi voisi olla siirryttäessä lopullisesti kommunistiseen yhteiskuntajärjestelmään ja millaista olisi sen jälkeinen yhteiskuntakehitys.

8. Sosialistinen ja kommunistinen yhteiskuntajärjestelmä [osa 6]

Kommunistisen yhteiskunnan teorias-ta

Kommunismi yhteiskunta-kehityksen päämääränä

Feuerbach teeseissään Marx mainitsi, että Filosofian tehtävänä on ennen kaikkea muuttaa maailmaa eikä vain selittää ja ymmärtää sitä. Siksi olemme käsitelleet kysymystä, millainen on yhteiskunnan kehitys lähitulevaisuudessa ja millaisen vastauksen se kykenee antamaan nykypäivän keskeisiin globaaleihin ongelmiin. Kasvava tavarantuotanto ihmisten aineellista kulutusta varten on nykyisen markkinatalouden elinehto. Koska tämä alati lisääntyvä aineellinen kulutus on kuitenkin myös yhteiskunnallisten globaalien ristiriitojen lähde, joudumme käsittelemään kysymystä, onko yhteiskunta olemassa vain yksilöiden aineellisen hyvinvoinnin vuoksi vai löytyykö yhteiskunnalliselle olemiselle muitakin funktioita? Sen vuoksi käsittelemme kysymystä kommunistisesta yhteiskunnasta, joka on se sosiaalinen organisaatio, mikä toteuttaa yhteiskunnallisen kehityksen sitä vaihetta, joka käytännön tasolla vastaa näihin kysymyksiin.

Ajatukset kommunismista olivat jo antiikissa

Ajatus kommunistisesta yhteiskunnasta on elänyt hypoteettisessa asussa ihmisten mielisä aivan antiikin ajoilta saakka. Muinaisessa Kreikassa tapaamme sen mm. taruna



Luokkataistelu kapitalismin ja kommunismin välillä maailmassa jatkuu. Nicaragualaiset luottavat maan edistykselliseen politiikkaan. Yhteistyö maan naapureiden ja mm. Kiinan välillä kasvaa, kun taas USA tarjoaa pakotteita. Kuva maan presidentiksi valitun Daniel Ortegaa ja varapresidentin Rosario María Murillon virkaanastujaisista. Paikalla olivat mm. Kuuban presidentti Miguel Díaz-Canel ja Venezuelan Nicolás Maduro Moros sekä Kiinan kansalliskokouksen presidentti Cao Jianming.

"ihmiskunnan kulta-ajasta". "Vjateslav Volginin" mukaan (Esseitä Sosialismin Historiasta) se syntyi vastapainoksi sille aristokraattiselle riistoyhteiskunnalle, joka muotoutui mm. Kreikassa alkukantaisen yhteiskunnan hajottua luokkiin, kun haluttiin nähdä tilanne, jossa ei ole riistoa ja sortoa. Volginin mukaan tällaiset kansantarut lienevät periytyneet kaukaiselta alkuyhteisölliseltä ajalta. Näiden kertomusten pohjalta ei syntynyt joukkoliikettä ja ne saattoivat siksi levitä hyvin laajalle. Kreikan tunnemme hyvin, mutta on todennäköistä, että kaikissa antiikin korkeakulttuureissa eli samanlainen tarusto. Antiikin ajoilta saakka mm. uskonnollisissa yhteisöissä ja luostarilaitoksissa toteutettiin kulutuskommunismia ja toteutettiin monissa muodoissa kommunistiseen yhteiskuntaan liittyviä periaatteita.

Kommunismin airueet

Kirjassaan "Sosialismin kehitys utopiasta tieteksi" Engels toteaa miten jo siinä vaiheessa, kun porvaristo taisteli aatelistoa vastaan 1500-1600 luvulla, esiintyi itsenäistä liikehtimistä myös sen luokan taholta, joka oli nykyaikaisen proletariaatin edeltäjä. Tällaista liikehdintää edustivat uskonpuhdistuksen aikana mm. anabaptistit, jotka kannattivat yhteisomistuksen voimaansaatamista ja perustivat v. 1534 Müns-terin kommuunin. Engels mainitsee myös Thomas Münzerin, Ranskan suuren vallankumouksen aikana vaikuttaneen Babeuf'n (1760-1796), sekä Englannin suuren vallankumouksen aikana vaikuttaneet Level-lerit, jotka myös kannattivat yksityisomistuksen lakkauttamista ja alkukantaisen yhdenvertaisuuskommunismia aatteita. Näiden työväenluokkaa edeltävien kumouksellisten liikkeiden piirissä kehittyivät kysymättömät teoriat, ihan-teellisen yhteiskunnan utopiset kuvaukset. Ne olivat yrityk-

siä ratkaista yhteiskunnallisia epäkohtia siinä vaiheessa, kun feodalistisen yhteiskunnan sisälle alkoivat ilmaantua porvarillisten luokkasuh-teiden mukanaan tuomat sosiaali-set ongelmat ja uudet orastavat valitusajan aatteet.

Utopistisocialistit

Ranskan vallankumous edisti tavat-tomasti kommunistista yhteiskun-taa koskevaa ajattelua. Heti vallan-kumouksen jälkeen 1700-1800- luku-jen vaihteessa ilmestyivät utopi-stisocialistit, kuten ranskalaiset Claude Henri Saint-Simon (1760-1825), Charles Fourier (1772-1837) ja englantilainen Robert Owen (1771-1858) sekä monet muut, jotka puuttuivat näihin kysymyksiin. Näiden utopistisocialistien historial-liseksi ansioksi voidaan katsoa se, et-tä he - kylläkin vääristä idealistisista asenteista lähtien - yrittivät todistaa mahdolliseksi ja tarkoituksenmu-kaiseksi siirtymisen kapitalismista sellaiseen yhteiskuntaan, joka poh-jautuu yhteiskunnalliseen omaisuu-teen ja kollektiiviseen työhön ja jon-ka ansiosta päästään kurjuudesta ja kaikki voivat tyydyttää järkevät tar-peensa.

Marx ja Engels nostivat ajatuksen kommunismista tieteelliselle perustalle

Ranskan vallankumouksen yhtey-dessä voimistuneet ajatukset kom-munistisesta yhteiskunnasta olivat 1800- luvulle tultaessa levinneet hy-vin laajalle. Tieteelliselle perustalle sen siirsivät Marx ja Engels. He kum-pikin siirtyivät vuosina 1842-43 ma-terialismin ja kommunismin kannal-le. Vuodesta 1844 alkoi heidän yhe-isteistyösä ja vuosina 1844-1846 he kirjoittivat kaksi teosta: Pyhä per-he ja Saksalainen ideologia, joissa he esittivät idealismin vastapainok-si uuden dialektis- materialistisen maailmankatsomuksen. Kommunis-tien Liitolle Marx ja Engels kirjoitti-vat ohjelman, joka julkaistiin "Kom-munistisen Puolueen Manifesti" ni-mellä tammikuussa 1948. Siinä esi-tettiin selväpiirteisesti ensimmäisen kerran työväenluokan maailmanhis-toriallinen tehtävä kommunistisen yhteiskunnan rakentamisesta.

Kommunismin alempi ja korkeampi vaihe

Lokakuun vallankumouksen jälkeen kommunistisesta yhteiskunnasta alettiin käyttämään Marxin teok-sessa "Gothan ohjelman arvostelua" esittäneen arvion pohjalta käsitteitä "Kommunismien alempi vaihe (sosia-lismi) ja sen korkeampi vaihe, kom-munismi. Varmastikaan Marx ei tar-koittanut teosta kirjoittaessaan, et-tä kommunismin kehitys tulisi jakaa kahteen vaiheeseen. Kysymys oli siitä, että sosialidemokraattien Got-han kokouksessa lasallilainen siipi esitti, että työn tuotto (lisäarvo) tulee kokonaisuudessaan luovut-taa työntekijälle. Marx perusteli, et-tä näin ei voi tehdä. Tästä kuitenkin johtui, että marxilaisten piirissä alettiin teoreettisesti jakaa kommunis-min kehitys kahteen eri vaiheeseen. Tämä jako oli varmasti käytännöllis-nen, mutta tulemme huomaamaan, että eroa näiden välille ei osattu ai-na muodostaa.

Marx ja Engels kommunistisesta yhteiskunnasta

Vuonna 1875 kirjoituksessa "Gothan ohjelman arvostelua" Marx peruste-

li, että työn tuo-tosta osa tulee siirtää tuotanto-voimien kehit-tämiseen ja uu-sintamiseen se-kä yhteiskunnan infrastruktuu-rin ja sosiaalitoi-men kehittämi-seen ym. Ensimmäisellä asteel-laan kommunis-mi ei voi olla ta-loudellisesti täy-sin kypsä kapita-lismin perinteis-tä ja jäljistä. Kom-munismien kor-keammasta vaiheesta Marx toteaa, että "sen jälkeen kun on tullut lop-pu yksilön orjuuttavasta alistamisesta työnjakoon ja samalla myös hen-kisen ja ruumiillisen työn vastakoh-taisuudesta; kun työ ei ole enää vain toimeentulokeino, vaan siitä on tul-lut ensimmäinen elämäntarve; sen jälkeen kun rinnan yksilöiden kai-kinpuolisen kehityksen kanssa ovat kasvaneet myös tuotantovoimat ja kun yhteiskunnallisen rikkauten kaikki lähteet pulppuavat täydellä voimalla- vasta silloin voidaan astua lopullisesti ahtaan porvarillisen oi-keuspiirin ulkopuolelle ja yhteiskun-ta voi kirjata lippuunsa: Jokainen ky-kyjensä mukaan, jokaiselle tarpeit-tensa mukaan". On kuitenkin nähtä-vä, että tässäkin yhteydessä Marx ja Engels eivät puuttuneet kommu-nistisen yhteiskunnan sisäiseen rak-entamiseen, perusteisiin ja lainalai-suuksiin eivätkä sen toteuttamisen menetelmiin.

Lenin Kommunistisesta yhteiskunnasta

Lenin hyväksyi Marxin ja Engelsin näkemykset kommunismista. Neu-vostovalan rakentaminen vei val-taosan hänen huomiostaan. Kom-munismista puhuessaan hän yleensä käsittelee kommunistisen yhteis-kunnan alemman vaiheen tehtäviä. Niinpä alkusyksystä 1917 kirjoitta-massaan kirjassa "Valtio ja vallan-kumous" Lenin toteaa: "Poliittises-ti ero kommunismin ensimmäisen eli alemman ja korkeamman vai-heen välillä tulee ajan oloon toden-näköisesti valtavan suureksi, mutta nyt kapitalismin aikana olisi sen ju-listaminen naurettavaa ja etualalle sen saattaisivat työntää korkeintaan vain jotkut anarkistit". Mutta tavoite Leninillä oli asetettu täydelliseen kommunismiin.

Artikkelissaan "proletariaatin tehtävät vallankumoukses-samme" hän toteaa: "Ihmiskun-ta voi siirtyä kapitalismista välittö-mästi vain sosialismiin, so. tuotan-tovälineiden yhteiseen omistuk-seen ja tuotteiden jakamiseen kun-kin suorittaman työn mukaan. Puo-lueemme katsoo pidemmälle: sosia-lismi tulee kiertämättömästi kasva-maan vähitellen kommunismiksi, jonka lippuun on kirjoitettu: "jokai-selta kykyjensä mukaan, jokaiselle tarpeidensa mukaan". Leninkään ei kuitenkaan puuttunut kysymykseen kommunistisen yhteiskunnan sisäi-sestä rakenteesta ja lainalaisuuksista sekä niiden kehitysvaiheista.

Kommunistisen yhteiskunnan ensimmäisen vaiheen kokemukset

Lokakuun vallankumouksen voiton jälkeen Neuvostoliitossa kehitet-



USA käy jatkuvaa taistelua sosialismia vastaan Latinalaisessa Amerikassa. Oregonissa Portlandissa on kehittynyt voimakas "Lopeta Kuuban saarto"-liike, johon ovat yhtyneet monet kansalaisjärjestöt. Kuuba on ollut tuhoisan saarron alaisena 3. helmikuuta 1962 lähtien. Yhdysvallat yrittää estää maata käymästä kaup-paa ja hankkimasta ruokaa, lääkkeitä ja muita elintärkeitä resursseja. Luokkataistelu on tätä päivää.

tiin menestyksellisesti kommunisti-sen yhteiskunnan ensimmäistä vai-hetta, sosialismia (katso Kansan ää-nen numerot 1-5/2005). Neuvostoliitosta kehittyi tieteen, teollisuuden ja maatalouden suurvalta, josta kai-killä mittareilla mitattuna muodostui USA:n jälkeen toinen suurvalta maailmassa.

Samaten sosialismia kehi-tettiin menestyksellisesti toisen maailmansodan jälkeen sosialismin tielle lähteneissä Euroopan ja Aasian valtioissa sekä Kuubassa. Neu-vostoliitossa kuten muissakin sosia-lismia rakentaneissa valtioissa to-teutettiin ilmainen koulutus- ja ter-veydenhoitojärjestelmä, laaja asun-tojen rakennusohjelma, kulttuuris-ta tehtiin koko kansan omaisuutta, työttömyys poistettiin ja ihmisten laajaa hyvinvointia kehitettiin. Kol-masosa maailman kansoista rakensi silloin kommunistisen yhteiskunnan ensimmäistä vaihetta aina 1980- luvun loppupuolelle saakka.

Käsitykset kommunistisesta yhteiskunnasta 1960-1980- luvuilla

Neuvostoliitossa ilmestyneistä fi-losofian oppikirjoista käännettiin suomen kielelle mm. "Marxismien le-ninismien perusteet" (1960), "Marxi-laisen filosofian perusteet" (1964) ja "Marxilais-leniniläisen filosofian pe-rusteet" (1970- luvulla). Näissä kai-kissa kommunismista esitettiin sa-mansisältöinen ajatus, kuin v. 1976 ilmestyneessä Viktor Afanasjevin teoksessa "Filosofian alkeet", joka sanoo kommunistisesta yhteiskun-nasta: "Kommunistiselle yhteiskun-nalle ovat ennen muuta ominaiset jatkuvasti kehittyvän tuotannon erittäin korkea taso ja ennen näke-mättömän korkea työn tuottavuus, jotka nopea tieteellis- tekninen edis-tys saa aikaan. Kommunismissa saavutetaan talouden suunnitelmalli-sen järjestämisen korkein vaihe se-kä turvataan aineellisten ja luon-nonvarojen mahdollisimman tar-koituksenmukainen ja järkevä käyt-tö. Varustamalla ihmiset mitä täydellisimmällä ja tehokkaimmalla tekni-kalla kommunismi lisää tavattomasti ihmisten valtaa luontoon nähden ja suo hänelle mahdollisuuden hal-lita yhä laajemmin luonnon alkuvoim-ia ja käyttää niitä etujensa mukai-sesti". Sitten vielä vuonna 1982 kir-joitettiin esim: Filosofian Historia-teoksessa: "Kommunismiin siirtymi-nen on luonnonhistoriallinen prosessi, joka edellyttää määräästeisiä aineellisia oloja" ja "Siirtyminen sosia-lismista kommunismiin tapahtuu vähitellen sitä mukaa, kuin kypsyvät aineelliset ja henkiset edellytykset"

Jatkuu sivulla 15

Historiallisen materialismin perusteista (8/6)

Jatkoa sivulta 14

Miten näitä näkemyksiä tulisi arvioida?

Näistä kirjoituksista saa käsityksen, että kommunismin tavoitteena ja sisältönä on edelleen ihmisen aineellisen hyvinvoinnin määrätön kehittäminen. Ei myöskään paneuduta marxilaisen tieteen perustalta tulevaisuuden kommunistisen yhteiskunnan filosofiseen, taloudelliseen ja rakenteelliseen tutkimiseen. Ajateltiin siirtymisen sosialismista kommunismiin tapahtuvan vähitellen, jonka yhteydessä kehittyy myös kommunistinen ihminen. Ei kuitenkaan haettu vastauksia esim. seuraaviin kysymyksiin: (1) Mikä on kommunistisen yhteiskunnan yhteiskuntakehityksen liikkeellepaneva voima, jos se luokkayhteiskunnasta poiketen ei ole enää luokkataistelu ja taloudellisen hyödyn tavoittelu. (2) Onko ihminen (ihmisyhteiskunta) olemassa vain itseään varten, vai onko sille muitakin funktioita? (3) Miten Kommunismiin voidaan liittää Marxin ja Engelsin teesi, että ”työ muodostuu ihmisen ensimmäiseksi elämäntarpeeksi”. (4) Milloin täytyvät kommunistisen yhteiskunnan aineelliset ja henkiset edellytykset. (5) Millainen ja miksi Kommunistisen yhteiskunnan tulisi rakenteellisesti olla?

Neuvostoliiton teoreettisessa kirjallisuudessa kommunistinen yhteiskunta nähtiin usein pelkätään tavaroiden, hyvinvoinnin, palveluiden yms. runsautena. Tämä oli ymmärrettävää sosialismin rakentamisen ensimmäisinä vuosikymmeninä, jolloin ensisijainen tehtävä oli väestön perustoimeentulon turvaaminen. Mutta teollistumisen määrällinen kehitys ja kulutuksen kasvu synnyttivät uudenlaisia ristiriitoja, jotka muuta kautta vaikuttavat ihmisten hyvinvointiin. Tänään ollaan tilanteessa, jossa samanaikaisesti tulisi turvata ihmisten aineellinen toimeentulo ja kehitysmaiden talouksien kehittyminen vanhojen teollisuusmaiden tasolle, tulee voida tor-

jua ekologiset ympäristökatastrofit, nälänhädät ja globaali elintarvikekriisi, pandemiat yms. Tarvitaan yhteiskunta, joka kykenee puuttumaan tähän ongelmakenttään kokonaisvaltaisesti.

Luokattoman yhteiskunnan yhteiskuntakehityksen liikkeellepaneva voima.

Marxilaisen tieteen mukaan luokkayhteiskunnassa yhteiskunnan perusta (tuotantovoimat) kehittyvät jatkuvasti. Sitä vastoin yhteiskunnan päällysrakenne (yhteiskuntajärjestelmä) saavuttaa vakiintuneen olotilan. Tällaisessa tilanteessa pysyvä päällysrakenne jarruttaa tuotantovoimien kehitystä kärjistäen yhteiskunnan ristiriitoja, jotka ratkeavat yhteiskunnallisen ja vallankumouksellisen muutoksen kautta. Tästä seuraa vakiintuneissa yhteiskuntasuhteissa muutos ja kehitys. Miten tämä tapahtuu sosialis-tisessa ja kommunistisessa yhteiskunnassa? Filosofian historia, (Progress 1982) toteaa seuraavati: ”Siirry-täessä sosialismista kommunismiin vähittäismuutokset ja harppaus to-teutuvat dialektisesti yhtenäisinä, mikä on samanaikaisten määrällisten ja laadullisten muutosten seuraus” sekä ”Kommunistisen yhteiskunnan rakentamisen jälkeen ei tule enää yhteiskuntamuodostumien vaihdoksia, vaan tuo laki ilmenee toisiaan seuraavien jaksojen vaihteluna yhden alati kehittyvän muodostuman puitteissa”. Näissä arviois-sa pidetään lähtökohtana sitä, että sosialismista kommunismiin siirtyminen tapahtuisi vähittäisesti ilman siihen pakottavia yhteiskunnallisia ristiriitoja ja sen sisältönä olisi pelkätään siirtyminen ”jokaiselle kyky-jensä mukaan” tapahtuvasta jaosta ”jokaiselle tarpeidensa mukaan” ta-pahtuvaan jakoon. Tällaista vaihet-ta ei esim. neuvostoyhteiskunnassa esitetty. Edelleenkin tavaroiden, hyödykkeiden ja palvelujen määrä nähtiin yhteiskunnan päämääräksi.

Voimme kuitenkin päätel-lä, että kaikissa oloissa myös kom-munistiseen yhteiskuntaan siirty-

minen tapahtuu yhteiskunnallisen ristiriitojen pakottamana. Neu-vostoyhteiskunnassa ei vielä huo-mioitu yhteiskuntakehityksen mu-kanaan tuomia uusia ristiriitoja, ei-kä mietitty keinoja niiden ratkai-semiseksi. Muutoin ne olisivat ilmen-neet em. teeseissä. Luokattomassa yhteiskunnassa luokkataistelu ei ole enää yhteiskuntakehityksen perus-ta. Yhteiskunnan kehitys kyllä ete-nee jopa kiihtyvällä voimalla. Kehi-tyksen liikkeellepanevana voima-na on edelleenkin ihmisyhteisön ai-neellisten perusongelmien ratkaisu sekä ”uusien” kehityksen mukanaan tuomien ongelmien ratkaiseminen, jotka turvaavat ihmiskunnan ja sille välttämättömän ekosysteemin elin-mahdollisuudet pitkälle tulevaisuu-teen. Tämä kehitys tulee muutta-maan dialektisen kehityksen kaut-ta yhteiskunnan rakennetta, ulkois-ta muotoa ja organisaatiota tavalla, jota meidän on tänään vaikea enna-koida.

Työllä keskeinen merkitys marxilaisuudessa

Marx ja Engels näkivät työn ratkaise-van merkityksen. Marxilaisuus aset-taa yhtäläisyysmerkin ihmisen (yh-teiskunnan) ja työn välille. Pitkään ensimmäinen elämäntarve oli työ-voiman uusintamiseen liittyen ravi-nto, pukeutuminen, asuminen yms. Näiden tultua tyydytetyiksi, itse työ muuttuu ihmisen ensimmäi-seksi elämäntarpeeksi. Tätä Mar-xin teesiä marxilaisessa kirjallisuus-udessa on toistettu, mutta aina si-tä ei ole ymmärretty. Viktor Afanas-jevin teoksen ”Marxilaisen filoso-fian alkeet” kohdasta ”Kommunisti-nen yhteiskuntataloudellinen muo-dostuma” (sivu 205), ei tämä kysy-mys selkeästi aukea. Tästä ja muis-ta vastaavista kirjoituksista voimme koota seuraavan päätelmän: ”Kom-munistisessa yhteiskunnassa kaik-kien ihmisten suhde tuotantoväli-neisiin tulee olemaan samanlainen. Siksi ihmiset tietoisesti työskentelevät yhteiskunnan hyväksi hyö-dykkeiden tuotannossa. Tietoisuus tästä sekä siitä, että he tulevat saa-maan osuutensa yhteiskunnallises-ta tuotannosta liitettynä kommunistiseen kasvatukseen synnyttää tilan-



Uusi Samjiyon kaupunki rakennettiin Peakdu-vuoren lähelle. On val-tioita, joissa kaikista pakotteista huolimatta rakennetaan sosialismia ja kommunismia.

teen, jossa työstä muodostuu ihmiselle tärkein elämänarvo.” Tällaises-sa päättelyssä on varmasti paljon oikeansuuntaista, mutta silti se ei tunnu vakuuttavalta. Keskiössä on ajatus, että yhteiskunnan tarvitsee toimia vain ihmisen aineellista ku-lutusta ja hyvinvointia silmälläpi-täen. Mutta eihän tällaiselle kulu-tukselle voida esittää takarajaa eikä se tavoitteena poikkea paljoakaan siitä, mikä on kapitalististen mark-kinoiden tavoite. Tässä päättelyssä ei myöskään esitetä selkeää syytä t. ristiriitaa, mikä vaatii vaihtamaan sosialistiset tuotantosuhteet kom-munistisiksi.

Miksi työ muuttuu välttä-mättömyydestä ensimmäi-seksi elämäntarpeeksi”?

Tänään tiedämme, että itse kulutuk-sen kasvu synnyttää ristiriidan, jos-sa tuotannosta syntyvät 1) teollisuu-den ja muun infrastruktuurin pääs-töt uhkaavat planeettamme ole-massaolaa. Emme voi ajatellakaan tavoitetta tulevaisuuteen, elleimme huomioi tämän kysymyksen ratkai-sua. 2) Mutta ihmisten ja kulutuksen määrällinen kasvu, markkinoihin pe-rustuva kulutuskulttuuri synnyttä-vät uusia ristiriitoja esim: em. glo-baalin elintarvikeongelman, pan-demian, vesiongelman yms. muo-dossa. 3) Pidemmällä aikavälillä itse maapallon ja lähiavaruuden muu-tokset synnyttävät olemassaolol-lemme uhkatekijöitä (luonnolliset ilmastomuutokset, maanjäristykset,

asteroiditörmäys), jotka tulee kyetä torjumaan. Eli jo lähitulevaisuudes-sa yhä suurempi osa ihmisistä tekee työtä (joutuu tekemään) näiden on-gelmien parissa. Nämä ovat luon-teeltaan tehtäviä, jotka eivät tuota voittoa ja joiden suhteen tavaratuotannon arvolak ei välttämättä toimi. Mutta niiden ratkaisemiseen ja voi-tamiseen tulee suunnata jatkuvaa tutkimusta ja luovaa työtä. Nekin, jotka tekevät työtä yhteiskunnallisten hyödykkeiden tuotannossa jou-tuvat palvelemaan näitä globaale-ja tavoitteita tuottamalla niiden to-teuttamiseksi tarvittavat laitteet se-kä ylläpitämällä niiden piirissä työ-s-kentelevät ihmiset. Yhteiskunta jou-tuu mukautumaan tilanteeseen, jos-sa joudutaan säätelemään turhaa aineellista kulutusta ja suunnittele-maan se alusta alkaen palvelemaan yksilön hyvinvointia ja yhteiskunnan kokonaisvaltaisia tavoitteita. Tämä tulee olemaan selviytymisen keino. Tällaisessa tilanteessa, jossa yhteis-kunnallinen välttämättömyys (risti-riidan ratkaisu) sanelee välttämättö-myyden siirtyä luokattomaan kom-munistiseen yhteiskuntaan, työ tu-lee myös muuttamaan luonnet-taan ja muodostuu ihmisen ensim-mäiseksi elämäntarpeeksi. Peruson-gelma on nyt olosuhteiden turvaa-minen sille, että ihmiskunta voi jat-kaa kehitystään ja että myös aineel-lisen hyödykkeen tuotto varmiste-taan pitkälle tulevaisuuteen. Työ

Jatkuu sivulla 17

OI VAPAAUS! - MISSÄ SE ON?

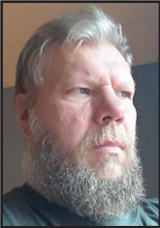
Joskus 1960-luvun alkupuolel-la julkaistiin Vieraskielisen kirjal-lisuuden kustannusliikkeen toi-mesta E. Rosendalin pieni kirja-nen ”Vapaa maailma, missä se on?”. Teos on edelleen kohtuul-lisen hyvä sisältäen mielenkiin-toista ja tähänkin päivään sopi-vaa luettavaa. Ajatellaan vaikka-pa sanoja ”vapaus”, ”demokratia”, ”materialismi”, ”kommunismi” ja ”totuus”, mitkä porvarillisten val-tamediodien mielivaltaisen tul-kinnan toimesta on saatu näyt-tämään aivan toisenlaiselta kuin niiden todellinen historia ja mer-kitys käytännössä ilmenee.

Me tiedämme, että meitä työväen-luokan edustajia -tavallisia palkka-työläisiä- johdetaan porvarillisten hallitsijoiden toimesta tahallisesti harhaan. Tämä tapahtuu suurimpien ja siten vaikutusvaltaisempien me-dioiden toimesta. Taannoisessa Sa-noma Oy:n tv-mainoksessa todet-tiin, että ”annetaan ääni niille, joilta se on riistetty”. Mitä palturia tuo nyt on? Onhan esim. Suomessa kaikilta sosialisteilta ja kommunisteilta ää-ni vaiennettu, mutta ei sitä mikään Sanoma Oy laita kuuluviin, niin toi-vottavaa kuin se olisikin, pelkästään mahdollisimman objektiivisen to-tuuden selville saamiseksi.

Maailman suurin ongelma on myös tänään erittäin epätasai-nen tulonjako rikkaiden ja köyhien välillä. Puhutaan maailmanmitas-sa rikkaasta pohjoisesta ja köyhästä etelästä. Mutta ei haluta pitää me-teliä siitä, mistä se johtuu ja mistä se on alkunsa saanut. Entisistä siir-tomaista alettiin vuonna 1952 en-simmäisen kerran käyttää nimitys-tä ”kolmas maailma”. Ensimmäinen maailma oli länsimainen kapita-listinen järjestelmä ja toinen maail-ma kuului sosialistisille yhteiskun-nille.

Siirtomaavallan alaisilta mailta on käytännöllisesti kat-soen viety luonnonrikkaudet. Huonoa omaatuntoa helpottaak-seen vauraat länsimaat antavat heille pieniä määriä avustuksia ke-hitysavun nimellä, mikä on todel-la kaksinaamaista politiikan harjoit-tamista.

Suunnanmuutos kohti so-sialismia on välttämätöntä, koska muuten kapitalistinen imperialis-mi tuhoaa jatkuvassa voitontavoit-telussa ihmisten mahdollisuudet elää tulevaisuudessa Maaplaneetal-la. Puhutaan paljon demokratias-ta ja vapaudesta kapitalistisen yh-



teiskunnan ih-misoikeuksina ja peruuttamattomi-na arvoina. De-mokratia kuiten-kin kapitalismin oloissa on aina yl-häältä alaspäin jo-hdettua näennäis-demokratiaa, joka luonteeltaan on rajoitettua, eikä koske kaikkia kansa-laisia. Juuri nyt voisi esimerk-in-omaisesti ottaa esille päättäjien ha-lukkuuden liittyä sotilas- ja puolus-tusliitto Natoon. Niinhän siinä sitten kävi, että mitään kansanäänestystä ei tarvita. Ja täytyy myöntää todel-lisen kansanäänestyksen voivan ol-la väärässä, kun suurin osa väestöstä joutuu elämään yksipuolisen infor-maation varassa.

Teoksessa ”Vasemmistolai-suus” lastentautina kommuni-smissa” Lenin toteaa aivan oikein, että ”Viisas ei ole se, joka ei tee virheitä. Sellaisia ihmisiä ei ole eikä voikaan olla. Viisas on se, joka ei tee kovin oleellisia virheitä ja osaa kor-jata ne helposti ja nopeasti.” Pitäi-si päästä mahdollisimman objekti-iviseen tulkintaan maailman ja yh-teiskunnan tilanteesta, kyllä totuus ja sen oikea tiedostaminen on löydettävissä konkreettisesta, ai-neellisesta todellisuudesta. Mutta ei

sellaisesta porvarillisesta faktoja fak-tojen perään ilman yhteyksiä asiako-naisuuteen, josta ne on ammen-nettu. Tässä pitää löytää dialektinen yhteys abstraktista konkreettiseen, ei mikään kapea ja usein virheelli-nen joko-tai-tulkinta.

Entäpä sitten paljon puhuttu vapaus, josta toivotetaan joka tuu-tista ja annetaan ymmärtää sen ole-van perusarvo, mistä ei missään olo-suhteissa voida tinkiä. Jopa suurin osa kriminaalivangeista tuntuu kan-nattavan kapitalistista markkinata-lousjärjestelmää, joka kerta toisen-sa jälkeen sulkee heidät uudestaan vankilaan, koska he rikkovat toi-millaan porvarillisen yhteiskunnan lakeja.

Niin...olisihan se hieno asia, mikäli vapaus käytännön elämässä toteutuisi. Ainakin hallitsevalle por-varistolle vapaus merkitsee voit-tojen tavoittelemista melkein kei-noilla millä hyvänsä. Kenellä on rik-kautta, sillä on vapautta, se on ka-pitalismin pääsääntö. Esimerkik-si itse elän köyhyysrajan alapuolel-la ja minun vapauteni on siten ka-vennettu, etten voi esim. men-nä minne haluan, koska ei vain ole ylimääräistä rahaa. Valinnanvapaus kohdallani merkitsee sitä, että jou-dun tyytymään yleensä halvimpiin ostoksiin ruokakoria valitessani.

Mutta todellinen eikä kuvitel-tu vapaus merkitsee välttämät-tömyyden tiedostamista. Mitä enemmän tiedät johonkin asiaan liittyviä seikkoja, sitä vapaamman käsityksen voit asiasta muodostaa. Kun oivallat ja tulet tuntemaan maailman, yhteiskunnan ja itse-si kausaali- eli syyseuraus-suhteet, olet oikealla tiellä ja pääset vielä pit-källe. Sanon suoraan, että minä o-lisin jo kuollut alkoholisti, ellei taus-talla kuitenkin olisi ollut tietoisuus yhteiskunnan lainomaisuuksista ja oman asemani tiedostaminen niis-sä puitteissa, missä elin.

Minä haluaisin yhteiskunnal-lisen muutoksen sosialismiin, joka joudutaan rakentamaan kapitalis-min jättämälle perustalle, eli jonkin-lainen markkinatalous säilyisi, mut-ta missä raha ei enää määräisi kaik-kea olemistasi. Ensin siirtymä so-sialismiin mistä eteenpäin pidem-män tähtäimen tulevaisuus kuuluu kommunismille. Ei vain ole ”puo-lueetonta” tai ”kolmatta tietä”, mikä ajaisi asiaa kapitalismin ja sosialis-min ohi tai yli. Tänään on jo toimit-tava, muuten voi käydä huonosti, ai-nakin inhimilliset kärsimykset tuntu-vat lisääntyvän, ellei suuntaa saada muutetuksi.

Kai Leivo Lohja

Ukrainan asia on NATO:n asia

Venäjän erikoisoperaatio Ukrainassa on jatkunut reilut kolme kuukautta. Venäjän perustelut erikoisoperaatiolleen ovat selkeästi ilmaistut ja olleet julkisuudessa, myös Kansan äänessä esillä jo niin monta kertaa, että niitä ei tässä kannata enää yksityiskohtaisesti toistaa. Suomessa tähän tapahtumaan on liitetty ennennäkemätön propagandakampanja Venäjää vastaan ja Naton puolesta. Ukrainan ”puolesta” on järjestetty jos jonkinlaista keräystä, maan sinikeltaiset värit näkyvät katukuvassa ja mediassa siellä täällä ja maan koomikkopresidentti on puhunut videovälitteisesti eduskunnalle. Kovalla kiireellä Natolle on sanottu perustuslain vastaisesti ja kansalta kysymättä kyllä.

Lännen sotajoukot pysyväisharjoittelevat Suomessa ja itärajaa ”vahvistetaan”. Monien vasemmistolaiden ja jopa rauhanliikkeessä toimineidenkin niin sanottu ”nato-kanta” on kääntynyt tämän valtemedian propagandakampanjan toimesta. Kysymys ei kuitenkaan ole ensinkään Ukrainasta, vaan Suomen tätä pakkolännettämistä on ajettu jo yli kaksikymmentä vuotta koko EU-jäsenyytemme ajan.

Miten tätä tilannetta tulisi kriittinen järki säilyttää arvioida?

Taustalla epätoivoinen pyrkimys säilyttää Lännen maailmanherrsuus

Ukrainan tilannetta arvioitaessa täytyy ensimmäisenä ymmärtää, että vastakkain eivät ole Venä-



Kuva: Heikki Männikkö

Bandalalaiset fasistit USA:n ja EU:n tuella kaappasivat vallan 22.2.2014. Krimillä järjestettiin 16.3.-14 kansanäänestys liittymisestä Venäjään, jota kannatti 96,7 % äänestäneistä. Krim liitettiin Venäjään 21.3.14. Krimin osalta peruskysymys oli, että vallankaappauksen avulla Nato-voimat yrittivät ottaa haltuunsa Krimin ja Venäjälle hyvin merkittävän Sevastopolin. Tämä ei onnistunut. Voimme miettiä, olisiko maailma turvallisempi tänään, jos Nato hallitsisi Krimin ja Sevastopolin kautta Mustanmeren, Keski-Aasian, Lähidän ja Välimeren aluetta. Kuva: ”Sotilas ja matruusi” monumentti Sevastopolissa, pystytettiin 1983.

ja ja Ukraina, vaan Venäjä ja Yhdysvaltain johtama Länsi ja sen hyökkäysliitto Nato. Yhdysvaltain pyrkimyksenä on käydä kaikilla tasoilla kamppailua yksinapaisen, anglo-amerikkalassionistisen finanssieliitin hallitseman maailmanjärjestelmän säilyttämisen puolesta. Tätä voi edelleen kutsua hyvällä syyllä Län-

nen imperialismiksi, joka pyrkii alistamaan kaikki maailman muut maat ja maanosat sen taloudelle, kielelle ja kulttuurille. Asettuessaan Yhdysvaltain ja Naton kannalle Mediapooli ja Suomen koko poliittinen eliitti presidentti Sauli Niinistöä myöten käyttää siitä nimitystä ”lännen vapaat demokratiat”, ”oikeusvaltiomekanismin kunnioittaminen” tai ”monenkeskinen maailmanjärjestelmä”.

Kyse ei kuitenkaan ole sen enempää demokratiasta kuin mistään monenkeskisyydestäkään, vaan viime kädessä Yhdysvaltain sotakoneistoon pohjaavasta epätoivoisesta pyrkimyksestä säilyttää Lännen maailmanherrsuus lujittamalla ja laajentamalla toisen maailmansodan jälkeen Euroopassa jatkunutta Yhdysvaltain miehitystä. Taustalla tässä on Yhdysvaltain yhä enemmän niin taloudellisesti kuin sotilaallisesti lipsuva ote muusta maailmasta.

On kysyttävä, mitkä ovat päämäärät?

Perustellessamme jotain väitettä, meidän on kysyttävä, minkälaisia käytännön päämääriä väite palvelee. Vaikka ei voida yksioikoisesti samastaa totuuden ja käytännön käsitteitä, on tässä Ukrainan tilanteen arvioinnissakin syytä huomioida, että totuus ja hyödyllisyys riippuvat ensisijaisesti niistä päämääristä, jotka ihmiset (me) asetamme. Jos me haluamme asettaa, ehkä kaukaisenkin tulevaisuuden, päämääräksi ekologisesta tasapainoisesta, maantieteellisestä ja kulttuurisesta erityispiirteet huomioivan sosialistisen talouskehityksen tien, joka mahdollistaa multipolaarisen maailmanjärjestelmän, emme voi valtavan painostuk-

sen alaisenakaan asettua Lännen imperialismiin puolelle.

Multipolaarinen, moninapainen maailma on perusedellytys ylipäättään vaihtoehtojen tulevaisuuskäsitysten olemassaololle. Lienee täysin päivänselvää, että päämäärämme on jyrkässä ristiriidassa maail-

maa kuristusotteessa pitävien New Yorkin ja Lontoon finanssikapitalistien, Naton sotakoneiston ja amerikkalaiseen kerskakulutukseen perustuvan ja kaikkialle tunkeutuvan kulttuuri-imperialismin sekä englannin kielen ylivalan kanssa.

Venäjä ja Suomen tilanne

Edellisen perusteella tulee ymmärrettäväksi se, että Naton laajenemisen vastustaminen tarkoittaa sekä Suomen Nato-jäsenyyden jyrkää vastustamista, myös vaatimusta Suomen puolueettomuuden, sekä taloudellisen ja kulttuurisen itsenäisyyden palauttamiseksi. Tämä on lähes mahdottomalta tuntuva ajatus juuri nyt, kun eliittimme tuntuu yksissä tuumin alistavan Suomen koko kulttuurin henkisen rakennelman, marxilaisittain yhteiskunnan ylärakenteen, amerikkalaisen imperialismiin nöyräksi palvelijaksi.

Tässäkin täytyy huomioda, että Ukrainan tapahtumat



Kuva: Heikki Männikkö

Kertsinsalmen ylittävän Krimin sillan kautta kulkee moottoritie Krasnodarista Sevastopoliin. Silta yhdistää Krimin ja esim. Krasnodarin, Novorossiiskin ym. merkittäväksi talousalueeksi. Sillan kautta on useiden vuosien ajan kuljetettu Krimille kaikki tarvikkeet. Ei ole ihme, että Ukrainan johto vaatii länneltä asejärjestelmiä, joilla se voisi yrittää sillan tuhoamista.

ovat vain tekosyy tämän maamme yleiskulttuurisella näyttämöllä jo pitkään tapahtuneen ideologisen sodankäynnin kiihdyttämiseksi äärimmilleen. Kaikki Venäjään liittyvä on kielletty. Kauppa- ja kulttuurisuhteet, urheilu suhteet, ihmisten välinen luonnollinen kanssakäyminen, sekä ekologian ja luonnonsuojelun alueella aiemmin tapahtunut yhteistyö. Kaikki Venäjään ja venäläisyyteen liittyvä yritetään ihmisten mielissä myrkyttää. Tämän äärimmäisyyteen viedyn Venäjän vastaisen propagandan tavoitteena on saattaa maamme ulkoa ohjatun EU- ja Nato-mielisen eliitin aatteet kaikkien yhteiskunnan jäsenten aate-maailmaksi. Siinä he valitettavasti ovat onnistuneet varsin menestyksekkäästi, kun Vasemmisto äänestää Naton puolesta ja sinikeltaisesta on tullut ”rauhaa” puolustavien väri.

PK. Hämäläinen Hämeenlinna

Historiallisen materialismin perusteista (8/6)

Jatkoa sivulta 15

saa ongelmien ratkaisemisessa luovan luonteen, siitä syntyy ihmisen kiinnostuksen kohde, eikä se muodostu tekijälleen taakaksi.

Alkukommunismi, ”sotakommunismi”, ”ekokommunismi”

Luvun alussa käsiteltiin kommunismin teorian kehitystä. Ihmiskunta eli ennen siirtymistään orjanomistukselliseen luokkayhteisöön alkuyhteisöllistä vaihetta, jota on kutsuttu ”alkukommunismiksi”. Silloin ”tuotantovoimat” tuottivat vain sen, mitä ihminen suoraan kulutti. Silloin olosuhteiden välttämättömyys saneli, että yhteisön kaikki jäsenet tekivät työtä koko yhteisön hyväksi. Näin varmistettiin, että mahdollisimman moni yhteisön jäsen pysyi hengissä. Ihmisten suhde työhön ja yhteiseen omaisuuteen oli yhdenvertainen. Tämä yhteisö toimi kymmenien tuhansien vuosien ajan.

Historia tuntee muitakin esimerkkejä, jolloin ihmisten keskinäiset suhteet ovat verrattavissa kommunistisiin suhteisiin. Kriisin oloissa ihmiset ovat joutuneet ottamaan yhteisen vastuun selviämisestä ja mukaututaan ”työ- ja kulutuskommunismiin”. Tänä näköpiirissämme hämmästyttävä tilanne, jolloin esim. ilmastonmuutos saattaa ajaa ihmiskunnan katastrofin partaalle. Mikäli tämän torjumiseen ei uhrata ajoissa työtä ja voimavaroja, mahdollisuus muuttuu todellisuudeksi. Sil-

loin ehkä joudumme tilanteeseen, jossa pakon edessä on mukaututtava nopeasti ”ekokommunismiin”. Silloin syntyy tilanne, jossa joudumme yhteiskunnallisesti lyhyessä ajassa orientoitumaan kommunistisiin yhteiskuntasuhteisiin. Nimitettäköön näitä tilanteita vaikkapa ”kriisikommunismiksi”. Kyllä yhteiskunnallinen muutos kommunismiin voi näinkin tapahtua ja sitäkin kautta työ muuttuu ensimmäiseksi elämäntarpeeksi.

Tarvitseeko kommunismi toteutuakseen korkeat tuotantovoimat?

Tässä kannattaa ottaa esiin esimerkiksi historiaa. Germaaneilla tuotantovoimat olivat huomattavasti alemmalla tasolla kuin Roomalaisilla. Historiallinen tilanne kuitenkin asettui niin, että taistellessaan roomalaisia vastaan germaanit joutuivat nopeuttamaan yhteiskuntakehitystä. Valloittaessaan Rooman he eivät omaksuneet sen jälkeen alkuyhteisöllistä eivätkä orjanomistuksellista tuotantotapaa, vaan siirtyivät feodalismiin. Tämä perustui siihen, että feodalismiin liittyvät tuotantovoimat olivat potentiaalisesti olemassa ja yhteiskunnalle asetuvat tehtävät Rooman hävityksen jälkeen suosivat feodalistisia suhteita (esim. läänityslaitos). Samanlaisia esimerkkejä löytyy muitakin.

Tänä on olemassa mahdollisuus kommunistiseen tuotantotapaan tuotantovoimien yms. osalta, varsinkin jos samalla on olemassa tieteellisen sosialismin teo-

rian omaava liike. Selvästikin näyttää siltä, että ilman yhteiskunnallista murrosta ihmiset eivät hyväksy näin rajua muutosta. Mutta jos tähän ei osata tietoisesti suuntautua (sen estää suuren markkinakapitalismin edut), niin sitten yhteiskunnalliseen muutokseen saatetaan joutua pakon sanelemana, kuten Rooman valloituksen jälkeisessä tilanteessa Euroopassa.

Luokkayhteiskunnan ja luokkataistelun funktio

Luokkayhteiskunnassa ilmenevät ristiriidat näyttäytyvät ennen kaikkea taloudellisina ristiriitoina. Yhteiskuntien kehitys on edennyt viimeiset n. 7000 vuotta ratkottaessa yhteiskuntaluokkien välisiä taloudellisia ristiriitoja. Yhteiskuntakehitys on samalla edennyt alkuyhteisöstä kapitalistiseen yhteisöön. Tänä elämme vaihetta, jossa edesämme on siirtyminen sosialistiseen ja kommunistiseen yhteiskuntaan. Tässä yhteydessä voimme nähdä, mikä merkitys luokkayhteiskunnalla on kehitykselle. Valtion muodostumisesta Marx selvitti, että alkuyhteisössä tuotantovoimien kehittymisen vaiheeseen, jossa syntyi lisätuote, synnytti myös luokkajaon. Samalla uudet tuotantovoimat edellyttivät laajaa ihmisten keskinäistä yhteistyötä. Ilman valtion muodostumista ihmiset eivät olisi tässä tilanteessa kyenneet käyttämään hyödykseen syntyneitä tuotantovoimia. Valtio toi mukanaan luokkajaon ja riistoon perustuvan yhteiskuntajärjestelmän. Mutta kansalaisia riistämällä yläluokka keräsi itselleen rikkauksia, organisoi valtiovalan avulla tuotan-

tovaimien kehittämiseen välttämättöä infrastruktuuria (tiet, pellot, kasteluverkosto, kaupungit). Luokkayhteiskunnan ansiosta tuotantovoimien kehitys nopeutui valtavasti. Yhteiskunnallisen luokkataistelun välityksellä tuotantovoimat ovat nopeasti edenneet kapitalistiseen vaiheeseen, ja saavuttaneet tason, jossa kaikkien maapallon ihmisten aineellinen elämä voidaan turvata siirtymällä sosialistiseen ja kommunistiseen yhteiskuntajärjestelmään.

Mitä muuta tämä on merkinnyt? Jos tämä siirtymäaika alkuyhteisöstä kommunistiseen yhteiskuntajärjestelmän kynnykselle olisikin ollut 5000 vuoden sijaan 100 000 vuotta, olisi tämän 100 000 vuoden kuluessa mahdollista ihmiskunnasta riippumatta ilmetä ilmastollisia, geologisia ja astronomisia katastrofeja, jotka nopeasti katkaisivat tai ratkaisevasti vaikeuttavat sivilisaation kehitystä maapallolla. Luokkayhteiskunnan ja luokkataistelun kautta ihmiskunnan tämä kehitysvaihe on lyhentynyt ja meillä on tänään mahdollisuus tuottaa kaikille maapallon asukkaille aineellisesti turvatut olosuhteet ja aivan lähitulevaisuudessa meillä on reaalit mahdollisuudet torjua luonnonkatastrofien vaikutusta. Tämä edellyttää kuitenkin, että valitsemme sen yhteiskunnallisen kehitystien, joka vie kommunistiseen yhteiskuntajärjestelmään.

Kommunistinen tavoite valtaa joukot.

Marxilaisuuden perustanlaskijat eivät esittäneet teoriaa, miten kommunistinen yhteiskunta toimii ja millainen on sen rakenne. Meidän

aikanamme yhteiskunta on kehittynyt siihen vaiheeseen, jossa voimme aloittaa keskustelun kysymyksistä, joita kommunistisen yhteiskunnan tulee ratkaista. Tämä merkitsee myös sitä, että kommunismi on meidän aikaamme. Neuvostotiede perusteli, että kommunismiin siirtymiseksi tarvitaan korkealle kehittynyt kommunistinen ihminen sekä korkealle kehittynyt tuotantovoimien taso. Koskaan ei kuitenkaan päästy vaiheeseen, jossa olisi voitu sanoa, että nyt meillä on kommunismiin vaadittavat elementit kasassa. Eikä tällaista vaihetta varmasti olekaan.

Näyttää pikemminkin siltä, että tärkeämmät edellytykset kommunistille määräytyvät yhteiskunnallisen tilanteen ja välttämättömyyden perusteella. Alemmaltakin tasolta lähtien kommunistisen yhteiskunnan aineelliset ja subjektiiviset elementit kehittyvät kuitenkin vasta yhteiskunnallisessa käytännössä. Näiden aineellisten ja subjektiivisten edellytysten tulee olla jossain muodossa potentiaalisesti olemassa. On hyvin tarpeellista, että keskustelemme kommunistisen yhteiskunnan teoriasta. Jos kykenemme määrittelemään perustellun vision tulevaisuudelle, se myös näyttää, miten sen toteuttamiseksi tänään tulisi toimia. Oikea vaihtoehto kapitalismille organisoi joukot liikkeelle.

Kirjallisuutta:
Vjateslav Volgin: ”Esseitä sosialismin historiasta”
Engels: ”Sosialismin kehitys utopiasta tieteeksi”
Marx: ”Gothan ohjelman arvostelu”

Banderalaisten natsien nousu Länsi-Ukrainassa

Taustaa

Stepan Bandera syntyi 1.1.1909 Staryi Uhrynivissä Ivano-Frankovskin alueella. Se on nykyistä läntisintä Ukrainaa, mikä kuului aiemmin yhdessä itäisen Puolan osan kanssa Galitsian vanhaan maakuntaan. Banderan syntymän aikaan Galitsia oli vielä osa Itävalta-Unkaria. Stepan Bandera syntyi kreikkalais-katoliseen pappisperheeseen ja oli oikeutettu harjoittamaan opintoja. Hän oli kirjoilla Lvovin polyteknisessä yliopistossa vuosina 1928-1933. Lvovin alue kuului siihen aikaan Puolan hallitsemaan Galitsiaan. Tämä perustui Neuvosto-Venäjän ja Puolan vuonna 1921 solmimaan Riian rauhansopimukseen. Alue oli tullut Puolan ja Neuvosto-Venäjän sodan 1919-1920 loppuvaiheessa jälkimmäisen hallintaan. Neuvosto-Venäjä luopui siitä kuitenkin Riian sopimuksessa. Puolan tasavalta oli perustettu vuonna 1918. Puola oli saanut Galitsian muodollisesti vuonna 1919 Itävalta-Unkarin hajottua ensimmäisen maailmansodan seurauksena. Ukrainassa taas oli julistettu neuvostotasavalta vuoden 1917 lopulla. Tämä johti myöhemmin siihen, että Ukrainasta tuli vuonna 1922 yksi Neuvostoliiton perustajajäsenistä.

Juri Kozlov ja banderalaiset

Komsomolskaja Pravdan Pietarin painos 22.-29.10.2014 julkaisi Juri Kozlovin laajan haastattelun otsikolla "Bandera ei ollut ukrainalainen". Kozlov on vuonna 1929 Brjanskin alueella Djatkovossa (Lounais-Venäjällä) syntynyt entinen Valtion turvallisuuskomitean (KGB) eversti. Hän valmistui vuonna 1952 Lvovin valtionyliopiston oikeustieteellisestä tiedekunnasta ja työskenteli tämän jälkeen Valtion turvallisuusministeriön (MGB) tehtävissä. Näitä tutkinta- ja operatiivisia tehtäviä kohdistuivat siihen aikaan mm. Lvovin ja Ivano-Frankovskin alueille. Kozlov asui Lvovissa vuoteen 2003 asti. Varsinaisen uransa jälkeen hän työskenteli vielä Upseeriliiton lehden toimituksessa.

Se, miten Kozlovin ura on liittynyt läheisesti banderalaisuuteen ja sen tutkimiseen, johtuu ennen kaikkea hänen tehtävistään ja toimialueestaan heti valmistumisensa jälkeen. Vielä siihen aikaan sodan jälkeen Ukrainan läntisimmissä osissa oli hyvin levotonta. Kun neuvostoarmeija oli ajannut vuonna 1944 saksalaiset miehittäjät pois näiltä alueilta, niin sota ei loppunutkaan siihen. Stepan Banderan galitsialaiset natsijoukot jatkoivat maanalaista taisteluaan Ukrainan neuvostovaltaa vastaan mm. Karpaattien vuoristosta käsin. Nämä "metsäveljet" hävisivät taistelunsa pääosin noin vuoteen 1952 mennessä. Kozlov oli vuosikausia näiden tapahtu-

Banderalaisten juuret johtavat länsiukrainalaiseen äärintationalistiin ja fasistiin Stepan Banderaan. Banderalaisten tunnukset olivat näkyvästi esillä vuonna 2014 Kiovan Maidan-aukiolla, samoin kuin natsi-Saksan aikaiset hakaristit, rautaristit ja SS:n salamat. Banderasta on muotoutunut nytemmin Ukrainassa eräänlainen kulttihahmo. Hänelle on nimetty kaupungeissa katuja ja aukioita. Hänen mainettaan on puhdistettu historiankirjoituksessa ja hän on ollut symbolina Donbassin kansantasavaltoja vastaan käytävässä sodassa. Azov ja muut ukrainalaiset natsipataljoonat kantavat Banderan kuvaa hakaristitunnustensa rinnalla. Banderalaisuus on henkinen katorakennelma äärintationalistisille puolueille (Vapaus-puolue, Oikea sektori jne.), muille järjestöille sekä armeijan vapaaehtoisille yksiköille. Virallisetkin tahot ovat olleet aktiivisesti mukana Banderan kunnianpalautuksessa.

Kirjoitus on julkaistu alunperin Kansan äänen numerossa 1/2016. Toimituksessa katsottiin, että olisi tarkoituksenmukaista julkaista se uudelleen nykyisin Ukrainassa vallitsevan tilanteen valossa. Se toimii myös osaltaan kommenttina siihen, että lännessä pyritään jatkuvasti kiistämään järjestäytyneen natsismin olemassaolo Ukrainassa.

mien jälkiselvittelyissä mukana.

Kozlovin kirja ja ennustukset tulevaisuudesta

Juri Kozlov julkaisi vuonna 2008 kirjan "Ukrainan banderisaatio – pahin uhka Venäjälle". Hän kirjoitti myös artikkelin "Galitsia ei ole Ukrainaa, eivätkä galitsialaiset nationalistit ukrainalaisia". Näissä kirjoituksissaan Kozlov ennusti monia tulevia tapahtumia, jotka valitettavasti alkoivatkin sitten toteutua vuoden 2013 lopulla Kiovassa ja läntisessä Ukrainassa. Väestön banderisaatio kiihtyi kohti sisällissodan alkamista. Banderalaisten revanssi oli alkanut. Fasismi ei ollut koskaan ehtinyt kunnolla hautautua. Neuvostoliiton hajoaminen oli osaltaan vapauttanut nämä pimeyden voimat. Tässäkin toteutui vanha määritelmä, että fasismi on kapitalismin äärimmäinen ilmenemismuoto.

Kozlov Banderasta

Kozlovin mukaan Bandera ei koskaan suorittanut opintojaan loppuun, vaan "viehättyi terrorismista". Vuonna 1930, jolloin Bandera oli täyttänyt 20 vuotta, hän joutui todistajaksi tapahtumiin, joihin puolalaiset syyllistyivät Itäisessä "Vähä-puolassa". Puolalaiset tappoivat ja vammauttivat yli 5000 galitsialaista epäiltyinä sabotaaseista, tuhopoltoista ja puolalaisten laitosten ryöstöistä. Bandera liittyi uuteen liikkeeseen – Ukrainalaisten nationalistien organisaatioon (OUN). Tämän mukaan Bandera ryhtyi vainoamaan ja tappamaan puolalaisia vallanpitäjiä. Eräiden lähteiden mukaan hänet tuomittiin kuolemaan vuonna 1934 Puolan sisäministerin murhasta. Tuomio muutettiin kuitenkin elinkautiseksi vankeudeksi. Puolaan tunkeutuneet saksalaiset pääsivät Banderan vapaaksi puolalaisesta vankilasta syyskuussa 1939.

Saksalaisten miehitys

Kun Neuvostoliitto oli vuonna 1939 vapauttanut Länsi-Ukrainan Puolan hallinnasta, päättyi alueella toiseen kertaan ja nytkin vain hetkeksi vuosisatoja kestänyt alistussuhde Itävalta-Unkariin ja Puolaan. Alistajaksi vaihtui sitten natsi-Saksa, joka vuonna 1941 valtasi kokonaan Puolan ja Ukrainan, aloittaen miehityksen, jota kesti aina vuoteen 1944 asti. Banderalaiset toimivat miehityksen aikana aktiivisesti SS:n ja Gestapon palveluksessa. Seurauksista saivat kärsiä lukemattomat juutalaiset, puolalaiset, neuvostovenäläiset ja -ukrainalaiset. Banderan

OUN:n partisaaniarmeija alkoi toimia vuonna 1942 saksalaisten tukena.

Natseilla ristiriitoja

Banderalle itselleen koitui vaikeuksia, kun hän yritti pettää saksalaisia tavoittelemalla näiltä varoja oman erillisen valtionsa luomiseksi. Tämä tapahtui vuonna 1941 saksalaisten miehittyä Lvovin kaupungin. Bandera julisti silloin itsenäisen Ukrainan valtion syntyneeksi. Kun Hitler kuuli tästä, niin Bandera ja joukko hänen kannattajiaan vangittiin.

Saksalaiset eivät hyväksyneet kansallista hallitusta Ukrainaan. Bandera oli vankileirillä lähes sodan loppuun asti. OUN:n partisaanit tietävästi vapauttivat hänet.

Sodan jälkeen

Kuten aiemmin mainittiin, niin banderalaiset jatkoivat sodan päätyttyä Länsi-Ukrainassa taisteluaan neuvostovaltaa vastaan. Maanalainen sota kesti vuosikausia. Ilman ulkopuolista apua se olisi voinut loppua lyhyeen. Saksan antauduttua vuonna 1945 tuhannet itäeurooppalaiset saksalaisten kanssa yhteistoimintaa harjoittaneet henkilöt saivat turvapaikan USA:sta, Kanadasta, Britanniasta tai Etelä-Amerikasta. Monet jäivät myös esimerkiksi Länsi-Saksaan antikommunististen organisaatioiden palvelukseen. Useimmat näistä olivat olleet aktiivisia natseja sodan aikana, kuten myös Länsi-Saksaan siirtynyt Stepan Bandera. Länsi-Ukrainaan ja Karpaattienle jäi kuitenkin suuri joukko OUN:n aseistettuja partisaaneja.

Kylmän sodan aikaan

Banderan siirryttyä sodan jälkeen Länsi-Saksaan hänen johtamansa nationalistijärjestö sijoitettiin sinne ja organisoitiin uudestaan. Neuvostoliitto vaati Banderan ja monen muun hänen kaltaisansa natsin luovuttamista sotarikollisina. Yhdysvaltalaiset kuitenkin suojelivat Banderaa ja muita vastaavia, koska näistä katsottiin olevan apua syntymässä olevassa kylmässä sodassa.

Banderan loppu

Kozlovin mukaan nuori banderalainen Bogdan Stashynski (Lvovista) suihkutti täytekynästä myrkyllistä ainetta Banderan kasvoille. Tämä tapahtui Länsi-Saksassa vuonna 1959. Bandera kuoli myrkytykseen. Hänet haudattiin 20. lokakuuta 1959. Haudasta on nytemmin tullut ukrainalaisten fasistien pyhiinvaelluskohde. Stashynskin motiiveista ei ole tietoa, mutta hänet tuomittiin kuitenkin vuonna 1962 kahdeksaksi vuodeksi vankeuteen. Länsi-Saksan korkein oikeus oli päättänyt, että Stashynski oli syyllistynyt Banderan

murhaan ja että Neuvostoliiton hallitus oli siihen osasyllinen. Kozlovin kertomasta voisi päätellä, ettei NKP:n silloisella pääsihteerillä Hrushtshovilla, eikä Ukrainan KP:n ensimmäisellä sihteerillä Kiritshenkolla, olisi ollut suuremmin huomauttamista tällaista mahdollista KGB:n operaatiota kohtaan.

Banderalaisuuden nousun syistä

Juri Kozlov kertoi haastattelussaan, että banderalaiset menettivät sodan aikana ja sen jälkeisessä maanalaisessa taistelussa noin 80 000 partisaaniaan. Häneltä kysyttiin, kuinka oli mahdollista esimerkiksi tämän tiedon perusteella banderalaisen uusi nousu viime vuosina?

Kozlov pyrki erittelemään monipuolisesti, miksi juuri nykypäivän galitsialaiset ja monet muutkin, erityisesti läntisimmässä Ukrainassa, ovat olleet alttiita natsismin vaikutukselle. Kozlov lähtee niinkin kaukaa kuin 16. vuosisadalta, jolloin nämä alueet kuuluivat "Brestin Unioniin". Ukrainalainen, aiemmin ortodoksinen väestö, pakkokäännytettiin ja liitettiin silloin ns. Uniaattikirkkoon. Tämä edusti katolista siipeä kirkkokuntien sen aikaisessa valtataistelussa. Keskeisiä tunnuk- sia siinä olivat Venäjän ja ortodoksisuuden vastaisuus. Tämä prosessi jatkui yli 300 vuoden ajan, joten ei ole ihme, että vastaavat asenteet ovat edelleenkin vahvasti esillä läntisen Ukrainan alueella.

Ukrainassa uniaatit tarkoittaa periaatteessa samaa kuin kreikkalais-katoliset, jota sanaa esimerkiksi Venäjällä ei käytetä enää ortodokseista. Bandera oli kreikkalais-katolisesta pappisperheestä, joten hän oli taatusti myös aito uniaatti. Käytännössä Uniaattikirkko edusti paavinvaltaa, vaikkei nimellisesti ollutkaan roomalais-katolinen.

Uniaatit ja natsit

Uniaatit toimivat vuosina 1941-1944 yhteistyössä saksalaisten miehittäjien kanssa. Se oli toimintaa, joissa kirkon kirjoja käytettiin mustina listoina ja annettiin miehittäjien käyttöön. Ukrainalaisia kommunisteja, demokraatteja ja patriootteja vainottiin. Uniaattikirkko kiellettiin vuonna 1946. Myöhemmin perestroikan aikaan vuodesta 1989 kirkkoa on taas elvytetty. Arvioidaan, että 10 % ukrainalaisista on nykyisin sen vaikutuspiirissä. Mm. Lvovin kaupunki on sen vankkaa tukialuetta.

Muita lähtökohtia

Brestin Unionista asti galitsialaiset olivat myös taloudellisesti ja sivistyksellisesti satoja vuosia alistetussa asemassa. Köyhyys, kurjuus ja luku-taidottomuus oli yleistä. Eurooppalaiset isännät pitivät heitä orjina. Voi sanoa, että vasta vuonna 1944, jolloin neuvostoarmeija vapautti Länsi-Ukrainan saksalaisista, pitkään alistetuille tuli ensimmäisen kerran todellisuudessa mahdollisuus ryhtyä olojensa kohentamiseen. Eikä sekään ollut helppoa Ukrainan neuvostotasavallan maantieteellisen sijainnin ja kylmän sodan olosuhteiden johdosta.

Kozlov, joka ei pidä läntisiä ukrainalaisia "oikeina" ukrainalaisina, tulkitsee nykytilannetta



Kuva: Johan Backman

Euromaidanin aikaan banderalaisen fasistien päämaja ja väyakeskus sijaitsi kaupungintalossa. Salia koristi Stepan Banderan kuva. Sodan aikana banderalaiset liittoutuivat hitlerilaisten kanssa ja osallistuivat juutalaisten ja neuvostosotilaiden teloituksiin.

myös niin, että parin viimeisen vuoden aikana "galitsialaiset" ovat halunneet vain päästä hyötymään Itä-Ukrainan, erityisesti Donbassin, kehittyneemmästä teollisuudesta ja luonnonvaroista kaasua myöten. Joka tapauksessa sosialistisen Ukrainan aikaa lukuunottamatta, pitkään jatkunut länsiukrainalaisten taloudellinen ja henkinen sorto yhdistettynä uskonnon vaikutukseen, ovat luoneet otollisen pohjan fasismin vaikutukselle ja sen laajenemiselle. Huolimatta "uuden Ukrainan" oligarkeista, korruptiosta ja muista markkinatalouden ilmiöistä, kansanjoukot eivät näytä vielääkään olevan selvillä, missä ollaan menossa ja kenen johdolla. USA, EU, paikalliset oligarkit ja uusnatsit tekevät toistaiseksi lähes mitä haluavat. Mutta eivät koko Ukrainassa.

Neuvostoliitto ja Venäjä

Kozlov kritisoi myös entistä Neuvostoliittoa ja nyky-Venäjää osasyllisinä nykyiseen banderalaisilmiöön. Hän katsoo, että 1960-luvun liberaalisointisuuntaus NL:ssä johti esimerkiksi siihen, että suuri joukko vielä vankiloissa olleista maanalaisten kauden aikana vangituista banderalaisista vapautettiin ja rehabilitoitiin. Ja usein ilman perusteita. Näillä ja näiden jälkeläisillä on nyt osoitautunut olleen ja olevan päämäärätietoista tarkoitushakuisuutta menneisyyden palauttamiseksi. Tieto ja kokemus ovat periytyneet.

Venäjää Kozlov arvostelee siitä, ettei vuoden 1991 jälkeen pidetty tarpeeksi yhteyksiä Ukrainan kansaan, vaan keskityttiin lähinnä ylätason ystävyyteen. Maat ja kansat pääsivät erkaantumaan toisistaan ja varsinkin Ukrainan puolella jäi näin tilaa Venäjän, venäläisten sekä venäjänkielisten vastaiselle ilmapiiirille ja toiminnalle. Fasismi käytti virheitä hyväkseen ja aktivoitui.

**Jaakko Ahvola
Helsinki**

Lähteitä:

-Komsomolskaja Pravda, Pietarin painos 22.-29.10.2014
-Kansan ääni 2/2014
-Tiedonantaja 5.8.1983



Kuvassa Azovin joukkoja. Näiden voimain dominoimana muokkautui 8 vuoden aikana Ukrainan poliittinen miellipideilmasto asevoimissa ja hallinnossa.

KANSAN ÄÄNI KUULUU MUUTOKSEN PUOLESTA

Viholliskuvan synty ja vahvistaminen

Sosiaalipsykologiasta tunnemme joukkokäyttäytymisen ”ehdollisista reflekseistä”, yhdenmukaisista käyttäytymisistä ”patojen murtuessa, mihin suuntaan juostaan”. Helppoa ei ole analysoida erilaisissa tilanteissa, miksi yksilöt, yhteisöt jopa kansakunnat toimivat samojen ”sääntöjen” mukaan. Yhteiset säännöt ja normit helpottavat yhdenmukaista käyttäytymistä, hyvässä kuin pahassa ja se palkitsee. Armeijassa on helppo elää koska kaikki on säännelty, valinnan vapaus rajattu. Lapsikin tarvitsee ”rajat vapaassa kasvatuksessaan”.

Meillä oli YYA-sopimus Neuvostoliiton kanssa, joka korvautui Venäjän kanssa solmitulla Naapurussopimuksella, joka ei kuitenkaan pitänyt sisällään konsultaatioita, jos toinen osapuoli koki jonkinlaista uhkaa naapurin toimista. Näin ollen kaikki Venäjän käymät rajasodat ja Suomen hakeutuminen ”läntiseen arvoympäristöön” ovat jääneet keskustelematta. YYA:n aikana varsinaisia konsultaatioita käytiin vain ker-

ran, mutta keskusteluyhteys oli jatkuva, esimerkiksi Nesteen amerikkalaiset jalostamohankinnat keskusteltivat Raadea ja Kekkosta. Näin ”konsultaatioiden” mahdollisuus ohjasi (pakotti?) elämää ja naapurisopua. Säädökset tekevät elämästä yksinkertaisempaa, mutta rajoittavat vapautta.

Viholliskuvat ovat – puolin ja toisin – syntyneet ”uuden” Venäjän aikana ja Suomen heitettyä ”puolueettomuuden ja sitoutumattomuuden viitan” historiaan EU:iin liittymisen myötä. Kumpikin osapuoli on vahvistanut viholliskuvaansa monin tavoin, Suomi valitessaan ”läntisen arvoyhteisön” läntämaasopimuksineen, Natoineen ja kasvavine Venäjä-pakotteineen, Venäjä jatkamalla rajasotiaan. Molemmat tekevät näin jonkin palkkion toivossa, itsenäisyyden, rajaturvallisuuden kukaties rauhan?

Että viholliskuva voidaan synnyttää ja sitä vahvistaa, saada kansakunta kulkemaan ”yhteen

suuntaan”, edellyttää tiedonvälityksen hallintaa. Me tiedämme, että Venäjällä on lakkautettu ns. ”vapaa- ta lehdistöä, journalismia” ja meillä synnytetty Mediapooli suurimpien tiedonvälittäjien yhteistyöelimeksi ja koordinoijaksi. Kummallakin mallilla on synnytetty ”enemmistön journalismia”, joka ei kyseenalaista mitään, mutta saa kasvavat joukot ”juoksemaan samaan suuntaan”.

Meiltä on tänään kysytty, olemmeko ajautumassa vuoden -39 Talvisotatilanteeseen? Emme ole. Meiltä ei olla nyt vaatimassa alueiden luovutuksia tai -vaihtoja, mutta enemmistö suomalaisista on valmis aseistamaan Ukrainaa ja liittymään Natoon, vahvistamaan Venäjän viholliskuvaa meistä, ilman ”konsultaatioita”. Tässä mielessä olemme ulkoministeri Erkon tiellä -39, kansan enemmistö halusi silloin sotaa.

Hannu Ikonen
Lieksa/Ispica Sisilia

“Venäjä uhkaa rajaloukkauksilla”

Kirjoitin viime talvena jutun Uusimaa lehteen rajaloukkauksista otsikolla ”Transponderit, Niinistö, Putin, ja Nato”. Nyt entinen kapiainen, Toveri, YLE:n vaki kommentaattori, nostaa ”rajaloukkaukset” esille Venäjä uhkana. Lehdissä mm. Uusimaassa uutisoitiin viime talvena venäläisten puutteellisin tiedoin lentämisestä Suomenlahdella. Uutisen lähteeksi sanottiin vain epämääräisen viittaus ilmavoimien esikuntaan. Uutinen kuului sarjaan ”emävale”, missä asia on irrotettu kokonaisuudesta, osa jätetään kertomatta ja kokonaiskuva vääristyy. Vai oliko kysymys vain Natottamisesta.

Sauli Niinistö ehdotti heinäkuussa 2016 Vladimir Putinille, että Itämeren alueella lennettäisiin transponderit päällä. Näin sotilaskoneiden pimeät lennot alueella vähentyisivät tai jopa loppuisivat. Niinistö teki ehdotuksensa Putinin vieraillessa Kultarannassa. Suomi on sotilaallisesti liittoutumaton maa ja olemme sitä mieltä, että meillä pitäisi olla varoitusjärjestelmä onnettomuuksien estämiseksi Itämerellä, totesi Niinistö

Venäjän presidentti otti Pietarin arktisessa foorumissa esille presidentti Niinistön ehdotuksen,

jonka mukaan Itämerellä lentävät sotilaskoneet ottaisivat käyttöön lentoreitin paljastavat transponderit. Putinin mukaan tämä ei olisi ollut helppoa teknisesti myöskään Venäjälle, mutta hän olisi ollut valmis edistämään asiaa. Hän myös kehotti Natoa ottamaan transponderit käyttöön, jolloin selviäisi, missä kukin lentelee. Naton vastaus oli kielteinen, kun Venäjä otti asian esille Naton kanssa.

Suomenlahdella lentokäytävä on kapea, mikä voi aiheuttaa vaaratilanteita. Venäläisistä sotilaslentokoneista, jotka liikennöivät pääosin Kalingradiin löytyy tietoa. Muiden sotilaskoneiden liikennöinnistä ei julkista tietoa tahdo löytyä.

Malliksi ilmatila loukkaukset vuosina 2015-2020, josta voi tehdä johtopäätöksiä muiden sotilaskoneiden lentämisestä Suomenlahdella: 26. kesäkuuta 2015 Venäjän ilmavoimien Iljushin IL-76MD –tyyppinen kone loukkasi Suomen ilmatilaa. Koneessa oli sen sijaintia lähettävä transponderi eli toisiotutkavastaaja päällä. 23. elokuuta 2015 Kaksi Yhdysvaltojen C-17-kuljetuskonetta loukkasivat Suomen ilmatilaa kahdesti. Tapauksen esitutkinta

lopetettiin kustannussyistä. 10. joulukuuta 2015 Itäisellä Suomenlahdella Suomen ilmatilaan tuli kello 10.11 Venäjän ilmatilasta ilma-alus. Selvitettyjen lentotilatietojen perusteella kyseessä uskotaan olleen helikopteri.6. lokakuuta 2016 Kaksi Venäjän federaation ilmavoimien Su-27-hävittäjää ylittivät Suomen aluevesirajan Porvoon edustalla. 1. elokuuta 2017 Kaksi espanjalaista McDonnell Douglas (Boeing) F/A-18 Hornet -hävittäjää loukkasi Suomen ilmatilaa Upinniemen eteläpuolella. 5. joulukuuta 2017 Venäläinen valtion ilma-alus Tupolev Tu-154 loukkasi Suomen ilmatilaa lyhyesti Porvoon edustalla. 1. huhtikuuta 2019 Portugalin ilmavoimien P-3C CUP -tyyppinen merivalvontakone loukkasi Suomen ilmatilaa. 17. heinäkuuta 2019 Venäläinen valtion ilma-alus saapui Suomen ilmatilaan Porvoon edustalla. 28. heinäkuuta 2020 Kaksi Su-27-venäläishävittäjää viipyi 55 sekuntia Suomen ilmatilassa Porvoon edustalla. Ilmatila loukkauksien uutisoinnit ovat myös olleet tarkoitushakuisia ja niistä on kerrottu valikoivasti.

Kalevi Wahrman, Porvoo

TEOLOGIA, OPETUS, TIEDE

Opetuksen arvo vaatii, että opetettavan aineen sisältö on totta. Opetus, mikä pysyy vieraana ajan vaatimuksille, on turmiollisena poistettava. Yllä olevan sitaatin on kirjoittanut nimimerkki ”Kansakoulunopettaja”, Vihtori Kososen kustantamassa kirjassessa ”Uskonnonopetus pois kansakoulusta” (Helsinki 1908). Tuoloin 1900-luvun alkukymmenillä julkaistiin melko paljon pieniä kirjasia, joiden tavoite oli tarjota asioiden todellisesta tilasta tietämättömille kansalaisille sivistystä ja totuudenmukaista tietoa.

Lainaan tähän vielä Marxin vävyn, Paul Lafarguen loppupäätelmän vihkosesta ”Kristillinen rakkaus Historiallisen tosiasian valossa” (Suom. Yrjö Sirola. Helsinki 1907), ”Heräneen proletariaatin nousu on poistava kaikki esteet, se tekee tuotannon välineet kansallissomaisuudeksi ja panee toimeen yhteiskunnallisen tuotannon. Silloin kuten alkuperäi-

sen kommunismin aikana on alentava hyväntekeväisyys tuntematon; ei ole enää rikkaita harjoittamassa hyväntekeväisyyttä eikä köyhiä sitä vastaanottamassa.”

Tuo aika ei toistaiseksi ole näköpiirissä, vaikka sosialismi oli kokeilussa yli 70-vuoden ajan. Tuon aikaiset pyrinnot eivät lopulta kestäneet omia virhearviointoja ja kapitalistisen maailman jatkuvaa painostusta ja vihamielistä propagandaa. Nähdäkseni kuitenkin pyrittiin luomaan yhteiskuntajärjestelmä, missä ei ylempien olisi tarvinnut harjoittaa kohteena oleville ihmisille nöyryyttävää hyväntekeväisyyttä, vaan että jokaisen kansalaisen perustarpeista huolehdittaisiin luomalla yhteiskunnallisesti oikeudenmukainen kehitystie.

Itse olen nyt uusliberalismin vallitessa, missä rikkaat rikastuu ja

köyhät köyhtyy, joutunut turvautumaan seurakunnan diakonia-apuun muutamaan otteeseen, mistä olen saanut maksusitoumuksen ruoka-kauppaan. Onhan se näin ateistille hieman epämiellyttävä tilanne, pitäisi päästä tasapuoliseen hyvinvointiin, missä kenenkään ei tarvitsisi lähteä ”kerjuulle”.

Tämä edellyttää sellaisen luokkajaon poistamista, missä toiset (palkkatyöläiset, proletariaatti) tekevät yhteiskunnallisesti merkittävän, perustavan työn, toisten (kapitalistit, porvaristo) korjatessa työstä saadut voitot. Tässä kapitalismiin pohjautuvassa järjestelmässä epätasa-arvoisuus kukoistaa, eikä tasa-arvosta voida mitenkään mielekkäästi puhua, ellei luokkakajoa samalla saada poistetuksi.

Maailmankatsomuksen kannalta opetuksen kouluissa tulisi pe-

Maailman tapahtumia

Pyörän keksimisen jälkeen ei maailmassa ole suurempia mullistuksia tapahtunut. Nykyään huomattavin tapahtuma on Suomen Natoon liittyminen. Se on syrjäyttänyt jopa tarinat Taivaan Yrttitarhoista. Kyllä Nato-Suomi on yrttitarhojakin hienompi paikka päätellen siitä, koska kristilliset ovat myös menossa Natoon. Tosin monet uskon lahkot pitävät pääpaikkansa Yhdysvalloissa. Koska lännettyneessä Suomessa kaikkien pitää ihailla ja imarrella jenkkejä, ei kristillisten valintoja tarvitse ihmetellä.

Pitää muistaa- Nato on sama kuin Yhdysvallat. Natosta ei kuitenkaan pitäisi käyttää väärää nimitystä. Ei se ole puolustusliitto, mitä se on puolustanut maailmalla? Sotaliitto on kyllä ahkeroinut maailmalla-

Taivaan Yrttitarhat ja Nato

Ensiajattelulle mainituilla tahoilla ei pitäisi olla mitään yhteistä, on kuitenkin. Kummankin oloista on kerrottu eniten satuja eli muunneltua totuutta. Tietääkseni Elon Musk eikä kukaan ihminen ole käynyt tarkastamassa taivaan yrttitarhoja. Meidän kaikkien pitää vain luottaa Paksun Kirjan kertomuksiin.

Natosta sen sijaan on kokemuksia yhdellä jos toisellakin. Väittäisin Natosta olevan enemmän satuja liikkeellä. Heti aluksi on virheellinen nimitys koko puljasta. Nato puolustusliitto- ketä se on puolustanut? Nato sotaliitto ja Yhdysvaltain apulainen ja käsikassara maailmalla. Esimerkkejä on paljon, tilanpuute estää luetelon. Nyt kun Suomikin liittyy Natoon, tulee Pohjolasta niin rauhaista kolkka, jotta kaikki maailman ihmiset haluaisivat muuttaa tänne. Etenkin ihmisiä kiinnostaisi nähdä, kuinka susi ja merinolammas askartelisivat samassa karsinassa. Leijonaa ei löydetty lampaan kaveriksi, koska Ruokolahden leijona on kateissa.

Mikään ei maksa mitään Natossa, pullakahvit tarjoillaan Veikkauksen voittovaroista. Suomen nuorison pitää kuitenkin ahkeroida työpaikoilla. Velaksi hankittuja hornetteja pitää maksaa vielä vuosikymmeniä. Sota Venäjää ja Kii-

mm. Jugoslavia, Libya, Irak, Afganistan jne.

Ennustan lähimmän kymmenen vuoden aikana kolmannen maailmansodan alkavan. Yhdysvallat ei ilman taistelua luovu asemastaan maailman napana. Tosin käytännössä Kiina on jo voittanut sodan ennen sen alkua.

Maailman tilanne on Suomenkin nuorison kannalta mustanpimeä. Amerikalle pitää maksaa asevelkoja vuosikymmeniä. Luvatus turvallisuuden tilalle on saatu jou tuminen ensi-iskun kohteeksi. Meidän vanhojen papparaisten kaarti on käpykaarti.

Reino Velling
eläkeläinen ja sotaorpo
Jämsänkoskelta



naa vastaan vähentää konemäärää huimasti, mutta romuistakin pitää maksaa. Muuten jenkkiä aseteltaitten työntekijät eivät saa päivän huumepössyttelyn raaka-ainetta. Historiantutkijat ovat tulevaisuudessa ihmeissään, kun he ihmettelevät Suomen päättäjien venkulointia ja valehtelua Natoon päästäkseen.

Kallupitulokset saatiin oikeiksi kysymällä vinoja kysymyksiä ja oikeilta henkilöiltä. Kallupeihin ei kuitenkaan luotettu niin paljon, että olisi rohjettu järjestää sitova kansanäänestys. Suomella ei ole oikeutta neuvoa ulkovaltoja demokratian ja sananvapauden asioissa. Loppukaneettina viesti Tasavallan Presidentille- ei sellaista voi loukata, jota ei ole olemassa- tarkoitan Suomen itsenäisyyttä. Se meni EU:n liityttäessä.

Reino Velling
eläkeläinen ja sotaorpo
Jämsänkoskelta

taa. Esimerkiksi minä olen syntynyt suhteellisen köyhään työläisperheeseen, voisinko minä äänestää vaikka Kokoomusta? Tietysti voisin, mutta silloin toimin omaa todellista etuani vastaan, sillä käytännössä asemani palkkatyöläisenä ei mitenkään muuttuisi. Todellisuudessa voisin olla porvariston edustaja vain ideologisesti, ajatuksellisesti, mielikuvituksen voimalla, mutta en koskaan käytännön elämässä, sillä eivät he minun etuani aja. Yhteiskunnallinen oleminen olisi muuttunut vain siten, että olisin omaksunut luokaani nähden väärän tietoisuuden.

Ei helvetti, näin ei omalla kohdallani voi käydä! Eikä käy. Pidä sinäkin pintasi näinä joukkosumutuksen aikoina.

Kai Leivo
Lohja

Tukea Kansanäänelle

Pasi Ranki 58 e, Timo Nieminen 10 e, Kalevi Wahrman 10 e, Kaija Siippainen 10 e, Kai Kontturi 68 e, Raika Kontturi 18 e, Unto Nikula 8 e, Terttu Mylly 8 e, Ari Sulopuisto 3 e, Janne Rahikainen 10 e, Matti Orava 10 e, Heikki Männikkö 39 e, Esko Rintala 60 e, Reino Velling 10 e, Tarja Männikkö 39 e ja Juha Kieksi 15 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: RA/2020/1128 24.9.2020

Seuraava Kansan ääni (4/2022) ilmestyy ma. 5.9.2022. Siihen tarkoitettun aineiston tulee olla toimituksessa su. 28.8.2022.

Järjestö-, opinto- ja toimintaseminaari

Loimaalla lauantaina 20.8.2022 alkaen klo 11.00, os. Kytömaantie 174. Ilmoittautuminen sähköpostilla juha.kieksi@saunalahti.fi tai puhelimitse 045 671 3408. Junalla saapuvat voidaan noutaa Loimaan asemalta. Käsitellään mm. kysymyksiä: Sote:n kohtalo, maailmanpoliittinen tilanne, Kansan äänen kehittämisen ja toimitustyön kysymyksiä, työväenliikkeen toimintastrategiaan liittyviä näkökohtia.

Järjestää:

EU:n Vastainen kansanrintama ja DSL, Tervetuloa

Marshall-apu oli hybridisodankäyntiä

Termit Hybridisota ja Kybersota ovat termejä, joita kuullaan ja käytetään jatkuvasti nykyisessä informaatiiossa. Käsitteiden merkitys tunnetaan huonosti ja ne sekoitetaan keskenään.

Kybersodankäynti on sodankäynnin muoto, jossa häiritään, tunkeudutaan tai tuhotaan toisten verkko-yhteyksiä käyttävää infrastruktuuria yleensä hakkeroiden. Vaikutetaan digitaalitekniikkaan, mutta myös sähköisiin ym. perustuviin ohjausjärjestelmiin, informaatiovälineisiin ja tietoverkkoihin.

Hybridisodankäynti on toimintaa, jossa käytetään useita sodankäynnin muotoja, kuten tavanomaista asevoimaa, epätavanomaista taktiikkaa ja rikollista toimintaa. Kyse on epäsuoran ja suoran sotatodellisuuden lähtökohdan sulauttamisesta toisiinsa. Hybridisodan osapuolet voivat olla tavanomaisia (asevoimat) tai epätavanomaisia (sissejä, kapinallisia, terroristeja) joukkoja, jotka voivat olla valtiollisia tai ei-valtiollisia toimijoita ja jotka pyrkivät yhteiseen poliittiseen tavoitteeseen. Hybridisodankäynnissä yhdistellään sotilaallisia, taloudellisia, poliittisia ja muita ei-fyysisiä toimia poliittisten päämäärien saavuttamiseksi. Hybridisodankäynti on aina ollut osa sodankäyntiä. Hybridisodankäyntiä sisältäviä kriisejä ei pidä tulkita ainutlaatuisiksi. Hybridisodankäynnin käsite ei rajaa ulkopuolelle mitään aikaisempaa sotilaallisten, poliittisten tai taloudellisten tavoitteiden saavuttamiseen käytettyä vaikutustapaa. Keinovallioimien laajentuminen ei tee sotilaallista voimankäyttöä vanhentuneeksi.

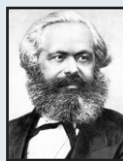
Marshall-apu oli Hybridisodaa, joka oli Yhdysvaltain ulkoministerin kenraali George C. Marshallin idea. Toisen maailmanso-

dan jälkeen osa Itä-Eurooppaa oli Neuvostoliiton vaikutuspiiriä, Marshall-avun avulla Länsi-Eurooppaa oli tarkoitus suojella kommunismin vaikutusvallan leviämiseltä. Länsi-Euroopan maat sitoutuivat Yhdysvaltoihin Marshall-avulla, jonka jakamiseen perustettiin lyhytaikainen OEEC (Organisation for European Economic Co-operation), josta myöhemmin ovat kehittyneet Euroopan hiili- ja teräsyhteisö (nykyään EU) sekä OECD. Apua kanavoitiinkin erityisesti suuriin Euroopan maihin, kuten Ranskaan ja Italiaan, joissa oli vahvat kommunistiset puolueet. Samalla kun Euroopan talous kohentuisi, saataisiin Yhdysvaltojen teollisuudelle merkittävät vientimarkkinat. Marshall-apu oli suhteessa Yhdysvaltojen bruttokansantuotteeseen suurempaa, kuin länsimaista on koskaan annettu kehitysapuna kehitysmaalle. Kukin apua saaneista Euroopan valtioista sitoutui myötävaikuttamaan Euroopan yhdistymiseen taloudellisesti. Marshall-avun saajat muodostivat keväällä 1948 oman järjestönsä OEEC:n, joka oli nykyisen OECD:n edeltäjä. Kaikkiaan 18 Euroopan maata sai Marshall-apua.

Marshall-avun jakaminen lopetettiin vuoden 1951 lopulla. Yhdysvallat katsoi Euroopan talon jo toipuneen sodan menetyksistä ja omat poliittiset ja kaupalliset tavoitteensa toteutuneen. Marshall-apuun liittyvä OEEC oli pohjana Euroopan taloudellisen ja poliittisen yhteistyön kehittymiseen ensiksi EEC:ksi, sitten EC:ksi ja lopulta EU:ksi. Yhdysvallat oli luonut pohjan kaupalliselle asemalleen, jonka sotilaalliseksi tueksi perustettiin USA:n käytännössä johtama Euro-Atlanttinen liitto NATO.

Kalevi Wahrman
Porvoo

"Marxilainen lauantaitimi jatkuu"



Työväenluokan toiminnalle tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan. Se on meille yhtenäisen toiminnan perusta ja auttaa jäsenitelemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista tiedettä ja tuotamme siitä tutkimusaineistoa. Jatkamme opintotoimintaa Korona-pandemian sallimissa rajoissa, kunnes tilanne normalisoituu.

Seuraava opintotapahtuma järjestetään lauantaina 27.8.2022 klo 13.00 Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67 Helsinki. Seuraava opintotiimi samassa paikassa 8.9.2022 kol 19.00. Aiheenamme on "Sosialistinen ja kommunistinen yhteiskuntamuoto; Kiina, Mongolia, Pohjois-Korea. Opintoteeman esittelee Juha Kieksi.



Opintoteemaan liittyen suosittelavia aineistoja: Marx ja Engels, **Kommunistinen manifesti**; Engels, **Ludvig Feuerbach ja klassisen saksalaisen filosofian loppu**, Lenin, **Toisen internationaalinen vararikko**, Huhtikuun Teesit ja Kirjeitä kaukaa; Kansan ääni 6/2021 ja 1-4/2022, **Sosialistinen ja kommunistinen yhteiskuntajärjestelmä** sivuilta 14; Kommunistien Liitto, **Neuvostoliiton merkitys ihmis-kunnalle** (KL:n nettisivu/opintomateriaali); KTP, **Työväenluokka ja luokkataistelu tänään-Pariisin kommuunista 2000-luvulle** (KL:n kotisivu/opintomateriaalit) ja Kommunistien Liitto, **Dialektisen materialismin perusteet**.



Kommunistien liiton vuosikokous



Kommunistien Liiton vuosikokous järjestetään torstaina 8.9.2022 klo 17.30 Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67 Helsinki. Kallitus kokoontuu klo 16.30 yhteiskokoukseen EVKR:n hallituksen kanssa.

Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn ja talven toimintaa sekä järjestölliseen ja ideologiseen työhön liittyviä ajankohtaisia kysymyksiä ja mm. seuraavia asioita: (1) Kansanrintaman kehittämisen kysymyksiä, (2) Ajankohtaiset kansainvälisen yhteistyön kysymykset, (3) Opinto ja julkaisutoiminta (4) Ajankohtainen lehti- ja järjestötyö, (6) Kansan äänen 4/2022 arviointi ja seuraavan numeron 5/2022 ideointi.

Opintopiiri kokouksen jälkeen klo 18.30, aihe: Historiallinen materialismi, "Sosialistisen ja kommunistisen yhteiskuntamuodon lähtökoh-
tia; Kiina, Mongolia ja Pohjois-Korea". Aiheen esittelee Juha Kieksi. Pyritään siirtymään pandemiaoloista normaaliin opintotoimintaan.

Tervetuloa jäsenet ja ystävät, Koronasuojat !

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://www.pohjois-korea.com>
<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/heikki.mannikko.1>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. Karstulantie 2 A 5, 00550 Helsinki

<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI61 8058 0710 5328 82

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu

<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni

<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry.

<http://www.kommunistienliitto.com>
SP FI80 41080010 3882 24

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!

www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 3408

KOMINFORM

Päivän uutisotsikot:

<https://www.facebook.com/sipila.heikki?ref=bookmarks>
<https://vk.com/id430603986>

EVKR toimii

EU:n Vastaisen Kansanrintaman hallituksen kokous kokoontuu toistaina 8.9.2022 klo 16.30 Hermannin kerholla. Käsitellään syksyn ja talven toimintaa

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunta kokoontuu torstaina 8.9.2022 klo 16.30 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, Helsinki. Kokous pidetään myös videokokouksena.

Käsitellään mm. seuraavia asioita: (1) Katsotaan kansanrintaman kehittämisen kysymyksiä (2) Kansainvälisen yhteistyön kysymyksiä, (3) Syksyn ja talven opinto- ja julkaisutoimintaa (5) Ajankohtainen lehti- ja järjestötyö. (6) Kannanotot ja arviot: **Kokouksen yhteydessä** pidetään Kansan äänen toimituskunnan kokous. Arvioimme edellisen KÄ:n numeron (4/22) sisältöä ja suunnitteleme lehden seuraavaa numeroa (5/22). Kokouksen jälkeen opintotilaisuus 19.00, aihe: sosialistinen ja kommunistinen yhteiskunta.

Tervetuloa. Tilaisuus järjestetään yhdessä Kom. Liiton kanssa.

Julkiset keskustelufoorumimme FB:ssa

Suomen Työväenpuolue FB

Ryhmä keskittyy mm. yhteiskunnalliseen keskusteluun, luokkatietoisuuden edistämiseen, ay-liikkeen, puoluepolitiikan, rauhantien, globalisaation ja ulkopoliittikan kysymyksiin.

Kansanrintama- vaihtoehto uusliberalismille FB

Ryhmän tavoite on kehittää vaihtoehto nykyiselle kovalle markkinavoimien yhteiskuntapolitiikalle ja toteuttaa yhteiskunnallinen muutos Suomessa. Keskusteluun kuuluu laajasti politiikka ja yhteiskunnalliset asiat erilaisella informaatiolla.

Näissä ryhmissä toivotaan keskustelua marxilaisen yhteiskuntatieteen lähtökohdista. Linkitettäessä näihin ryhmiin artikkeleita on toivottavaa lisätä oma kommentti ja lähde. Noudatetaan nettietikettiä. Rasistinen ja fasistinen materiaali poistetaan.

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPAikka:

Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkójulkaisu)

Protesteja Natoa vastaan Ruotsissa ja Suomessa

22. toukokuuta – Yhdysvaltain imperialismiin raskaan paineen alaisena auttaakseen sen Venäjän vastaista hyökkäystä osana Ukrainan sotaa, Ruotsin ja Suomen hallitukset hakivat liittymistä sotilasliitto Natoon. Presidentti Joe Biden yrittää kiirehtiä heidän jäsenyytensä hyväksymistä osana hybridisotaa Venäjää vastaan.



Ruotsissa järjestetään viikottain Nato-protesteja useissa kaupungeissa

Tämä kiire on lisäosoitus Yhdysvaltain imperialismiin sotilaallisista tavoitteista tänä aikana ja sen halukkuudesta käyttää Ukrainan kansaa muurinmurtajana – ja tykinruokana – Venäjän vastaisessa hyökkäyksessä. Tällainen Naton laajeneminen asettaisi 10 vihollismaata estämään Venäjän pääsyä Itämerelle.

Ainoastaan Turkin hallituksen kieltäytyminen hyväksymästä näitä kahta maata, lykkää Naton mahdollisesti salamannopeaa laajentumista. Erdoganin hallinnon vastustus perustuu pääasiassa Ruotsin ja Suomen ystävällismielisyyteen kurdisiirtolaisia ja heidän järjestöjään kohtaan, joita Turkin hallinto pitää ”terroristeina”.

Ruotsissa vältellään kansanäänestystä

Mike Powers – 1960-luvulla Ruotsiin muuttanut Yhdysvaltain sodan

vastustaja – kirjoitti Workers Worldille tekemässään raportissa, että 20 kaupungissa eri puolilla Ruotsia mielenosoittajat liittyivät mielenosoituksiin ja marssihin viikonloppuna 21.–22. toukokuuta vastustaakseen hallituksen päätöstä hakea Naton jäsenyyttä. Hän kirjoitti, että muodollinen päätös luopua yli 200 vuotta kestäneestä virallisesta puolueettomuuspolitiikasta tehtiin viimeisen pelon keskellä, jota on lietsoitu propagandalla Ukrainan aseellisesta konfliktista ja uhkasta Euroopan turvallisuudelle.

Tukholman mielenosoituksen puhujina olivat Thomas Hammarberg, entinen sosialistijäsen ja Euroopan neuvoston ihmisoikeuskomissaari; Kajsa Ekis Ekman, tunnettu kirjailija ja toimittaja; sekä edustajia NO to NATO -ryhmästä Folket I Bild (Ihmiset kuvissa), Naiset rauhan puolesta – sekä Vallankumoukselli-

nen kommunistinen nuoriso (RKU) -järjestöistä.

Powersin mukaan Ruotsin hallitus yrittää välttää kansanäänestyksen Natoon liittymisestä. Huolimatta ylivoimaisesta hallituksen ja median propagandasta Venäjää vastaan ja militarismin puolesta, kyseilyt ovat osoittaneet, että enemmistö ihmisistä joko vastustaa Ruotsin liittymistä Natoon tai heillä on vakavia epäilyksiä tästä valinnasta.

Venäjänvastainen propaganda nousi uudelle tasolle

Myös Suomessa oli viime viikolla mielenosoitus Nato-jäsenyyttä vastaan, kirjoittaa Kommunistien liiton Tommi Lievemaa. Kuitenkin päätös Nato-jäsenyyden hakemisesta hyväksyttiin parlamentissa ääniin 188, vastaan 8. Hallituksen vasemmistopuolueet, sosialidemokraattinen puolue ja Vasemmistoliitto, hyväksyivät Nato-jäsenyyden. Vain kourallinen Vasemmistoliiton edustajia vastusti jäsenyyttä.

Lievemaa kirjoittaa, että venäjänvastainen propaganda on ollut Suomessa voimakasta jo vuosia, mutta Ukrainan sodan jälkeen se nousi aivan uudelle tasolle, tavoitteena saada suomalaiset hyväksymään Nato-jäsenyys. On enemmän kuin naurettavaa, että venäläisiä kissoja kiellettiin osallistumasta Helsingin kissanäyttelyyn ja venäläisiä viulisteja Sibelius-viulukilpailuun.

John Catalinotto
Workers World

(julkaistu 23. toukokuuta 2022).

Stop Nato toimintapäivä Helsingissä

Stop Nato liike järjesti la. 4.6.-22 Helsingissä mielenilmauksen maamme sotilasliitto Natoon liittymistä vastaan. Muistutettiin, että Nato-jäsenyydelle ei ole minkäänlaisia perusteita. Jäsenyys sitoo meidät USA:n sotiin ja sota on rakennetun ympäristön tuhoamista. Alustava päätös Nato-jäsenyydestä tehtiin kiireellä ja sitä oikeutettiin nykytilanteessa sotapelottelulla.



Tapahtumassa vaadittiin Suomen pysymistä sotilaallisesti liittoutumattomana ja irti ydinasevarustelusta. Natossahan Suomi puolustuksessaan ei nojautu puolueettomuuteen vaan ydinasepelotteeseen. Käytännössä olemme silloin ydinasevalta. Ohessa kuvia tapahtumasta. Selvästikin tapahtumassa heijastui puolustusvoimien lippupäivän johdosta pieni sotahysteria. Kansalaistorille oli rahdattu sotakalustoa, hävittäjät ja helikopterit lensivät ilmassa.

Tilaisuudessa käytettiin useita puheenvuoroja, jotka heijastivat hyvin kriittistä Nato-näkemyttä. **Reetta Angelvo-Riipinen**, vammaisaktivisti, totesi, että: ”Tämä nyt tehty Nato-päätös vaikuttaa monilla tavoin. Esimerkiksi nyt jo nuoret parit eivät uskalla hankkia lapsia, koska yleinen turvattomuuden tunne on lisääntynyt. Taloudellinen kurjistuminen on jo alkanut mon-

essa muodossa”. ”Etlä on hiljattain arvioinut, että suomalaisilla yrityksillä on ollut 6,5 MRD euron edestä liikevaihtoa Venäjällä, joten se on kyllä hyvin merkittävä määrä. Se on enemmän kuin koko Suomen Venäjän vienti yhteensä.”

Raisa Lehtomäki (pastori) puhui kenraalimajuri evp. Aarno Vehviläisen blogien pohjalta ja Vehviläisen luvalla ja totesi: ”Vanha sotilas joutuu toteamaan, että Ukrainan sodan Suomessa aiheuttama tunteiden vyöry on vastustamaton. Kansalaisten tunnekuohu muuttui Suomen tulevaisuudelle vahingolliseksi, kun Nato-jäsenyyttä ajanut vähemmistö sai pelottelupolitiikalla suuren osan kansalaisista uskomaan, että nyt se Venäjä hyökkää Suomeen. ”Suomi ei ole kuullut eikä kuulu tänäänkään Venäjän hyökkäyskohteisiin. Venäjän tavoitteet ovat muualla. Sen on osaltaan vahvistanut Ukrainassa 8 vuotta sit-

ten alkanut sota.”

Joonas Dachinger Porvoosta (varavaltuutettu vas.) muistutti: ”Väite siitä, että ei se NATO mikään sotilaallinen uhka Venäjälle ole, on epärelevantti, jos tärkeimpänä tavoitteena on lisätä turvallisuutta ja hälventää sotilaallisia jännitteitä. Riippumatta siitä, miten pienen uhan NATO Venäjälle objektiivisesti muodostaa, niin silti NATO:n itään päin laajentumisella on samanlainen psykologinen vaikutus ja siis sotilaallisia jännitteitä pahentava vaikutus, kuin esimerkiksi Kuuban ohjus kriisillä oli 1960.”

”Suomen tulee pysytellä sotilaallisten suurvaltojen valtataisteluiden ulkopuolella, eli NATO:n ulkopuolella, ja sieltä käsin on mahdollista pienentää sotilaallisia jännitteitä. Tähän tulisi myös sisältyä pyrkimys irtaantua NATO:n isäntämaasopimuksesta.”

Antero Eerola toimittaja Vantaa (kaupunginvaltuutettu vas.) sanoi: ”Lisäksi ainakin viimeiset 30 vuotta suomalaisten selkeä ja vakaa enemmistö on ollut Nato-jäsenyyttä vastaan. Suunnanmuutos on ollut täydellinen vain kolmessa kaudessa. Eikä välissä ole ollut vaaleja tai kansanäänestystä. Kansanvallan kannalta Nato-prosessi ei ansaitse tyylipesteitä. Suomen Nato-intoilussa, suoranaissessa räähällä olossa perusongelma on, että siitä on leikattu pois Suomen koko sodan jälkeisen ajan turvallisuuspolitiikka, ulkopoliitiikka, joka on palvellut hyvin Suomea ja suomalaisia.”

T.

Yrjö Kallinen rauhanneuvottelija

Yrjö Henrik Kallinen (1886-1976), oli toisinajattelija, Mauno Pekkan hallituksen pasifistinen sotaministeri 1946. Kallisen elämä ja ajatukset luovat Suomesta ja maailmasta aivan toisenlaisen kuvan kuin perinteinen historiankirjoitus. Tästä kertoo Matti Salminen kirjassaan ”Yrjö Kallisen elämä ja totuus”. Kallinen ehti elinaikanaan kokea Suomen historian keskeiset tapahtumat henkilökohtaisesti. Salmisen kirjoittamasta elämäkerrasta selviää, miten hän yritti estää sisällissodan syttymisen ja toimi rauhanneuvottelijana.

Yrjö Kallinen oli työläisperheen poika, jonka tiedonhalu oli pohjaton. Sosialistiset ajatukset hän sai isänperintönä, mutta laajan yleissivistyksen hän hankki itse opiskellen. Vahvistusta hankkimilleen tiedoille hän haki sosiaalidemokraattisesta nuorisoliitosta ja työväenopistosta, jotka olivat syntyneet Ouluun suurlakon 1905 jälkeen. Kallinen joutui sisällissodan pyörteisiin vahingonvuonna 1917 työväenliskuun vallankumouksen tehtävänä oli valvoa ja pitää huolta työväen aikoina. Kallinen valittiin toon ja sitten poliisivoimatieteiläisten edusmieheksi kieltäytyä. Pahimmilta säästettiin Kallisen anteisuus perustui tulotasoon. Kun tämä vaikutusvalta oli uhattuna, porvarit olivat valmiita tappamaan. Tämä on perimmäinen syy siihen, miksi Yrjö Kallinen sai peräti neljä kuolemantuomiota. Edes jotenkin tämän olisi voinut käsittää, jos Kallinen olisi tarttunut aseeseen. Sitä hän ei kuitenkaan missään vaiheessa edes harkinnut. Kallinen yritti toimia rauhanvälittäjänä punaisten ja valkoisten välillä.

Tammikuun lopulla 1918 Kallinen sai Oulun työväestön vakuutuneeksi, että verenvuodatus on turhaa ja että hän voi lähteä sopimaan asiasta Oulua kohti etelästä tulevan valkoisten sotajoukon kanssa. Kallinen meni pokkana junalla valkoisia vastaan Ruukin asemalle ja sai sovinnon aikaiseksi valkoisten edustajien kanssa. Oulun työväen neuvosto, punakaarti ja jopa venäläinen varuskunta hyväksyivät sopimuksen. Kallisen sovitteluyritys kuitenkin mitätöity. Siitä kertoo Kustaa Hautala Oulun kaupungin historia -teoksessa: ”Kallinen palasi 1.2. Ruukkiin, jolloin hän sai tietää, että vaatimukset olivat muuttuneet. Punakaartia vaadittiin ehdoit- antautumaan. Mannerheim oli saanut Oulusta mm. sellaisia tietoja, että Oulu oli vallattu. Sen mukaisesti hän antoi tiedot lehdistölle 30.1. Kun ne osoittautuivat vääriksi, Mannerheim antoi käskyn, että tilanne oli saatava Oulussa annetun tiedon mukaiseksi ja Oulu oli vallattava viivyttelämättä.” Seurauksena oli Oulun taistelu. Se päättyi valkoisten voittoon 3.2. Kallinen oli jo tuolloin vangittu. Punaisille ei ideologisista syistä haluttu antaa rauhantekijän mainetta.



Elina Tala

Kuva: Wikimedia Commons/Ensio Ilmanen
Kirjoitus jatkuu seuraavassa numerossa

Autioituva rajaseutu

Etelä-Karjalan maakuntajohtaja Matti Viialainen kertoi radion Ykkösaamussa 23.5. rajaseudun tyhjenemisestä väestöstä. Isäntämaamme USA:n ja meidän viisaan valtiojohtomme tahdosta toteutettavien Venäjän vastaisten pakotteiden seurauksena talous kutistuu huomattavasti. Työkykyinen väestö joutuu siirtymään etelään ja länteen. Pakotteiden vuoksi Saimaan kanavan käyttö loppuu. Rahtien kuljetus maanteillä lisää kustannuksia ja heikentää kannattavuutta.

Natojoukoille vapautuu harjoittelukenttää itärajan tuntumassa, kun turha taloudellinen toiminta ei ole esteenä. ”Niin kuin hyvin tiedetään, on Jumala kaikkivaltias, kaikkietävä ja kaukaa viisas. Niinpä hän oli aikoinaan antanut metsäpalon polttaa kymmeniä hehtaareja valtion metsää lähellä Joensuun kaupunkia. Tapansa mukaan koettivat ihmiset kaikkensa ponnistaen keskeyttää hänen työnsä, mutta järkähtämättä hän poltti metsää niin laajalta alueelta kuin katsoi tuleviin tarkoituksiinsa sopivaksi.” Väinö Linna, Sotaromaani.

Pääministeri Sanna Marin on kertonut Suomen voittaneen kaikki käymänsä sodat. ”Suomen talvisota oli sodittu sota, joka oli kaikista siihenastisista paras, sillä siinä voittivat molemmat osapuolet. Suomalaiset voittivat sikäli vähemmän, että heidän täytyi luovuttaa alueitaan vastustajilleen ja vetäytyä tämän johdosta syntyneen uuden rajan taakse.” Väinö Linna

Porvaristolla on kaikkivaltiaan viisaus, sillä se tietää Venäjän vastaisten pakotteiden aiheuttavan köyhyyttä ja nälkämellakoita, joiden kukistamiseen tarvitaan ylikansallista väkivaltakoneistoa Natoa. Kansallinen armeija ei välttämättä halua ampua oman maan kansalaisia.

Kaikilla asioilla on hyvät ja vähemmät hyvät puolensa. Hyvä puoli on se, että viimeiset kommunistien rippeet Suomessa ovat nyt Natohysterian paineessa kokoontuneet olemattomista puoluerajoista välittämättä yhdessä pohtimaan tulevia tehtäviä.

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti 24.5.2022